

Stjórnartíðindi

1876 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 8, 28, 45, 84, og 92.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1876.

Regjeringstidende

for

Island

for

Aaret 1876.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1876.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regjeringstidende for Island for Aaret 1876.

Afdeling A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1876.

A.

Fyrirsögn fyrir			blaðsíðutal
Nr.	dagur	lagabodunum og tilskipununum	
1	14. jan.	Reikningsyfirlit yfir tekjur og útgjöld Íslands á árinu 1874....	2—8.
2	14. jan.	Lög um skipströnd.....	8—27.
3	14. jan.	Lög um tilsjón með flutningum á þeim mönnum, sem flytja sig úr landi í aðrar heimsálfur.....	28—37.
4	10. febr.	Auglýsing um breyting á ákvörðunum þeim, sem auglýsing 26. septbr. 1872 hefir inni að halda um burðareyri undir sendingar milli hins danska og íslenska póstumdæmis.....	38—41.
5	11. febr.	Lög um stofnun læknaskóla í Reykjavík.....	40—43.
6	11. febr.	Lög um stofnun barnaskóla á Ísafirði.....	44—45.
7	11. febr.	Lög um að leggja skatt á útmældar lóðir á Ísafirði.....	46—47.
8	11. febr.	Tilskipun um að ákvarðanir þær um stundarsakir, sem almenn hegningarlög handa Íslandi, 25. júní 1869, 307 gr., hafa inni að halda, skuli falla úr gildi, að því leyti, er snertir vesturumdæmið og norður- og austurumdæmið á Íslandi.....	48—49.
9	11. febr.	Lög um að afnema alþingistollinn.....	50—51.
10	11. febr.	Lög um breyting á tilskipun um gjald á brennivíni og öðrum áfengum drykkjum 26. dag febrúarm. 1872.....	52—55.
11	11. febr.	Lög um aðflutningsgjald á tóbaki.....	54—57.
12	16. febr.	Auglýsing, sem hefir inni að halda nákvæmari ákvarðanir viðvikjandi því, hvernig framfylgja skuli lögum um aðflutningsgjald á tóbaki, 11. febrúar 1876.....	58—59.
13	17. marz.	Tilskipun, er ákveður að hinir fyrri silfurpeningar, sem enn eru í gildi, verði eigi hafðir sem gjaldgengir peningar frá 1. oktbr. 1876.....	60—61.
14	7. apríl.	Lög um þingsköp handa alþingi Íslendinga.....	62—83.
15	25. apríl.	Auglýsing um það, að allir seðlar, sem útgefnir eru af þjóðbankanum og ganga manna ámilli, og sem miðaðir eru við 100 ríkisbankadali, 100 ríkisdali, 50 ríkisbankadali, 50 ríkisdali, 20 ríkisbankadali, 10 ríkisdali og 5 ríkisdali, skuli innkallaðir.....	84—85.
16	11. maí.	Viðaukalög við Jónsbókar landsleigubálks 56. kapitula, um friðun á laxi.....	86—89.
17	24. maí.	Tilskipun um að ákvarðanir þær um stundarsakir, sem almenn hegningarlög handa Íslandi, 25. júní 1869, 307. gr., hafa inni að halda, skuli falla úr gildi að því leyti, er snertir Vestmannaeyjar í suðurumdæminu á Íslandi.....	90—91.

Indholdsfortegnelse

til

Regjerings Tidende for Island for Aaret 1876.

Afdeling A.

Lovenes og Anordningernes			Sidetæl.
Nr.	Datum	Titel.	
1	14. Jan.	Regnskabsoversigt over Islands Indtægter og Udgifter for Aaret 1874	2—8.
2	14. Jan.	Strandingslov	8—27.
3	14. Jan.	Lov om Tilsyn med Udvandrerens Befordring	28—37.
4	10. Febr.	Bekjendtgjørelse om Forandring i Bekjendtgjørelse om Portoen for Forjendelser imellem det danske og islandske Postomraade	38—41.
5	11. Febr.	Lov om Oprettelsen af en Vægefskole i Reykjavik	40—43.
6	11. Febr.	Lov om Oprettelsen af en Børnefskole i Haffjörd	44—45.
7	11. Febr.	Lov om Indførelsen af en Afgift af udviste Grundstykker i Haffjörd	46—47.
8	11. Febr.	Anordning om Ophævelse af de midlertidige Bestemmelser i Almindelig Straffelov for Island af 25de Juni 1869 § 307, for Islands Bestamt samt Nord- og Østamts Bedkommende	48—49.
9	11. Febr.	Lov om Ophævelse af Althingskatten	50—51.
10	11. Febr.	Lov om Forandring i Forordning af 26de Februar 1872 om Afgift af Brændevin og andre spirituøse Drikkevarer	52—55.
11	11. Febr.	Lov om Indførselsafgift af Tobak	54—57.
12	16. Febr.	Bekjendtgjørelse indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Udførelsen af Lov om Indførselsafgift af Tobak af 11te Februar 1876	58—59.
13	17. Marts.	Anordning, hvorefter den endnu gjældende ældre Sølvmonet fra 1ste Oktober 1876 ophører at være lovligt Betalingsmiddel	60—61.
14	7. April.	Lov om Forretningsorden for det islandske Althing	62—83.
15	25. April.	Bekjendtgjørelse angaaende Indtælfelse af samtlige i Omløb værende af Nationalbanken udstedte Sedler paa 100 Rigsbankdaler, 100 Rigsdaler, 50 Rigsbankdaler, 50 Rigsdaler, 20 Rigsbankdaler, 10 Rigsdaler og 5 Rigsdaler	84—85.
16	11. Mai.	Lov, indeholdende et Tillæg til Bønsbogens Landslejekalk, Kapitel 56, om Fredning af Læ	86—89.
17	24. Mai.	Anordning om Ophævelse af de midlertidige Bestemmelser i Almindelig Straffelov for Island af 25de Juni § 307, forsaavidt angaar Bestimannøerne inden Islands Sønderamt	90—91.

Fyrirsögn fyrir			bladsíðutal.
Nr.	dagur	lagaboðunum og tilskipununum	
18	9. júní.	Auglýsing um bann gegn því að flytja hunda frá Danmörk til Íslands	92—93.
19	26. júlí.	Konungleg Auglýsing um það að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	94—95.
20	7. ágúst.	Auglýsing viðvíkjandi því, um hve langan tíma hinir eldri silfurpeningar, sem fyrir er mælt um í tilskipun 17. marz 1876 og sem enn eru í gildi, verði innleystir við ríkissjóðinn að því leyti, er Ísland snertir	96—97.
21	9. ágúst.	Reglugjörð fyrir læknaskólann í Reykjavík	98—103.
22	23. ágúst.	Konungleg Auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur.	104—105.
23	12. septbr.	Auglýsing um að bann það, sem með auglýsing 9. júní 1876 var lagt á að flytja hunda frá Danmörk til Íslands, sje af numið	106—107.
24	16. oktbr.	Tilskipun um, að tilskipun handa Íslandi, 25. júní 1869, um afplánun fjesekta í öðrum málum en sakamálum, skuli öðlast gildi	108—109.

Lovenes og Anordningernes			Sidetal.
Nr.	Datum	Titel.	
18	9. Juni.	Bekjendtgjørelse angaaende Forbud imod Indførsel til Island af Hunde fra Danmark	92—93.
19	26. Juli	Allerhøieste Kundgjørelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronsfølgeren	94—95.
20	7. August.	Bekjendtgjørelse angaaende Tidsfristen for Islands Vedkommende for Indfrielsen ved Statskassen af den i Anordning af 17de Marts 1876 omhandlede endnu gjældende ældre Sølvmonnt	96—97.
21	9. August.	Reglement for Vægeftolen i Reykjavik	98—103.
22	23. August.	Allerhøieste Kundgjørelse angaaende Kongens Hjemkomst	104—105.
23	12. Sept.	Bekjendtgjørelse angaaende Ophævelse af det i Bekjendtgjørelse af 9de Juni 1876 indeholdte Forbud imod Indførsel til Island af Hunde fra Danmark	106—107.
24	16. Okt.	Anordning angaaende Ikrafttræden af Forordning for Island om Afsoningen af Bøder udenfor kriminelle Sager af 29de Juni 1869	108—109.

*Linné Linné
samman*

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Rejeringstidende

for

Island.

A.

Nr. 1.
14.
jan.

Reikningsyfirlit

yfir

tekjur og útgjöld Íslands á árinu 1874.

Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Vora sjerlegu hylli!

Vjer veitum þjer hjermeð allramildilegast vald til, ásamt með konungsbrjefi þessu, að láta kunngjöra almenningi reikningsyfirlit það, sem hjermeð fylgir, yfir tekjur og útgjöld Íslands á reikningsárinu 1874, sem gjört er í stjórnarráði Voru fyrir Ísland og sem Vjer allramildilegast höfum staðfest.

Eptir þessu átt þú þjer þegnlega að hegða.

Felandi þig guði!

Ritað á Amaliuborg, 14. dag janúarm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Til
ráðgjafa Vors fyrir Ísland.

Regnskabsoversigt

Nr. 1.
14de
Januar.

over

Islands Indtægter og Udgifter for Aaret 1874.

Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Vor synderlige Gunst!

Den hosfølgende i Vort Ministerium for Island affattede Regnskabsoversigt over Islands Indtægter og Udgifter i Regnskabsaaret 1874, hvilken af Os allernaadigst er approberet, bemyndige Vi Dig herved allernaadigst til at lade bringe til almindelig Kundskab i Forbindelse med dette Vort allerhøieste Reskript.

Hvorefter Du Dig allerunderdanigst har at rette.

Befalende Dig Gud!

Skrevet paa Amalienberg, den 14de Januar 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L S.)

Nellemann.

Til
Vor Minister for Island.

Nr. 1.
14.
jan.

T e k j u r.		Fjárhags- ætlunin.	Það sem borgað er.	Óborgað.	Tekjur alls.
		rd. sk.	rd. sk.	rd. sk.	rd. sk.
2. gr.	1. Erfðafjárskattur og gjald af fast- eignasölum	1,570.	1,086. 18	464. 15	1,550. 33
	2. gjöld fyrir leyfisbrjef og veitinga- brjef	400.	524. 64	"	524. 64
	3. nafnbótaskattur	180.	132. 15	10.	142. 15
	4. tekjur af ljenssýslum	2,660.	2,307. 36	352. 60	2,660.
	5. lögþingisskrifara laun	32. 6	23 90	10. 12	34. 6
	6. tekjur af umboðssýslugjöldum	936.	1,059. 48	301. 52	1,361. 4
	7. konungstúndir	3,400.	2,739. 80	1,506. 7	4,245. 87
	8. lögmannstollur og fl.	476.	353. 87	113. 73	467. 64
	9. gjöld af verzlun á Íslandi	11,700.	14,518. 57	779.	15,297. 57
	gjöld af póstgufuskipinu	994.	994.	"	994.
	10. gjald á brennnivíni og fl.	14,700.	27,019. 26	"	27,019. 26
	11. tekjur af konungsjörðum	12,400.	9,456. 79	4,475. 14	13,931. 93
	12. gjald uppí andvirði seldra jarða og leigur af ógoldnu andvirði o. fl.	235.	175. 58	"	175. 58
	13. leigugjöld	668.	652.	"	652.
	14. afgjald af jörðunum Belgsholti og Belgsholtskoti o. fl.	74.	160. 18	"	160. 18
	15. tekjur er snerta hjálparsjóðinn ...	1,204.	1,335. 59	"	1,335. 59
	16. óvissar tekjur	500.	370. 48	34. 85	405. 37
3. gr.	1. Gjöld uppí alþingiskostnað	4,000.	3,405. 23	789. 6	4,194. 29
	2. önnur endurgjöld	1,258.	863. 81	"	863. 81
4. gr.	Tillag úr ríkissjóðnum	49,006.	49,006.	"	49,006.
		106,393. 6	116,185. 23	8,836. 36	125,021. 59

Athugasemd. Af því, sem borgað er í raun og veru, 116,185 rd. 23 sk., eru 70,459 rd. 79 sk. greiddir í aðalfjéhirzluna, en afgangurinn 45,725 rd. 40 sk. í jarðabókar-sjóðinn.

Indtægt.	Budgettet.	Virkelig indgaet.	Indtags- reftancer.	Samlet Indtægt.
	Rd. f.	Rd. f.	Rd. f.	Rd. f.
§ 2. 1. Afgifter af Arv og overdragne Eien- domme	1,570.	1,086. 18	464. 15	1,550. 33
2. Gebyrer for Bevillinger og Bestal- linger	400.	524. 64	»	524. 64
3. Rangskat	180.	132. 15	10.	142. 15
4. Syslernes Forpagtningsafgifter	2,660.	2,307. 36	352. 60	2,660.
5. Laugthingsfriværten	32. 6	23. 90	10. 12	34. 6
6. Administrerede Mandtalsbogsind- tægter	936.	1,059. 48	301. 52	1,361. 4
7. Kongetiende	3,400.	2,739. 80	1,506. 7	4,245. 87
8. Laugmandstold m. m.	476.	353. 87	113. 73	467. 64
9. Afgifter af den islandske Handel ... Afgifter af Postdampskibet	11,700. 994.	14,518. 57 994.	779. »	15,297. 57 994.
10. Afgift af Brændevin m. m.	14,700.	27,019. 26	»	27,019. 26
11. Indtægter af det kongelige Fordegods	12,400.	9,456. 79	4,475. 14	13,931. 93
12. Afdrag paa og Renter af Kjøbesum- mer for solgt Fordegods m. m. ...	235.	175. 58	»	175. 58
13. Forpagtningsafgift	668.	652.	»	652.
14. Afgifter af Borderne Belgsholt og Belgsholtsskot m. m.	74.	160. 18	»	160. 18
15. Indtægter vedkommende Reservefon- den	1,204.	1,335. 59	»	1,335. 59
16. Tilfældige Indtægter	500.	370. 48	34. 85	405. 37
§ 3. 1. Refusion af Althingsomkostninger ...	4,000.	3,405. 23	789. 6	4,194. 29
2. Andre Tilbagebetalinger	1,258.	863. 81	»	863. 81
§ 4. Tilskud fra Statskassen	49,006.	49,006.	»	49,006.
	106,393. 6	116,185. 23	8,836. 36	125,021. 59

Anm. Af den virkelige Indtægt 116,185 Rd. 23 f. har et Beløb af 70,459 Rd. 79 f. passeret Finantshovedkassen, medens Resten 45,725 Rd. 40 f. har passeret Forde-
bogs-kassen.

Nr. 1. Regnskabsoversigt af 14de Januar over Islands Indtægter og Udgifter i Aaret 1874.

Nr. 1.
14.
jan.

Útgjöld.	Fjárhags- áætlunin og kgsúrsk. 31. jan., 23. febr., 4. júlí og 13. júlí 1874.		Útborgað, í raun og veru.		Útgjöld, sem enn eru ógreidd.		Útgjöld alls.	
	rd.	sk.	rd.	sk.	rd.	sk.	rd.	sk.
6. gr. Útgjöld, er snerta dómsmálastjórnina.								
A. 1. laun embættis- manna.....	26,822	rd. 80 sk.						
2. viðbót, talin sam- kvæmtlögum 26. marz 1870, 9. gr.	2,534	— " —						
	29,356.	80	28,593.	88	244.		28,837.	88
B. skrifstofufje og fl	5,000.		5,224.	69			5,224.	69
C. tillag til póststjórnar	2,640.		1,700.				1,700.	
D. önnur útgjöld	7,171	80	4,526.	60	261.	52	4,788.	16
7. gr. Útgjöld, er snerta kirkju og kennslu- stjórnina:								
A. 1. laun embættismanna .	13,700	rd.						
2. viðbót, talin eptir lög- um 26. marz 1870, 9. gr.	1,858	—						
	15,558.		14,559.	64			14,559.	64
B. fyrir umsjón (við skólann), o. fl. .	1,260.		1,260.				1,260.	
C. önnur útgjöld:								
I. í þarfir andlegu stjettarinnar ...	1,918.	72	1,883.	12			1,883.	12
II. í þarfir hinna lærðu skóla.....	8,354.		9,746.	14			9,746.	14
8. gr. Eptirlaun og styrktarfje.....	11,000.		9,981.	66	105.	80	10,087.	50
9. gr. Til ýmislegra óvissra útgjalda, sem uppa kunna að koma	4,000.		4,040.	94	238.	50	4,279.	48
	86,259.	40	81,516.	83	849.	86	82,366.	73
10. gr. Það, sem umfram er	23,990.						42,654.	82
							125,021.	59

1. Athugasemd. Af útgjöldunum 81,516 rd. 83 sk., eru 11,112 rd. 64 sk. borgaðir úr aðalfjehirzlunni, en 70,404 rd. 19 sk. úr jarðabókarsjóðnum.

2. Athugasemd. Í jarðabókarsjóðnum 1. jan. 1874 94,603 rd. 60 sk.
hjervíð bættist það, sem var til af pen-
ingum í dómsmálasjóðnum íslenska,
og lagt var saman við landssjóðinn 644 — 51 —

95,248 rd. 15 sk.
Tekjur við jarðabókarsjóðinn samkvæmt fjárhagsáætlun 45,725 — 40 —
Öborguð gjöld til jarðabókarsjóðsins 2,045 — 12 —
Tekjur við jarðabókarsjóðinn, sem eigi eru á fjárhagsáætlun
og á að borga út aptur 181,997 — 35 —

Yfir um... 325,016 rd. 6 sk.

Nr. 1. Reikningsyfirlit yfir tekjur og útgjöld Íslands á árinu 1874.

Udgift.	Budgettet samt allerh. Resol. af 31 Jan., 28 Febr., 4 Juli og 13 Juli 1874.	Virkelig Udgift.	Udgifts- restance.	Samlet Udgift.
	Rd. f.	Rd. f.	Rd. f.	Rd. f.
§ 6. Justitsministeriet vedkommende:				
A. 1. Lønninger 26,822 Rd. 80 f.				
2. Tillæg efter Lov af 26de Marts 1870				
§ 9 2,534 —	29,356. 80	28,593. 88	244.	28,837. 88
B. Kontorhold m. m.	5,000.	5,224. 69		5,224. 69
C. Tilskud til Postvæsenet.	2,640.	1,700.		1,700.
D Andre Udgifter.	7,171. 80	4,526. 60	261. 52	4,788. 16
§ 7. Kirke- og Undervisningsministeriet ved- kommende:				
A. 1. Lønninger 13,700 Rd.				
2. Tillæg efter Lov af 26de Mars 1870 § 9. 1,858 —	15,558.	14,559. 64		14,559. 64
B. Til Inspektion m. m.	1,260.	1,260.		1,260.
C. Andre Udgifter:				
I. til Geistligheden.	1,918. 72	1,883. 12		1,883. 12
II. til det høiere Undervisningsvæsen..	8,354.	9,746. 14		9,746. 14
§ 8. Pensioner og Understøttelser.	11,000.	9,981. 66	105. 80	10,087. 50
§ 9. Uforudsete og tilfældige Udgifter.	4,000.	4,040. 94	238. 50	4,279. 48
	86,259. 40	81,516. 83	849. 86	82,366. 73
§ 10. Overskudet.	23,990.			42,654. 82
				125,021. 59

Anm. 1. Af Udgifterne 81,516 Rd. 83 f. har et Beløb af 11,112 Rd. 64 f. passeret Gi-
nantshovedkassen, medens 70,404 Rd. 19 f. have passeret Sordebogkassen.

Anm. 2. Sordebogskassens Beholdning den 1ste Ja-
nuar 1874 94,603 Rd. 60 f.
hvoftil kommer den islandske Justitskasses
til Landskassen overgaaede kontante Be-
holdning 644 — 51 —

Budgetmæssige Indtægter ved Sordebogskassen 95,248 Rd. 15 f.
Indtægtsrestanceer ved samme 45,725 — 40 —
Verjurindtægter ved samme 2,045 — 12 —
..... 181,997 — 35 —
Overføres... 325,016 Rd. 6 f.

Nr. 1. Regnskabsoversigt af 14de Januar over Islands Indtægter og Udgifter i Aaret 1874.

Nr. 1.
14.
jan.

Útgjöld við jarðabókarsjóðinn samkvæmt fjárhagsáætlun.....	handan að... 325,016 rd. 6 sk. 70,404 rd. 19 sk.
Útgjöld við jarðabókarsjóðinn, sem enn eru ógreidd.....	342 — 92 —
Útgjöld við jarðabókarsjóðinn, sem eigi eru á fjárhagsáætlun og sem verða endur- goldin aptur.....	148,953 — 57 —
	219,700 — 72 —
Í jarðabókarsjóðnum 31. desbr. 1874	105,315 rd. 30 sk.

Nr. 2.
14.
jan.

Lög um skipströnd.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur.
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Lænborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Hver sem verður var við, að hafskip sje í hættu, eða að strandað góz reki á land, er skyldur að gjöra allt það, sem í hans valdi stendur, til þess að bjarga mönnum og gózi, enda skal hann tafarlaust skýra hreppstjóra frá óförum þeim, sem orðið hafa, eða óttast má.

2. grein.

Nú verður skipreiki, og skal hreppstjóri tafarlaust skýra lögreglustjóra frá. Til þess má hafa skyndiboða, og greiðist honum borgun af gózi því, sem bjargað verður. Lögreglustjóri skal skýra amtmanni frá skipbroti með fyrstu ferð.

3. grein.

Skyldur er lögreglustjóri að fara þegar í stað þangað, sem skipreiki hefir orðið, og skipa fyrir um björgun; skal hann og vera einlægt við, meðan verið er að bjarga, og bóki hann allt það, er gjörist.

Nú getur lögreglustjóri eigi farið vegna sjúkleika, eða embættisanna, og skal hann þegar í stað senda mann í umboði sínu, er framkvæmi störf þau, er honum ber að leysa af hendi, þangað til hann sjálfur getur komið; enda ábyrgist hann það, er umboðsmaður hans gjörir.

Hreppstjóri er skyldur að gjöra, fyrir hönd lögreglustjóra, allar þær ráðstafanir, sem kostur er á, til þess að bjarga hinu strandaða skipi, mönnum eða gózi þangað til lögreglustjóri eða umboðsmaður hans kemur til. Slíkt er og skylda annara, sem við eru staddir, þar til hreppstjóri kemur; en ávallt skal gæta þess, að ekkert sje gjört, er varni valdsmanni, þá er hann kemur, að rannsaka málið, og fá vissu fyrir, að engu sje spillt eða týnt.

Nr. 2. Lög 14. jan. um skipströnd.

	Overført...	325,016 Rd. 6 f.	Nr. 1. 14de Januar.
Budgetmæssige Udgifter ved Fordebogs-			
kassen	70,404 Rd. 19 f.		
Udgiftsrestancer ved samme	342 — 92 -		
Verfurudgifter ved samme	148,953 — 57 -		
		219,700 — 72 -	
Fordebogskassens Beholdning den 31te December 1874.....	105,315 Rd. 30 f.		

Strandings-Lov.

Nr. 2.
14de
Januar.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver, der bemærker, at noget Skib er i Fare, eller at strandet Gods inddriver paa Kysten, er forpligtet til at iagttage Alt, hvad der staar i hans Magt for at redde Menneffene og hjerpe Godset og navnlig til ufortøvet at give vedkommende Repstyrer Underretning om det indtrufne eller befrygtede Ulykkestilfælde.

§ 2.

Repstyreren har, naar Stranding er foregaaet, ufortøvet at gjøre Anmeldelse herom til vedkommende Politimester, og maa til saadan Anmeldelse benyttes Tilbud, hvorved Omkostningerne udredes af Strandingsmasjen. Politimesteren har ved første foresaldende Leilighed at gjøre Anmeldelse om Skibbruddet til Amtmanden.

§ 3.

Politimesteren har uden Ophold at begive sig til Strandingsstedet og der ordne det til Bjergningens hensigtsmæssigste Sværfsættelse Fornødne, samt overvære hele Bjergningen og føre Protokol over Alt, hvad derved foregaar.

Er Politimesteren enten ved Sygdom eller Embedsforretninger forhindret i at begive sig til Strandingsstedet, skal han uden Ophold sende en Befuldmægtiget dertil, som paa hans Ansvar har at udføre de ham med Hensyn til Strandingen paahvilende Forretninger, indtil han bliver i Stand til personlig at indfinde sig paa Strandingsstedet.

Indtil Politimesteren eller hans Befuldmægtigede kommer tilstede paa Strandingsstedet, skal Repstyreren paa hans Vegne træffe alle til det strandede Skibs, Mandflaas eller Godsets Bjergning fornødne Foranstaltninger, og skal samme Pligt, indtil Repstyreren kan komme tilstede ved Strandingen, paahvile andre ved denne Tilstedeværende, hvorved dog stedse bliver at bruge en saadan Fremgangsmaade, at den ikke bliver Øvrigheden, naar den indfinder sig, til Hinder i at undersøge Sagen og forsikre sig om, at Intet er blevet forvansket.

Nr. 2. Strandingslov af 14de Januar.

Nr. 2.

14.
jan.

4. grein.

Nú rekur brot af skipi, sem orðið hefir fyrir tjóni annarstaðar, eða nokkuð af farmi þess, og skal hreppstjóri skýra lögreglustjóra frá því hið fyrsta, en eigi má hafa skyndiboð til þess, nema stórt vogrek sje á land rekið, svo auðsætt sje, að það geti borið kostnað þann, er þar af leiði. Lögreglustjóri ákveður, hvort nauðsyn beri til, að hann fari sjálfur á rekafjöru, en að öðrum kosti segir hann fyrir um það, hvernig fara skuli með vogrekið. Hreppstjóri skal gjöra þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar eru, til að bjarga vogrekunum, þangað til sýslumaður kemur, eða tilkynnir fyrirskipanir sínar. Sýslumaður skal með næstu póstferð skýra amtmanni frá vogrekum.

5. grein.

Nú er skipstjóri eða annar, sem er í hans stað, við staddur, og má enginn undir því yfirskeyni, að veita honum hjálp, bjarga nokkru móti vilja hans. En ef hjálpar er leitað, annaðhvort með merki, eða á annan hátt, skal hún mótmælalaust í tje látn. Þó verður það enn að vera undir skipstjóra komið, hvort hann vilji semja um björgun við einstaka menn (8. gr.), eða fela valdsmanni að annast um hara. Sömu leiðis geta rjettir eigendur, hve nær sem vera skal, látið afhenda sjer skip það og góz, sem bjargað er, ef þeir eða umboðsmenn þeirra annaðhvort ná samkomulagi við hlutaðeigendur um bjarglaun og kostnað, eða ef lögreglustjóri álitur, að nægilegt sje boðið, og nægt veð verður sett til tryggingar því, að það verði goltið jafnskjótt sem hlutaðeigendur vilja taka við því.

6. grein.

Skyldir eru allir verkferir alþýðumenn að vinna að björgun, þegar hreppstjóri eða lögreglustjóri kveður þá til þess. Nú er maður hjú annars manns, og skal húsbóndi skyldur að ljá hann, er hann er þar til kvaddur. Svo skulu og þeir, sem eiga báta, hesta og áhöld, sem á þarf að halda við björgunina, vera skyldir að láta það allt í tje, er þeir eru kvaddir til þess.

7. grein.

Sje hvorki skipstjórnamaður nje stýrimaður með hinu strandaða skipi eða gózi og hafi heldur enginn annar umboð eigenda til þess að sjá um hagsmunir þeirra, svo og, ef hlutaðeigendur fela yfirvaldinu að annast um björgunina (sbr. 5. gr.), skal lögreglustjóri ákveða borgun þá, sem eptir sanngirni ber þeim, sem björguðu, fyrir ómak þeirra og fyrirhöfn; samt skal þeim, sem hlut eiga í strandinu, og eru við eða koma að, heimilt að skjóta ákvörðun lögreglustjóra um þetta undir úrslit hlutaðeigandi amtmanns.

Þegar ákveða skal bjarglaun, skal líta á sjerstök atvik, sem hafa gjört mönnum hægra eða örðugra fyrir að bjarga. Veita skal öllum bjargendum hæfileg daglaun eptir atvikum fyrir þann tíma, sem þeir eru við björgun samkvæmt tilhlutun valdsmanns eða annara, sem hlut eiga að máli. Þannig skal líta á það, ef þeir verða að missa arðsamrar atvinnu, svo sem sjóróðra eða heyvinnu. Hækka má daglaun þeirra bjargenda, sem annaðhvort hafa gengið mjög vel fram, eða stofnað sjer í hættu; enda má og veita hreppstjórum, eða þeim, sem valdsmaður felur á hendur umsjón við björgun, hærri laun, er sambjóði atorku þeirra og dugnaði, en þó eigi meiri en tvöföld við daglaun þau, sem vant er að veita bjargendum. Auk daglauna skal einnig veita hjargendum endurgjald

§ 4.

Opdriver der paa Stranden Dele af et andetsteds forulykket Skib eller af dets Ladning, har Repstyreren snarest muligt at gjøre Anmeldelse derom til Politimesteren, men Tilbud maa ikke benyttes til saadan Anmeldelse, med mindre det Strandede er saa betydeligt, at det er oienlynt, at de ved Tilbudets Benyttelse foranledigede Udgifter ville kunne dækkes. Politimesteren afgjør, om det er nødvendigt, at han selv begiver sig til Strandingsstedet, og afgiver i modsat Fald de fornødne Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes med det strandede Gods. Indtil Sysselmanen ankommer eller afgiver sine Bestemmelser, gjør Repstyreren de til Godsets Redning fornødne Foranstaltninger. Sysselmanen bør med første Post gjøre Indberetning til Amtmanden om Strandingen.

§ 5.

Saa længe Skipperen eller Noget, der træder i hans Sted, er tilstede, maa Ingen under Foregivende af at komme ham til Hjælp foretage nogen Bjergning imod hans Villie; men, hvis Hjælp enten ved givet Signal eller paa anden Maade begjæres, bør den uvægerlig ydes ham, dog maa det endnu bero paa ham, om han derom vil komme overens med Enkeltne (§ 8), eller han vil overlade det til Dyrigheden at bestyre Bjergningen. Egeledes kunne rette Giere til enhver Tid sættes i Besiddelse af det bjergede Skib og Gods, naar de enten i Mindelighed tilfredsstille Bedkommende for Bjergelsen og Omkostninger, eller Politimesteren dog finder det Tilbudte tilstrækkeligt, og betryggende Sikkerhed stilles for, at det vil blive udbetalt, saa snart Bedkommende ville modtage samme.

§ 6.

Alle dertil dygtige Mandspersoner af Almuen skulle paa Opfordring af Repstyreren eller Politimesteren være pligtige til at tage Del i Bjergningsarbeidet, ligesom enhver Husbond ogsaa er pligtig til at afstaa sit Dynde, naar det forlanges til det nævnte Arbeide. Egeledes bør de fornødne Vaade, Heste og Redskaber, som udkræves til Bjergningen, leveres af dem, som eie deslige Ting, naar det forlanges.

§ 7.

Naar hverken Skipper eller Styrmænd følger det strandede Skib eller Gods og heller ingen Anden er bemyndiget af Gierne til at varetage disses Lary, eller naar de Bedkommende overlade til Dyrigheden at drage Omfjorg for Bjergningen (jfr. § 5), har Politimesteren at fastsætte den Betaling, der efter Billighed tilkommer Bjergerne for deres Fliid og Anstrængelser, dog at det staar de i Strandingen interesserede Personer, der maatte være eller komme tilstede, frit for at indaakte den af Politimesteren i saa Henseende trufne Bestemmelse til vedkommende Amtmands Afgjørelse.

Ved Fastsættelsen af Bjergelønnen blive at tage i Betragtning alle de med det indtrufne Strandingstilfælde forbundne særegne Omstændigheder, som kunne have bidraget til at lette eller besværliggjøre Bjergningsarbeidet. Der bliver at tilstaa alle Bjergerne en efter Omstændighederne passende Dagløn i den Tid de efter Dyrighedens eller rette Bedkommendes Foranstaltning ere tilstede ved Bjergningen, og bliver der særlig at tage Hensyn til, om de maa forsumme et indbringende Arbeide, saasom Tifferi eller Hostarbeide, men ligesom der desforuden kan tillægges de Bjergerne, der enten have udvist særlig Fliid og Anstrængelser eller have været udsatte for særlig Fare, en passende Forhøielse, saaledes maa der ogsaa tilstaa Repstyrerne, eller hvem det af Dyrigheden maatte overdrages at fore Opsyn med Bjergningen, en til deres udviste Fliid og Duellighed svarende høiere Betaling, som dog ikke bør overstige det Dobbelte af den Bjergerne i Almindelighed tilstaaede Dagløn. Foruden den dem tilkommende Dagløn bør Bjergerne ogsaa have de Udgifter godtgjorte, som de maatte have havt i Anledning af Bjergningen, ligesom ogsaa de, der til Afbenyttelse ved Bjergningen tillægge

Nr. 2. fyrir kostnað þann, sem þeir hafa haft við björgunina; svo skal og greiða þeim, er ljeð
 14. hafa báta, hesta, kaðla og önnur áhöld til björgunar, hæfilega borgun, og skal ákveða
 jan. hana á sama hátt sem bjarglaunin. Skipbrotsmenn sjálfir skulu ávallt láta af hendi til
 björgunar báta þá, kaðla og önnur áhöld, sem skipinu fylgja.

Lögreglustjóra er heimilt að semja um björgun á skipi og gózi án þess að miða borgunina við daglaun; þó mega bjarglaunin eigi vera meiri en þriðjungur andvirðis þess, er bjargað er. Eigi má gjöra samninginn án samþykkis skipstjóra, eiganda eða annara, sem að rjettu eiga hlut að máli, ef þeir eru við.

8. grein.

Þegar skipstjóri, eða umboðsmaður hans semur um björgun, skal gjöra samninginn eða gangast undir hann í viðurvist lögreglustjóra, og skal lögreglustjóri leiða athygli skipstjóra, eða umboðsmanns hans að því, að hann eigi þurfi að ganga að afarkostum, með því að lög gefi kost á björgun fyrir sanngjörn laun. Svo skal og lögreglustjóri með berum orðum vara þann við, sem hlut á að máli, þegar laun, sem samið er um, eru ósanngjörn. Nú á það ríki, sem skipstjóri er úr, eða ábyrgðarfelag umboðsmann í grennd við strandið, og skal skýra skipstjóra frá því, svo hann geti sótt hann að ráðum, áður en samningur er gjörður.

Þegar skipstjóri eða sá, sem er í hans stað, síðan lýsir yfir því, að hann vilji, að samningurinn verði staðfestur, skal gjöra samninginn að fullu og öllu, og rita á hann vottorð lögreglustjóra um það, sem þannig hefir fram farið, og verður þá samningurinn skuldbindandi að lögum. Sje björgunarsamningur gjörður, og þessa eigi gætt, getur skipstjóri, eða hver annar, sem á að gæta hagsmuna eiganda, mótmælt borgun þeirri, sem ákveðin er í samningnum, og heimtað, að hún verði ákveðin á þann hátt, sem fyrir er mælt í 7. gr.

Eigi má fresta björgun, þótt mönnum komi eigi saman um bjarglaunin, og skal tafarlaust láta í tje þá hjálp, sem kostur er á, enda skal þá ákveða bjarglaunin samkvæmt 7. grein, ef eigi verði síðan gjörður samningur.

9. grein.

Nú hefur eigi verið gjörður neinn löglegur samningur um björgun, og skal þá valdsmaður sjá um, að allt sem gjört verður til að bjarga skipshöfninni, skipi og gózi, sje unnið svo fljótt, sem verða má, og á þann hátt, sem best hentar eptir atvikum. Sjeu líkur til, að skipinu verði komið af grunni og það gjört hæffært, skal valdsmaður og bjargendur kosta kapps um, að svo megi verða. Verði þessu eigi viðkomið, skal fyrst og fremst bjarga öllum skipaskjölum og varðveita þau. Af gózi skal einkum fyrst bjarga því sem mest er vert. Muni þá, sem bjargað verður, skal flytja þangað, er eigi sje hætt við, að þá taki út. Til þess að varðveita gózið, getur valdsmaður heimtað, að látin sjeu í tje hús einstakra manna, sem annaðhvort eru auð eða þeir mega án vera og eigi geta skemmt við slíka notkun. Ef mönnum semur eigi um húsaleigu, skal ákveða hana á sama hátt, sem annan bjargkostnað (7. gr.). Ef bjargað góz eigi verður varðveitt á þenna hátt, skal setja áreiðanlegan vörð, til þess því eigi verði stolið eða spillt. Þegar ráða skal varðmenn, verður þó að sýna tilhlýðilega sparsemi, eins og við sjerhverja aðra ráðstöfun, sem til björgunar kemur.

Nr. 2. Lög 14. jan. um skipströnd.

Baade, Heste, Tong og andre Redskaber, derfor bør erholde en passende Betaling, hvis Størrelse fastsættes paa samme Maade som Bjergelønnen. Hvad de Skibbrudne selv besidde af Baade, Tonge eller andre til Bjergning tjenlige Redskaber, bør altid af dem afgives hertil.

Nr. 2.
14de
Januar.

Politimesteren er berettiget til at afslutte Kontrakt om Bjergningen af Skib og Gods, uden at Betalingen herfor fastsættes i Dagløn; dog maa samtlige Bjergningsomkostninger ikke overstige $\frac{1}{3}$ af det Bjergedes Værdi, og Kontrakten maa ikke afsluttes uden Samtykke af Skipperen, Cieren eller andre i Strandingen Interesserede, for saa vidt disse ere tilstede.

§ 8.

Naar Bjergningskontrakt indgaaes af Skipperen eller den, der træder i hans Sted, bør den oprettes eller vedgaaes i Overværelse af Politimesteren, der har at gjøre Skipperen eller den, der træder i hans Sted, opmærksom paa, at han ikke behøver at give efter for Vedkommendes Fordringer, da Loven hjemler ham Udgang til at faa Bjergningen udført med en billig Betaling, ligesom Politimesteren, naar den i Kontrakten betingede Betaling er ubillig, udtryffeligt bør gjøre Vedkommende opmærksom herpaa. Saa bør Skipperen ogsaa, naar den Stat, hvortil han hører, eller vedkommende Assuranceelskab har en Agent i Nærheden af Strandingstedet, gjøres opmærksom paa, at han, inden han afslutter Kontrakten, kan søge Raad hos denne. Naar Skipperen eller den, der træder i hans Sted, derefter erklærer, at han onsker Kontrakten stadfæstet, bliver Kontrakten endelig at afslutte og at forsyne med Politimesterens Attest om det, der saaledes er foregaaet, hvorefter den bliver forbindende efter Loven. Er en Bjergningskontrakt indgaaet, uden at dette er iagttaget, kan Skipperen, eller hvo der ellers har at varetage Cierens Tare, modsætte sig den deri fastsatte Betaling, og fordrø denne bestemt paa den i § 7 foreskrevne Maade. Tøvrigt maa Bjergning ikke udsættes, fordi Forening om Bjergløn ei kan tilveiebringes, hvorimod den fornødne Hjælp desuagtet uophødeligt bør ydes og Bjergelønnen da, for saa vidt ingen Overenskomst senere træffes, fastsættes i Overensstemmelse med § 7.

§ 9.

Øvrigheden har, for saa vidt ikke en indgaaet lovlig Bjergningskontrakt gjør det overflødig, at drage Omhu for, at Alt, hvad der kan foranstaltes til Skibsmandskabets Redning og Skibets samt Godsens Bjerning, iværksættes paa den hurtigste og efter Omstændighederne hensigtsmæssigste Maade. Er der rimelig Udsigt til, at Skibet kan hjælpes fra Stranden og igjen gjøres seilbart, bliver dette fornemmelig Gjenstand for Øvrighedens og Bjergernes Omhu. For saa vidt dette ei kan ske, blive alle Skibspapirerne først og fremmest at redde og tage i Bevaring; af Godsset bør det kostbareste fortrinsvis reddes først. Det Reddede bør bringes til Steder, hvor det ikke er udsat for at blive bortstykket af Havet. I dette Diemed kan Øvrigheden til Godssets Opbevaring anvisø ledige eller undværlige private Bygninger, der ikke kunne lide ved sliø Benyttelse, og i Mangel af mindelig Overenskomst bestemmes Pakhusleie ligesom de øvrige Bjergningsomkostninger (§ 7). For saa vidt det Bjergede ikke kan opbevares paa denne Maade, bør der ved paalidelig Vagt sørges for, at det ikke bortstykkøes eller forvanskes. Ved Antagelsen af Vagtmandskab bør dog ligesom ved enhver anden Bjergningen vedkommende Foranstaltning tilbørlig Sparsommelighed iagttages.

Nr. 2.

14.
jan.

10. grein.

Ef skipbrotsmenn geta eigi sjálfir útvegað sjer við sanngjörnu verði húsnæði, mat og aðrar nauðsynjar, þar á meðal hæfilega aðhjúkrun á sjúkum, skal valdsmaður hlutast til um, að þeim verði komið fyrir og útvegað það, sem þeir við þurfa, við sanngjörnu verði og kveður hann á um það. Valdsmaður sjer um greptrun dáiinna skipverja, og skal gjöra hana með svo mikilli sparsemi, sem verða má, ef ekki er annað fyrir höndum til þess, en það, sem bjargað hefir verið, og skipstjóri og aðrir, sem hlut eiga að máli, ekki heimta, að útförin sje gjörð nokkuð viðhafnarmeiri, enda greiði þeir sjálfir kostnaðaraukann við hana.

Svo skal og valdsmaður sjá um, að skipbrotsmönnum veitist fararbeiðni heimleiðis, er þeir mega frá strandi hverfa, og þeir hafa eigi sjálfir fararbeiðna. Geti skipbrotsmenn eigi þegar komizt heim, annaðhvort vegna árstíma, eða fyrir aðrar sakir, og eigi er þar í nánd umboðsmaður hinnar útlendu þjóðar, sem þeir eru af, nje nokkur sá, er geti tekið þá að sjer, skal lögreglustjóri sjá um, að þeim verði komið fyrir í bráð. Ef það, sem bjargað er, hrökkur eigi fyrir öllum kostnaði, má eptir ósk lögreglustjóra greiða það, sem á vantar, úr landssjóði til bráðabirgða mót endurgjaldi frá rjettum hlutaðeigendum.

11. grein.

Strandbókin, sem lögreglustjóri skal rita í samkvæmt 3. gr., skal bera með sjer dag og stund, er honum var skýrt frá strandinu, hver hafi fært honum fregn um það, og dag og klukkustund, er hann samkvæmt henni hafi komið til strandsins. Svo skal og þar skýra frá, hvar skipið og gózið var, og frá ásigkomulagi þess, þegar hann kom að, hvort skipstjóri, skipverjar eða farþegar hafi verið á skipi, og skal greina nöfn þeirra. Próf skal og halda yfir þeim, sem hlut eiga að máli, og bóka, hve nær og hvar fyrst varð vart við strandið, og hvað því hafi valdið; og enn allt annað, sem getur leitt í ljós aðgjörðir þeirra, sem hlut eiga að máli, eða það, hver skipið eigi og hvað um mennina hafi orðið, sem á skipinu voru o. s. frv. Enn skal bóka skýrslu um, hverjar ráðstafanir gjörðar hafa verið, til þess að bjarga, áður en lögreglustjóri kom til, t. a. m. hve margir menn hafi verið fengnir til að bjarga og halda vörð, hverjir bátar og önnur áhöld hafi verið við höfð o. s. frv. Svo skal og bóka ályktanir þær, sem lögreglustjóri gjörir, til þess að koma björgun við eða halda henni áfram. Skrifu skal og upp allt það góz, sem bjargað er, og skýra frá því svo nákvæmlega, sem unnt er. Að endingu skal getið alls þess í strandbókinni, sem fram fer og annaðhvort getur haft áhrif á rjettindi eigenda og bjargenda sín á milli, eða orðið ábyrgðarhluti einhvers.

Lögreglustjóri skal hafa svo nákvæmt eptirlit, sem verða má, með því, að flutt verði burt það, sem bjargað er, því fengin geymsla og það varðveitt eptir ráðstöfun hans. Leiki grunur á, að nokkuð hafi glatazt af því, sem bjargað er, eða sett illri meðferð, skal rita bráðabirgða rannsóknir um þetta í strandbókina. Í hana skal einnig rita skýrslu um það, sem fram hefir farið til fullnustu því, sem fyrirskipað er í 8. gr., og, ef gjörður er björgunarsamningur, skal geta þess.

12. grein.

Hafa má hina venjulegu lögreglubók til gjörða þeirra, sem að framan eru nefndar, en sje hún eigi við, má búa til sjerstaka bók til afnota við einstakt strand. Í bók þessa

Nr. 2. Lög 14. jan. um skipströnd.

§ 10.

Nr. 2.
14de
Januar.

Naar de Folk, som findes paa det forulykkede Skib, ikke selv kunne forskaffe sig Logis, Kost og andre Fornødenheder, hvortil og behørig Sygepleie hører, imod billig Betaling, hør Dvirigheden foranstaltte dem indkvarterede og forsynede med det Fornødne mod en af samme efter Billighed fastsat Betaling. Dvirigheden sørger for de til Skibet hørende Dødes Begravelse, der bør ske med den størst mulige Sparommelighed, naar ikke andre Udveje til sammes Afholdelse haves end det Bjergede, og ikke Skipperen eller andre Vedkommende ønske en noget anseeligere Begravelse imod selv at dække de herved forøgede Udgifter.

Saa bør og Dvirigheden drage Omsorg for, at de Skibbrudne erholde Hjælp til Hjemreisen, naar deres Tilstedeblivelse paa Strandingstedet ikke længere er fornøden og de ikke selv kunne sørge for deres Vortreise. Kunne de Skibbrudne enten paa Grund af Aars-tiden eller af andre Hensyn ikke strax hjemsendes, og der ikke i Nærheden er en Konsular-agent for den fremmede Nation, de maatte tilhøre, eller nogen anden, der kan tage sig af dem, har Politimesteren at sørge for, at de indtil videre anbringes paa passende Maade. Kan det Bjergede ikke tilstrække til Udredelsen af samtlige Udgifter, kan det Manglende efter Politimesterens Begjæring foreskydes af Landskassen imod Refusion af rette Vedkommende.

§ 11.

Strandingsprotokollen, som i Overensstemmelse med § 3 skal føres af Politimesteren, maa udvise, hvilken Dag og Time samt af hvem han har modtaget Anmeldelser om Strandingen, Dagen og Klokketallet, naar Politimesteren i Følge deraf har indfundet sig ved Strandingen, Stedet hvor og den Tilstand, hvori han ved sin Ankomst fandt Skibet og Godset, hvorvidt Skipper, Skibsfolk eller Passagerer fulgte med Skibet, hvilke Personer da bør nævnes. Saa bør og Forklaring af Vedkommende modtages og indføres i Protokollen om, naar og hvor Strandingen først blev bemærket, samt om, hvad der har forårsaget samme, og iøvrigt Alt, hvad der kan tjene til enten at bedømme Vedkommendes Forhold eller til at opdage, hvem Skibet tilhører, hvor Folkene ere blevne af, m. v. Fremdeles bør i Protokollen indføres Forklaring om, hvilke Forholdsregler der med Hensyn til Bjergringen have været trufne før Politimesterens Ankomst, saasom hvor mange Bjergere, og hvor stort Bagtmandskab der har været antaget, hvilke Baade og andre Redskaber der have været benyttede, m. v., samt de Beslutninger, der af Politimesteren i saa Henseende tages til Bjergringens Sværkættelse eller Fortsættelse. Endvidere registreres alt det Bjergede Gods, hvilket betegnes saa nøie som muligt. Endelig bemærkes i Protokollen Alt, hvad der foregaar, og som enten kan faa Indflydelse paa Eiernes og Bjergernes gjensidige Rettigheder eller føre til Ansvar for Nogen.

Politimesteren fører et saa nøiagtigt Tilsyn som muligt med det Bjergedes Vortførelse, Gentæggelse og Bevaring efter de af ham tagne Beslutninger, og hvis Mistanke opstaar om, at nogen Forvanskning af det Bjergede har fundet Sted, eller at det har lidt en slet Medfart, blive de foreløbige Undersøgelser herom at optage til Strandingsprotokollen. Denne bør ligeledes indeholde de Forhandlinger, der ere foregaaede til Opfyldelse af For-skifterne i § 8, samt, hvis Bjerningskontrakt oprettes, Bemærkning herom.

§ 12.

Til ovennævnte Forretning benyttes den sædvanlige Politiprotokol; men haves denne ikke tilstede, kan der ogsaa til den enkelte Stranding indrettes en særegen Protokol, der for-

Nr. 2. skal lögreglustjóri sjálfur rita blaðsíðutal, gegnum-draga hana og innsigla, og skal síðan senda amtmanntil hana, til þess hann rannsaki hana og riti á hana vottorð sitt.

14.
jan.

Í hvert skipti, sem hætt er að bóka, skal eigi að eins lögreglustjóri rita nafn sitt undir hið bókaða, heldur einnig skipstjóri, hreppstjóri og tveir hinir helztu af bjargendum. Svo skulu og einnig vottar þeir skrifa undir, sem verið hafa viðstaddir við rannsóknir þær, sem gjörðar hafa verið, til þess að komast fyrir afbrot þau, sem orðið hafa. Ef lögreglustjóri og skipstjóri, eða sá, sem er fyrir hans hönd, ekki geta skilið hvor annan, skal, ef því verður við komið, hafa tvo lögfasta votta, sem kunni mál þeirra, og skulu þeir vera túlkar, enda riti þeir nöfn sín undir bókina. Bókina skal lesa upp greinilega, svo öllum hlutaðeigendum gefist kostur á að heyra, áður en skrifað er undir hana.

Strandgjörðina má eigi leiða til lykta, fyr en búíð er að spyrja alla, sem hlut eiga að máli, hvort þeir viti af nokkru, sem óbjargað sje, og lögreglustjórinn sjálfur hefir ritað vottorð sitt í bókina um, að hann hafi ekki getað fundið neitt annað, sem bjarga skyldi, en það sem nefnt er í gjörðinni.

13. grein.

Lögreglustjóri hefir rjett til, að vísa burt öllum þeim mönnum, sem enga hlutdeild eiga í björgun eða gæzlu á hinu strandaði gózi, og að öðru leyti eru óviðriðnir strandið. Svo skal hann og vísa burtu þeim bjargendum, sem gjöra sig óhæfa til þess starfs sökum ofdrykkju, óspekta eða ótrúmennsku. Taka skal þá fasta, sem eigi vilja fara með góðu, er þeim er vísað burt, enda skal slíkur mótþrói varða þeim ábyrgð (sbr. 29. gr. c.). Lögreglustjóri sker úr öllum þrætum, sem rísa af framkvæmdunum við björgunina, og skal hann síðar bóka úrskurð þann, sem hann kveður upp munnlega.

14. grein.

Lögreglustjóri skal sjá um, að matvæli þau og drykkjarföng, sem skemmzt hafa, og, ef til vill, kynnu að vera skaðvæn fyrir heilsu manna, verði rannsökuð annaðhvort af næsta hjeraðslækni, eða, ef hann getur ekki komið, af tveimur mönnum, som vit hafa á. Skulu þeir þá láta uppi álit sitt um, hvort nota megi vörurnar að eins með tilteknum sjerstaklegum skilyrðum, eða hafa þær til einhverra sjerstakra afnota, án þess að skaði hljóti af; og, ef svo er, má að eins selja vörurnar með því skilyrði, að það verði gjört kaupendum að skyldu, að verja þeim ekki til annars. Skal lögreglustjóri sjá um, að þessu verði hlýtt, og sje brotið gegn því, skal hegna þeim, sem hlut eiga að máli, með því að gjöra vörurnar upptækar og eptir atvikum með hæfilegri sekt, sem rennur í lands-sjóð. Verði vörurnar ekki gjörðar upptækar, skal dæma þann, sem hlut á að máli, í sekt, er að því skapi sje meiri, og fellur hún til landssjóðs. Nú eru vörur svo spilltar, að heilsu manna sje hætta búin, ef nýttar eru, og skal ónýta þær undir umsjón lögreglustjóra sjálfs, eða eptir boði hans með umsjón tveggja áreiðanlegra manna, sem hann skipar til þess.

15. grein.

Nú er grunsemd um, að næm sótt flytjist inn í landið með skipbrotsmönnum, eða strönduðu gózi, og skal lögreglustjóri sjá um, að farið sje eptir lögum þeim og reglum, sem sett eru um sóttvarnir.

Nr. 2. Lög 14. jan. um skipströnd.

inden den tages i Brug, af Politimesteren selv pagineres, gennemdrages og forsegles og senere Nr. 2.
forelægges Amtmanden til Eftersyn og Paategning. 14de
Januar.

Hver Gang Protokollen sluttes, bliver den at underskrive ei alene af Politimesteren, men og af Skipperen, Repstyreren og to af de anseeligste blandt Bjergerne, ligesom og de Vidner bør underskrive, der have overværet saadanne Undersøgelser, som maatte være foregaaede til Opdagelsen af begaaede Forseelser. Naar Politimesteren og Skipperen eller den, der træder i hans Sted, ikke kunne gjøre sig forstaaelige for hinanden, bør om mulig to lovfaste Vidner, som have den fornødne Sprogfærdighed, bruges til den gjensidige Forklaring, hvilke Vidner da ogsaa bør underskrive Protokollen, hvorhos denne, førend Underskrifterne meddeles, bør lydelig oplæses og alle Vedkommende have Adgang til at høre dens Oplæsning. Strandingsforretningen maa ikke sluttes, førend alle Vedkommende ere spurgt, om der vides noget yderligere at hjerpe, og Politimesteren selv har attesteret til Protokollen, at han ikke har været i Stand til at opdage noget Videre, som kan komme under Bjerugning end det, Forretningen indeholder.

§ 13.

Politimesteren har Ret til at bortvise alle, som ikke deltage i Bjerugningen og Bevogtningen af det strandede Gods, saavel som andre Uvedkommende, ligesom han bør bortvise de Bjergere, som ved Druffenskab, Urolighed eller Utrofskab gjøre sig uskikkede til at bruges i denne Egenfskab. Saa bør han og anholde dem, der efter at være bortviste ikke godvillig ville forføie sig bort, og drage dem til Ansvar for den saaledes udviste Overhørlighed (jfr. § 29 Lit. c.). Han afgjør fremdeles alle de Stridigheder, som opstaa med Hensyn til Bjerugningens Udførelse, og hans mundtlig afgivne Resolution bliver senere at tilføre Protokollen.

§ 14.

Politimesteren har at drage Omjerg for, at de Spise- og Drillevarer, som bjerpes i havareret Tilstand, og som muligen kunde være skadelige for Menneskers Sundhed, blive undersøgt enten af den nærmeste Distriktslæge eller, hvis denne ikke kan komme tilstede, af tvende jagtlyndige Mænd, der da bør afgive Skøn om, hvor vidt Varerne blot under visse særlige Betingelser eller til en vist bestemt Brug kunne uden Skade anvendes, i hvilket Tilfælde Varerne ifkun maa sælges med den Forpligtelse for Køberne, at der ikke gjøres anden Brug af samme. Det paaligger Politiet at overholde Efterlevelsen heraf og i Overtrædelses-Tilfælde at drage den Paagjældende til Ansvar til Varernes Konfiskation og en efter Omstændighederne passende Bøde, der tilfalder Landskassen. Kan Konfiskation ikke komme til Anvendelse, vil der være at ifkende Paagjældende en forholdsvis høiere Bøde til samme Kasse. Kunne Varerne ikke afbenyttes uden Fare for Sundheden, blive de at tilintetgjøre under Politimesterens Opsyn eller efter hans Ordre under Opsigt af to paalidelige Mænd, som han dertil udnævner.

§ 15.

Naar der er Grund til at befrygte, at nogen smitsom eller pestartet Sygdom kan indbringes ved det strandede Mandskab eller Gods, har Politimesteren at paase, at de Love og Regler, som ere foreskrevne til Forebyggelse af Sygdommes Udbredelse, iagttages.

Nr. 2. Strandingslov af 14de Januar.

Nr. 2.

14.
jan.

Sjeu vínföng eða aðrar vörur, sem toll skal af greiða að lögum, meðal þess, sem bjargað er, skal lögreglustjóri sjá um, að tollur verði goldinn af þeim.

16. grein.

17. grein.

Sje annaðhvort, að góz, sem bjargað er, skemmist, ef það er geymt, eða líkindi sjeu til, að það annara hluta vegna falli svo mjög í verði, ef geymt er, eða geymslan hafi svo mikinn kostnað í för með sjer, að það sje óhagur fyrir þá, sem hlut eiga að máli, að gózið sje geymt, skal selja það við opinbert uppboð sve fljótt sem verða má.

Svo má og selja við aukauppboð nokkurn hluta af því, sem bjargað er, til þess að útvega það fje, sem til útgjalda þarf, er eigi verður frestað, ef eigi fæst fje að láni, eða að eins með svo miklum afarkostum, að öllum hlutaðeigendum sje það meiri hagur, að fjeð verði útvegað með slíku uppboði. Skal helzt taka til þess þær vörur, sem mestur kostnaður yrði við að geyma.

Jafnskjótt sem búíð er að bjarga, skal selja allt bjargað góz á uppboðsþingi, nema sá, sem komið hefir fram með heimildir sínar fyrir því, að hann að rjettu eigi hlut að máli, heimti, að sjer sje fengið það í hendur með þeim skilyrðum, sem ákveðin eru í 5. gr., og skal ávallt leita atkvæða hans um það.

18. grein.

Lögreglustjóri skal gjöra allar þær ráðstafanir, sem þörf er á, til þess að halda uppboðið, og skal gjöra þær þannig, að vænta megi, að gózið verði selt við sem mestu verði; enda skal líta á atvik öll í hvert skipti. Hann skal þannig sjá um, að uppboðið verði vandlega birt þeim, sem í grennd búa, og í sveitum þeim, sem vænta má, að uppboðsþingið verði sótt frá. Sje um mikið góz eða skip að ræða, skal birta uppboðið á verzlunarstöðum þeim, sem í grennd eru. Lögreglustjóri skal enn fremur semja uppboðsskilmálana, og skulu þeir vera svo, að þeir fæli engan frá kaupi. Eigi má leggja neinn þann kostnað á kaupendur, að ekki sje nákvæmlega skýrt frá, hve mikill sje. Svo skal og setja gjaldfrestinn eins og venja er í hverju lögsagnarumdæmi, og má hann eigi vera skemmri en 14 dagar. Rjett er að lögreglustjóri annist um gjaldheimtu, ella feli hana öðrum skilvísnum manni, nema eigandi eða umboðsmaður hans kjósi annan gjaldheimtumann. Eigi má gjaldheimtumaður heimta meir en 4 % að launum, en hálfu minna, ef goldið er þegar við hamarshög.

Lögreglustjóri skal leita atkvæðis skipstjóra, eður umboðsmanns eiganda eður annara hlutaðeigenda um það, hve nær uppboð skuli halda, um birtingu uppboðsins og uppboðsskilmála. Skal lögreglustjóri taka atkvæði þetta til greina sem mest má verða eptir atvikum, og einkum gæta þess, hvernig það geti farið saman við hag hlutaðeigenda, t. a. m. þeirra er bjarga.

Þessa skal og valdsmaður gæta ávallt í úrskurðum sínum sem framast má verða, þegar skipbrot verða.

19. grein.

Eigi það ríki, sem hið strandaða skip er frá, umboðsmann á landi hjer, skal hann, ef enginn annar er við, sem hefir fullt umboð fyrir alla, sem hlut eiga að máli,

Nr. 2. Lög 14. jan. um skipströnd.

§ 16.

Naar der iblandt det bjergede Gods findes Vin eller andre ifølge Lovgivningen afgiftspligtige Varer, har Politimesteren at sørge for, at Afgiften af disse berigtiges.

Nr. 2.
14de
Januar.

§ 17.

Det bjergede Gods, som enten ved at gjemmes er udsat for Bedærvelse, eller som iøvrigt kan antages derved at ville tabe saa meget i Pris eller paadrage saadanne Beføstninger, at Vedkommende ei kunne være tjente med dets Hensigten, bliver snarest mulig at bortfælgge ved offentlig Auktion. Ogsaa kan der ved foreløbig Auktion over en Del af det Bjergede sørges for at anskaffe de fornødne Midler til uopsættelige Udgifter, dersom Forfsud ikke dertil kunne erholdes, eller de Betingelser, hvorunder samme ere at faa, maatte være saa byrdefulde, at det vil være mere overensstemmende med alle Vedkommendes Løb at søge Midlerne tilveiebragte ved en saadan Auktion. Herved bør i Almindelighed de Varer, hvis Opbevarelse vilde medføre størst Udgift, vælges fremfor de øvrige.

Saa snart Bjergningen er tilendebragt, bliver endvidere alt det Bjergede, saafremt den, der har legitimeret sig som rette Vedkommende, og som herom maa udtrykkelig spørges, ikke forlanger paa de i § 5 fastsatte Betingelser at sættes i Besiddelse af samme, at realisere ved offentlig Auktion.

§ 18.

Politimesteren har at træffe alle de til Auktionens Afholdelse fornødne Foranstaltninger og bør disse under tilbørligt Hensyn til de i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Omstændigheder træffes saaledes, at Godset kan ventes udbragt til de fordelagtigste Priser. Han har saaledes at foranstalte Auktionen bekendtgjort for de Omkringboende, og i de Repper, hvorfra Folk kunne ventes at ville indfinde sig ved Auktionen. Hvor der handles om Gods af større Betydning eller om et Skib, bør Auktionen bekendtgjøres i de nærmeste Handelssteder. Han har endvidere at affatte Auktionskonditionerne, og bør i disse intet Vilkaar optages, som kan afstrække de Vysthavende, navnlig bør Kjøberen ikke besværes med nogen Omkostning, hvis Størrelse ei nøjagtig kan opgives, ligesom Betalingsfristen ogsaa bør fastsættes i Overensstemmelse med, hvad der i saa Henseende er Skif og Brug i de forskjellige Jurisdiktioner, og i intet Tilfælde bør sættes kortere end 14 Dage efter Auktionens Afholdelse. Inkassationen kan, saafremt ikke Cieren eller den, der træder i hans Sted, antager en anden Inkassator, overtages af Politimesteren eller af ham overdrages til en anden paalidelig og vederhæftig Mand. Inkassator maa ikke beregne sig højere Salær end 4 pCt., men kun det Halve, naar der betales kontant.

Baade med Hensyn til Auktionens Berammelse, dens Bekendtgjørelse og Auktionskonditionerens Affattelse har Politimesteren at indhente Erklæring fra Skipperen eller Cierens Befuldmægtigede eller andre Vedkommende, og bør han tage alt det Hensyn til saadan Erklæring, som Omstændighederne og navnlig Hensynet til andre Vedkommendes, saasom Bjergernes Interesse tilstøder. Dette bør ogsaa steds saavidt muligt iagttages ved de Beslutninger, som Vorigheden tager i Anledning af Strandingstilfælde.

§ 19.

Saaframt den Stat, hvortil det strandede Skib hører, har en Konsularagent i Island, bør bemeldte Embedsmand, naar ellers Ingen er tilstede, som har uindskrænket

Nr. 2. hafa heimild til að vera sjálfur viðstaddur, eða fulltrúi hans, þegar verið er að bjarga, til þess að gæta þar gagns hlutaðeigenda, og láta í ljós álit sitt um ráðstafanir þær, sem kynnu að vera hagfelldar í því efni.

14.
jan.

Sama rjett á sá, sem sannar heimildir sínar til þess að vera erindsreki strandbátafjelags þess, sem tekið hefir hið strandaða skip eða góz í ábyrgð.

20. grein.

Jafnskjótt og uppboð er haldið á því, sem bjargað er, skal lögreglustjóri þegar semja reikning um strandið, og leggja hann fram í aukarjetti, svo hlutaðeigendum gjörist kostur á, að kveða upp álit sitt um hann. Skal síðan tafarlaust, og áður uppboðsandvirði sje greitt, senda amtmanni reikning þenna tvírtaðan með fylgiskjölum til endurskoðunar og úrskurðar. Senda skal og eptirrit af sölubókinni, sjóferðaprófinu, gjörðabókinni um strandið og björgunina, svo og skipaskjöl þau, sem bjargað er, og önnur þess konar skjöl.

Amtmaður skal, er hann hefir lagt úrskurð á strandreikninginn, senda hann hlutaðeigandi umboðsmanni, ef skipið er frá ríki því, er á slíkan umboðsmann hjer á landi, eða útgjörðarmanninum, eða öðrum, sem eptir löglega gjörðum skiptapajöfnuði verða álitnir rjettir aðilar, og eigi þeir heimili á Íslandi, eða í Danmörku; en landshöfðingja ella beina leið ásamt öllum skjölum um strandið, sem nefnd eru að framan, og skal amtmaður jafnframt skýra, frá hve nær vænta megí, að hann geti sent andvirði skipbrotsgózins að kostnaði frá dregnum. Skal amtmaður setja lögreglustjóra frest til þess að gjöra skil eptir reikningi þeim, er hann hefir gjört. Sje frestur sá að öllum jafnaði eigi lengri en 4 vikur frá eindaga uppboðsgjaldsins; og skal amtmaður hafa gætur á, að eigi dragist greiðslan lengur, en hann hefir ákveðið.

21. grein.

Lögreglustjóri, eða umboðsmaður hans, skal hafa 6 kr. í fæðispeninga hvern þann dag, sem hann strandsins vegna þarf að vera fjærverandi frá heimili sínu að uppboðsdögunum einum undanskildum. Borgun þessi skal vera þriðjungi hærri (9 kr.) þá daga, sem hann verður að vera viðstaddur á fjörunni, til þess að skipa fyrir um björgun, lengur en 8 stundir; en þar með má þó eigi telja þann tíma, er hann ver til undirbúnings strandbókarinnar o. s. frv. Þar að auki skal greiða lögreglustjóra, eða umboðsmanni hans, ferðakostnað að heiman og heim eins og fyrir er mælt í reglugjörð 10. september 1830, 16. gr.

Lögreglustjóri fær 8 kr. fyrir sjóferðapróf það, sem halda skal, þegar lifandi menn fylgja skipi eða gózi, til skýrslu um, hvernig strandið hafi að borið og hvað því hafi valdið, svo og fyrir próf það, er taka skal og senda amtmanni, þegar allir skipverjar hafa týnt, til nákvæmari skýrslu um atvik við skipbrotið. Lögreglustjóri skal án sjerstaks gjalds framkvæma og rita í strandbókina aðrar gjörðir, er að strandinu lúta, og skipbrotsmenn eða aðrir, sem hlut eiga að máli, álíta nauðsynlegar; en jafnskjótt sem bjarggjörðin er til lykta leidd og bókuð, og lögreglustjóri er fariinn frá strandinu, skal greiða borgun fyrir gjörðir þær, sem síðar kunna að verða heimtaðar samkvæmt reglugjörð 10. september 1830. Þar að auki skal amtmaður hafa gætur á, að lögreglustjórinn haldi eigi að nauðsynjalausu

Nr. 2. Lög 14. jan. um skipströnd.

Fuldmagt til at handle paa alle Vedkommendes Begne, være berettiget til selv eller ved Nr. 2. Fuldmægtig at overvære Bjergningen for derunder at paaſe de Paagjældendes Lørd og afgive 14de Mening om de Forholdsregler, ſom dertil maatte være tjenlige. Januar.

Samme Ret tilkommer den, der legitimerer ſig ſom Befuldmægtiget for de Afſurandører, ſom have tegnet Sø-Aſſurance for det ſtrandede Skib eller Gods.

§ 20.

Saa ſnart Auktionen over det Bjergede er afholdt, har Politimeſteren ſtrax at affatte Regnskab over det paagjældende Strandingstilfælde og fremlægge Regnskabet i et Extraretsmøde, forat Vedkommende gives Leilighed til at erklære ſig derover, og derefter uden Ophold, navnlig uden at oppebie Auktionsbeløbenes Inkasſation, at indſende til Amtmandens Reviſion og Deciſion bemeldte Regnskab in duplo med dertil hørende Bilag ſamt med Afſkrift af Auktionsprotokollen, Søforklaringen, Protokollen vedrørende Strandingen og Bjergningen og endelig de bjergede Skibspapirer og andre lignende Dokumenter.

Amtmanden vil derpaa, efterat Strandingregnskabet er decideret, have direkte at tilſtille vedkommende Konſularagent, for ſaa vidt Skibet tilhører en Stat, der holder en ſaadan i Island, eller Nederen eller andre, der efter lovlig opgjort Diſpache maa anſes ſom rette Vedkommende, for ſaa vidt han eller de ere boſiddende i Island eller Danmark, og ellers Landshøvdingen, bemeldte Regnskab med ſamtlige fornævnte Strandingen vedrørende Dokumenter og dermed lade følge Underretning om, naar Netto-Provenuet af Strandingen ved Amtets Foranſtaltning kan ventes efterſendt. I ſaa Henſeende vil Amtet have at faſtſætte den Friſt, inden hvilken vedkommende Retſbetjent har at ſaldere det af ham aſlagte Regnskab, og vil denne Friſt i Reglen ikke kunne overſkride 4 Uger efter Auktionsbeløbets Forfaldſtid, hvorhos Amtet har at paaſe, at den af ham faſtſatte Friſt overholdes.

§ 21.

I Diæter tilkommer der Politimeſteren eller hans Befuldmægtigede 6 Kr. for hver Dag, han paa Grund af Strandingen maa være borte fra ſit Hjem, alene med Undtagelſe af de Dage Auktionen holdes. For de Dage, da Politimeſterens Nærværelſe paa ſelve Stranden for Bjergningens Skyld kræves i længere Tid end 8 Timer daglig, forhøies Betalingen med 50 pCt., hvorved imidlertid den Tid, ſom m. tte behøves til Protokollens Ordning m. v., ikke tages i Betragtning. Endvidere tilkommer der Politimeſteren eller hans Befuldmægtigede Godtgjøreſe for Reiſeomkoſtninger til og fra Strandingſtedet efter de i Reglm. af 10de September 1830 § 16 faſtſatte Regler.

For den Søforklaring, ſom, naar levende Menneſter følge med Skibet eller Gods, bliver at optage til Dplyſning om, hvorledes det er tilgaaet med Strandingen, og hvad der har foraarſaget ſamme, ſaaavel ſom for det Forhør, hvilket, naar ei levende Folk medfølge, bliver til nærmere Dplyſning om de med Strandingen forbundne Omſtændigheder at optage og indſende til Amtmanden, nyder Rettens Betjent et Gebyr af 8 Kroner. Politimeſteren har uden ſærligt Gebyr til Strandingprotokollen at afholde de flere Forretninger, den Skibbrudne eller andre Vedkommende maatte finde nødvendige i Strandingſanliggendet; men ſaa ſnart Bjergningsforretningen er ſluttet i Protokollen og Politimeſteren har forladt Strandingſtedet, bør de Forretninger, ſom ſenere maatte forlanges, betales efter Regl. af 10de Septbr. 1830. Derhos bør Amtmanden have Tilſyn med, at Retſbetjenten ikke uden Nødvendighed

Nr. 2. aukarjett í þessum málum, eða greini í sundir gjörðir þær, sem snerta sama strandið, ef
14. þær að lögum verða framkvæmdar í einu lagi.
jan.

Lögreglustjórinn á gjald það, sem ákveðið er í reglugjörð 10. september 1830 fyrir uppboð og eptirrit þau, sem senda skal amtmanni.

22. grein.

Verði skipi eða gózi bjargað, án þess skipstjóri eða nokkur annar, er gengur í hans stað, sje með og ef enginn hefir gefið sig fram, sá er sannar fyllilega heimildir sínar til þess, sem bjargað er, skal amtmaður tafarlaust birta strandið í frjettablöðum, og skýra jafnframt nákvæmlega frá, hvar og hve nær björgunin hafi orðið, og frá einkennum skipsins og gózins og því öðru, er geti gjört það einkennilegt, þar að auk skal amtmaður skora á eigendur að segja til sín innan árs og dags frá síðustu auglýsingu, sanna heimildir sínar til þess, sem strandað er, og taka við því eða andvirði þess, eptir ávísun hans gegn því að borga kostnaðinn.

Auglýsinguna skal birta þrisvar sinnum samfleytt í frjettablöðum þeim á Íslandi, sem opinberar auglýsingar á að birta í, og ef andvirði þess, sem bjargað er, að frá dregnum kostnaði, nemur 400 kr. eða meira, einnig í frjettablaði Berlinga. Svo skal og senda umboðsmönnum annara ríkja, sem settir eru á Íslandi, eptirrit af auglýsingunni.

Þessi grein tekur að eins til vogreka þeirra, sem 1. gr. í opnu brjefi 4. maí 1778 ræðir um, en ekki þeirra vogreka, sem getið er um í 2. og 3. gr. sama brjefs (sbr. opið brjef 2. apríl 1853, og kansellírbjef 26. ágúst 1809).

23. grein.

Þegar einhver helgar sjer það, sem bjargað er, skal amtmaður prófa sannanir þær, er kann leiðir að eignarrjetti sínum. Rjett er, að amtmaður skjóti málinu til úrskurðar landshöfðingja, ef vafasamt er, og má landshöfðingi, þó sönnuninni sje í einhverju ábótavant, leggja þann úrskurð á eptir ár og dag, að gózið komi í eigu þess, sem kallað hefir til þess; enda sje mjög mikil líkindi til þess, að hann sje rjettur eigandi. Fyr má eigi selja gózið í hendur tilkallsmanni þeim, er lögsönnun vantar fyrir eign sinni, nema hann setji fullt veð fyrir því, að gózinu verði skilað aptur, ef annar kemur, er helgi sjer það að lögum. Ef tilkallsmanni þykir sem amtmaður hafi borið rjett sinn fyrir borð, má hann skjóta málinu fyrir landshöfðingja, og skal hann leggja úrskurð á það. Rjett er og, að tilkallsmaður skjóti máli sínu til dóms.

24. grein.

Góz það, sem enginn helgar sjer innan þess frests, sem nú var greindur, rennur í landssjóð, og skal landshöfðingi sjá um, að fje það greiðist. Nú ber það að, að ástæða sje til að greiða aptur fje þetta úr landssjóði, og leggur þá konungur úrskurð á málið.

25. grein.

Nú finnur maður mannlaust skip á sjó eða skipsbrot, og skal hann flytja það til lands, og þegar í stað segja hreppstjóra til. Fer þá um björgun og sölu á skipi og gózi, sem fyr var sagt. Finnist skip á hafi út, ber finnendum fyrir flutning þess til lands.

Nr. 2. Lög 14. jan. um skipströnd.

nedsætter Ertræret i disse Sager eller adskiller de samme Strandingssanliggende vedkommende Forretninger, naar disse lovmæssig kunne behandles i Forbindelse med hverandre. Nr. 2.
14de
Januar.

For Auktionen og Udfærdigelsen af de Afskrifter, som skulle indsendes til Amtet, nyder Retstbetjenten de i Regl. af 10de Septbr. 1830 fastsatte Gebyrer.

§ 22.

Naar Skib og Gods hjerpes, uden at Skipperen eller nogen Anden, som træder i hans Sted, følger samme, og heller Ingen har meldt sig, der paa en utvivlsom Maade har legitimeret sig, har Amtmanden uophødelig at kundgjøre Strandingstilfældet i de offentlige Tidender med en nøiagtig Angivelse saavel af Stedet og Tiden, hvor Bjergningen er foregaaet, som af de Egenffaber ved Skibet og Godsset, som kunne tjene til at kjendeliggjøre disse, samt af enhver anden Omstændighed, som dertil kan bidrage, hvorhos Gierne skulle opfordres til at melde sig hos ham inden Ar og Dag fra sidste Bekjendtgjørelse for at godtgjøre deres Afkomst til det Strandede og, mod Omkostningernes Afholdelse, efter hans Anvisning modtage dette eller det Pengebeløb, som ved Realisation er traadt i sammes Sted.

Kundgjørelsen sker 3 Gange efter hinanden i de for offentlige Bekjendtgjørelser i Island bestemte Tidender og, hvis den beholdne Værdi af det Bjergede udgjør 400 Kr. eller derover, tillige i den Berlingste Tidende, ligesom der ogsaa tilstilles de i Island ansatte Konsularagenter en Afskrift af Kundgjørelsen.

Nærværende Paragraf har alene Hensyn til det i Plakaten af 4de Mai 1778 § 1 ommeldte Brag, men derimod ikke til det Brag, som omhandles i samme Plakats §§ 2 og 3 (jfr. Plakat af 2den April 1853 og Ranc-Skr. af 26de August 1809).

§ 23.

Naar Noget melde sig som Gier til det Bjergede, bør Amtmanden prøve de Beviser, hvormed han vil godtgjøre sin Eiendomsret. I tvivlsomme Tilfælde kan Amtmanden henstille Sagen til Landsbhovdingens Afgjørelse, og om der end maatte være en eller anden Mangel ved Beviset, kan Landsbhovdingen dog, efter Ar og Dags Forløb tilkjende Reklamanten Godsset, hvis der er en meget stor Sandsynlighed for, at det virkelig tilhører ham. Inden hin Tid maa Godsset ikke overdrages den Reklamant, der mangler Lovhjemmel for at han er Gier, medmindre han stiller fuldkommen Sikkerhed for eventuel Tilbagegivelse, hvis en lovlig Reklamation skulde finde Sted. Dersom den, der har meldt sig, skulde tro, at hans Ret er tilfidesat af Amtmanden, kan han andrage Sagen for Landsbhovdingen, der da har at afgjøre Spørgsmaalet herom. Ligeledes er Reklamanten berettiget til at faa sine Bevisers Tilstrækkelighed prøvet ved Domstolene.

§ 24.

Det Gods, hvortil Ingen melde sig inden den foreskrevne Frist, hjemfalder til Landskassen, og har Landsbhovdingen at sørge for Indbetalingen af den Landskassen i saa Henseende tilkommende Indtægt. Skulde der indtræffe saadanne særlige Omstændigheder, som kunde indeholde Grund til, efter at Beløbet var tilfaldet Landskassen, at tilbagebetale samme, kan saadant bevilges ved kongelig Resolution.

§ 25.

Naar Brag findes i aaben Sø, uden at Folk følge samme, skal det af Zinderen bringes til Land og Underretning herom strax meddeles Repstyreren, hvorefter der med Bragets Bjergning, Realisation o. s. v. forholdes som ovenfor foreskrevet med strandet Skib og

Nr. 2. Þriðjungur andvirðis að frádregnum öllum kostnaði við björgun og sölu; en finnst það á
 14. fjörðum, vikum eður skammt frá landi, einn fimmtungur. Nú þykir finnendum eigi laun
 jan. þessi nægilegt endurgjald fyrir starf sitt, og eiga þeir kost á að gefa reikning fyrir það, sem lögreglustjóri úrskurðar. Ef andvirði vogreka hrökkur eigi fyrir kostnaði öllum, taka finnendur og bjargendur hlut í þeim halla að rjettri tiltölu.

26. grein.

Ályktanir lögreglustjóra liggja undir rannsókn og úrskurð amtmanns, og skal hann sjálfur, ef sjerleg þörf gjörist, koma á strandið.

Amtmaður skal, auk ferðakostnaðar, sem landshöfðingi ákveður í hvert skipti eftir atvikum, fá að fæðispeningum 8 kr. hvern dag, sem hann dvelst við strand og fer heiman og heim. Þetta gjald greiðist á sama hátt sem annar kostnaður við strönd.

27. grein.

Rjett er að bera úrskurði amtmanna í strandmálum undir landshöfðingja, ef nokkur þeirra, er hlut eiga að máli, heimta það; en verði veruleg rjettarpræta af skipstrandi t. d. um það, hve mikil bjarglaun megi heimta samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 25. gr. eða um rjettargildi bjargsamninga, eða um þýðingu þeirra, mega slík mál ganga til dóms og laga.

28. grein.

Enginn embættismaður, sem gæta á hags skipbrotsmanna, má í sínu umdæmi eiga hlut í nokkrum bjargsamningi, eða þiggja gjafir eða þóknun af skipbrotsmönnum, bjargendum eða öðrum viðkomendum, að launum fyrir frammistöðu sína í strandmálum. Þessir embættismenn mega eigi heldur eiga þátt í öðrum fyrirtækjum einstakra manna, sem eru í sambandi við strandmál, að þeir verði grunaðir um hlutdrægni. Enginn nefndra embættismanna má kaupa á uppboðsþingum strandað góz. Embættismenn og þar á meðal hreppstjórar, sem hafa umboð lögreglustjóra, sæti hegningu samkvæmt hegningarlögum 25. júní 1869, 13. kap. fyrir afbrot gegn því, sem fyrir er mælt í grein þessari.

29. grein.

- a) Sá, sem vanrækir það, sem honum er gjört að skyldu í 1. og 2. grein laga þessara, skal sæta 10 til 100 króna sektum, eða fangelsishegningu eða meiri sektum eftir atvikum, ef hann hefir gjört sig valdan að óafsakanlegu hirðuleysi um líf og heilsu manna.
- b) Sama hegning liggur við, ef einhver gegn því, sem fyrir er mælt í 3. gr., beitir einræði við björgun og varnar þannig valdsmanni, að hafa nauðsynlegt eptirlit á því, sem bjargað er.
- c) Nú sýnir maður móþróa, hirðuleysi eða óhlýðni við björgun, og skal hann eftir málavörxtum sæta sektum eða fangelsi, nema önnur lög leggi meiri hegningu við. Enda er rjett að færa niður eftir atvikum bjarglaun þau, sem hinum seka ella hefðu borið eða svipta hann þeim að öllu.

Gods. Finderne erholde for at bringe Braget til Land, hvis det er fundet i det aabne Hav, Nr. 2. $\frac{1}{3}$ af det Bjergedes Værdi efter Fradrag af alle andre i Anledning af dets Bjergning og Realisation paaløbne Omkostninger, men hvis det findes i Fjorde, Vig eller andre Steder tæt ved Forstranden, $\frac{1}{5}$. Anse Finderne den fornævnte Betaling for ringe som Bederlag for deres Arbejde, staar det dem frit for, at indgive Regning derfor, som decideres af Politimesteren. Overstige samtlige Omkostninger Bragets Provenu, lide Finderne og Bjergerne et forholdsmæssigt Afdrag i den dem tilkommende Betaling. 14de Januar.

§ 26.

De af Politimesteren tage Beslutninger ere stedse Amtmandens Prøvelse og nærmere Bestemmelse undergivne, og bør Amtmanden, naar nogen særlig Anledning dertil opfordrer, selv indfinde sig ved Strandingen.

Foruden Befordringsgodtgjørelse, hvis Størrelse i hvert enkelt Tilfælde fastsættes af Landshøvdingen efter de tilstedeværende Omstændigheder, tilkommer der Amtmanden 8 Kroner i Dagpenge for Rejsen frem og tilbage, saavel som for hver Dag, han tilbringer paa Strandingstedet. Disse Udgifter udredes paa samme Maade som andre Strandingen vedkommende Omkostninger.

§ 27.

Amtmandens Resolutioner i Strandingssager ere underkastede Landshøvdingens nærmere Bedømmelse, dersom nogen af Parterne forlanger det. Men for saa vidt der under et Strandingstilfælde opstaar et egentlig Retspørgsmaal, f. Ex. om hvilken Bjergeløn der efter Reglerne i § 25 kan fordres, eller om en indgaaet Bjergningskontrakts Retsgyldighed eller dens Fortolkning, kan Sagen desangaaende afgjøres ved sædvanlig Rettergang.

§ 28.

Ingen Embedsmand, som har at sørge for Strandlidtes Liv, maa i sin Embedsfreds have Del i nogen Bjergningskontrakt, ei heller af de Skibbrudne, Bjergerne eller andre modtage noget Slags Gave eller Erkjendtlighed, som kunde henføres til hans Embedsforretninger i Anledning af Strandingen. Ei heller maa disse Embedsmænd tage saadan Del i andre private Foretagender, som staa i Forbindelse med Strandingssanliggender, at de kunde mistænkes for Partifæd. Ved offentlig Auktion maa ikke nogen af de forommeldte Embedsmænd tilforhandle sig noget af det strandede Gods. For Overtrædelsen af de i nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelser — der ogsaa angaa Repstyrerne, naar de møde ved Strandingen paa Politimesterens Begne — straffes den paagjældende Embedsmand efter Straffeloven af 25de Juni 1869, 13de Kapitel.

§ 29.

- a. Den som forsømmer de Pligter, som denne Lovs §§ 1 og 2 paalægge ham, straffes med Bøder fra 10—100 Kr. eller efter Omstændighederne, og for saa vidt uforfærdig Egegyldighed for de Paagjældendes Liv og Sundhed er udvist, med Fængsel eller højere Bøder.
- b. Med samme Straf anses den, der imod Bestemmelserne i § 3 egenmægtig bjerger og derved forhindrer Dørligheden i at føre den fornødne Kontrol med det Bjerget.
- c. Viser Nogen under Bjergningen sig modvillig, forsømmelig eller opsetsig, bliver han efter Sagens Omstændigheder at anse med Bøder eller Fængsel, forudsat at Forholdet ikke er af den Bessaffenhed, at det efter den øvrige Lovgivning egner sig til større Straf. Derhos kan den Andel, som ellers kunde tilkomme den Skyldige i Bjergeløn, efter Omstændighederne ned sættes eller endog aldeles betages ham.

Nr. 2, Hafi hreppstjóri eða annar, sem sjerstökum skyldum á að gegna við björgun,
 14. gjörzt sekur í afbrotum þeim, sem nefnd eru í a—c, skal hann þar að auki hafa fyrir
 jan. gjört sýslu sinni eptir málavöxtum.

Mál, sem rísa af afbrotum þeim, sem þessi grein ræðir um, eru lögreglumál, ef afbrot heyra ekki undir ákvarðanir hinna almennu hegningarlaga.

Sektir renna í landssjóð.

30. grein.

Lög þessi, er leggja skal út á enska og frakkneska tungu, skal hver lögreglustjóri og hreppstjóri í þeim hjerudum, þar sem skipströnd geta að borið, hafa í vörzlum sínum, bæði nokkur exemplör af lögunum sjálfum og þýðingum þeirra.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 14. dag janúarm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Gre de under a—c omhandlede Overtrædelser begaaede af en Repstyrer eller Anden, Nr. 2. hvem særlige Pligter i saa Henseende paaligge, bliver han efter Sagens Beskaffenhed tillige 14de at anse med Bestillings Fortabelse. Januar.

Sager i Anledning af de i denne Paragraf omhandlede Overtrædelser behandles politiretsvis, for saa vidt den begaaede Overtrædelse ikke falder ind under den almindelige Straffelovs Bestemmelser.

Bøderne tilfalde Landskassen.

§ 30.

Denne Lov skal foranstaltes oversat i det engelske og franske Sprog, og saavel af selve Loven som af Oversættelserne bør nogle Exemplarer opbevares af enhver Politimester og enhver Repstyrer i de Distrikter, hvor Strandinger kunde forefalde.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Vort Slot Amalienborg, den 14de Januar 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 3.
14.
jan.

L ö g

um

tílsjón með flutningum á þeim mönnum, sem flytja sig úr landi í aðrar heimsálfur.

18. septbr. 1891.
1. apríl 1896.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski.
Láenberg og Aldinborg,

27. nov. 1903.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Um útflutningastjóra.

1. grein.

Enginn má koma fram sem útflutningastjóri, nema hann hafi fengið sjerstaklegt leyfi til þess. Sjerhver sá verður álitinn útflutningastjóri, sem á sjálfs síns eða annara kostnað tekst á hendur að annast um flutning útfara í aðrar heimsálfur. Engir aðrir en þeir, sem eru löggildir útflutningastjórar og umboðsmenn þeirra, mega gjöra samninga við útfara um slíkan flutning eða bjóða fram milligöngu sína til þess að gjöra slíka samninga. Samt skulu þessi lög eigi eiga við flutninga beina leið frá höfnum á Íslandi, ef útfarar þeir, sem vilja fara þaðan með einhverju skipi, eru allir frá sama heimili og þar hjá eigi fleiri en 10.

2. grein.

Leyfi það, sem með þarf samkvæmt 1. gr., verður að eins veitt mönnum, sem hafa óflekkað mannorð og eru orðnir fulltíða og sem eru búsettir á Íslandi og hafa haft þar fast heimili í 5 ár. Samt getur landshöfðingi veitt undanþágur frá því, sem ákveðið er um þá tímalengd, er þeir skuli hafa verið heimilisfastir á Íslandi. Sje leyfið vanbrúkað, einkanlega til þess að tæla menn til útflutnings með ósönnum fortölum, getur yfirvald það, sem hefir veitt leyfið, tekið það aptur, hvenær sem vera skal.

Umboð til þess að koma fram fyrir hönd útflutningastjóra verður eigi veitt neinum, sem ekki fullnægir skilyrðum þeim, sem eptir því, sem sagt er að framan, útheimtast að því leyti, er snertir útflutningastjóran sjálfan. Utflutningastjórinn hefir að öllu leyti ábyrgð á afbrotum umboðsmannsins gegn lögum þessum.

Um flutninga beina leið.

3. grein.

Landshöfðinginn einn getur veitt leyfi til þess að flytja útfara frá Íslandi beina leið í aðrar heimsálfur. Beiðninni um slíkt leyfi skal fylgja nákvæm skýrsla um nafn skipsins, sem á að hafa til flutningsins, tegund þess, stærð og fyrirkomulag, og um það, hvað marga útfara megi taka á skipið. Áður en leyfið er veitt, getur landshöfðingi sett þau skilyrði og heimtað það veð, sem hann álitur nauðsynlegt til tryggingar útförum.

Nr. 3. Lög 14. jan. um tílsjón með flutningum á þeim mönnum, sem flytja sig úr landi í aðrar heimsálfur.

L o v

om

Nr. 3.
14de
Januar.

Tilsyn med Udvandrerens Befordring.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
— Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Om Udvandringsagenter.

§ 1.

Ingen maa optræde som Udvandringsagent uden særlig dertil meddelt Tilladelse. Som Udvandringsagent anses Enhver, der for egen eller fremmed Regning paatager sig Besørgelsen af Udvandrerens Befordring til fremmede Verdensdele. Ingen uden autoriserede Agenter og deres Befuldmægtigede maa afslutte Kontrakter med Udvandrere om saadan Befordring eller tilbyde sin Mellemkomst med Hensyn til saadanne Kontrakters Afslutning. Dog skal denne Lov ikke finde Anvendelse paa den direkte Befordring fra islandste Søhavne, naar samtlige Udvandrere, der ville afgaa med et Skib derfra, høre til samme Husstand, og deres Antal derhos ikke overstiger 10.

§ 2.

Den i Henshold til § 1 fornødne Tilladelse maa kun meddeles uberygtede og fuldmyndige Personer, der ere bosatte i Island og i 5 Aar der have haft fast Ophold. Dog kan Landshøvdingen eftergive Bestemmelsen om Opholdets Varighed. Misbruges Tilladelsen, navnlig til ved usande Forestillinger at hverve Udvandrere, kan den til enhver Tid tilbagetages af den Myndighed, som har meddelt samme. Fuldmagt til at handle paa en Udvandringsagents Vegne kan ikke meddeles Nogen, som ikke opfylder de Betingelser, der efter det Foranstaaende udfordres for Agentens eget Bedkommende. Agenten er i Et og Alt ansvarlig for Fuldmægtigens Overtrædelser af denne Lov.

Om den direkte Befordring.

§ 3.

Tilladelse til at befordre Udvandrere direkte fra Island til fremmede Verdensdele kan kun meddeles af Landshøvdingen. Begjæring om saadan Tilladelse skal ledsages af nøiagtig Oplysning om det dertil bestemte Skibs Navn, Art, Størrelse og Indretning samt om det Antal Udvandrere, som deri skal kunne optages. Forinden Tilladelsen meddeles, kan Landshøvdingen opstille saadanne Betingelser og fordre saadan Sikkerhedsstillelse, som han anser for nødvendig til Udvandrerens Betryggelse.

Nr. 3. Lov af 14de Januar om Tilsyn med Udvandrerens Befordring.

Nr. 3.

14.
jan.

Landshöfðinginn skýrir lögreglustjóranum á þeim stað, er honum er sagt, að skipið eigi að leggja frá, frá leyfinu og þeim skilyrðum, sem það er bundið. Án skriflegs samþykkis lögreglustjórans má eigi afgreiða skipið til útsiglingar. Áður en samþykkið er veitt, skal lögreglustjóri ganga úr skugga um, að skilyrðunum sje nákvæmlega fullnægt, og að þeir útfarar, sem tekið er við á skipið, hafi löggilda samninga.

Um flutninga, sem eigi ganga beina leið.

4. grein.

Leyfi til þess að takast á hendur flutning útfara yfir hafnir í Norðurálfunni veitir lögreglustjórinn á þeim stað, þar sem sá er búsettur, er sækir um leyfið.

Sá, sem sækist eftir slíku leyfi, skal segja til, hvort hann ætli að reka erindi fyrir sjálfan sig eða í umboði annara; sje svo, skal hann sýna fram umboðsskrá sína frá útflutningafjelagi því eða skips-útgjörðarmönnum, sem hann kemur fram fyrir, og fá lögreglustjóri í hendur eitt exemplar af fjelagslögunum eða þeim reglum, er almenningi hefir verið skýrt frá að þeir ætli að fylgja.

5. grein.

Áður en leyfið er veitt, verður sá, sem í hlut á, að setja veð eftir nákvæmari ákvörðun lögreglustjóra, sem sje að minnsta kosti 6,000 kr. og allt að því 20,000 kr., annaðhvort á þá leið, að annar maður, sem þykir áreiðanlegur, ábyrgist eins og hann sjálfur ætti í hlut, eða með því að láta af hendi skuldabréf sem geymslufje. Þegar til-taka skal upphæðina, skal sjerstaklega tekið tillit til þess, hvort erindsrekinn ætlar að fá leyfi til að flytja útfara lengra áleiðis en til þess staðar, þar sem lenda á skipinu í annari heimsálfu, og ef svo er, má eigi til taka minni upphæð en 14,000 kr. Veðið er til tryggingar fyrir öllum þeim skyldum, sem erindsrekinn bakar sjer gagnvart útförum, eða ef brotið er gegn því, sem fyrir er mælt í lögum þessum, og hvernig sem á stendur verður veðið eigi heimtað aptur, fyr en eitt ár er liðið frá því, at erindsrekinn hætti við þessi ssörf.

Í hvert skipti, sem lögreglustjóri veitir slíkt leyfi, skal hann skýra landshöfðingja frá því og frá, hvernig veði því, sem sett er, er varið og svo upphæð þess, og má leggja undir úrskurð hans allar þær spurningar, sem snerta veiting á leyfi því, sem verið er að ræða um.

Bæði landshöfðingi og lögreglustjórinn geta hvenær sem vera skal krafizt þess, að veð það, sem sett er, verði fært upp í hina hæstu upphæð, sem getið var að framan.

6. grein.

Ætli útflutningastjóri að hafa um hönd störf þessi annarstaðar en þar sem hann er búsettur, skal skýra þeim lögreglustjóra frá því, sem hefir veitt leyfið, og skal þar að auki sýna það lögreglustjórunum á þeim stöðum, þar sem áformað er að nota það.

Umboð handa öðrum til þess að koma fram fyrir hönd erindsrekans skal vera skriflegt, og eftir að lögreglustjórinn, sem veitt hefir erindsrekanum leyfið, hefir ritað vottorð sitt á umboðsskrána, skal hún sýnd lögreglustjórunum á sjerhverjum þeim stað, þar sem hana á að nota.

Nr. 3. Lög 14. jan. um tilsjón með flutningum á þeim mönnum, sem flytja sig úr landi í aðrar heimsálfur.

Om Tilladelsen og om de dertil knyttede Betingelser underretter Landskøbingen Politimesteren paa det for ham opgivne Afgangstid. Uden Politimesterens skriftlige Samtykke maa Skibet ikke udflyttes. Forinden Samtykket meddeles, skal Politimesteren forvisse sig om, at Vilkaarene ikke ere opfyldte og at de indtagne Udvandrere ere forsynede med lovmæssige Kontrakter.

Nr. 3.
14de
Januar.

Om den indirekte Befordring.

§ 4.

Tilladelse til at paatage sig Udvandrerens Befordring over europæiske Havne meddeles af Politimesteren paa det Sted, hvor den, der begjærer samme, er bosat.

Den, som attraar saadan Tilladelse, skal opgive, om han agter at drive Forretningen for egen Regning eller som Agent for Andre. I sidste Fald skal han forevise sin Fuldmagt fra det Udvandrerelskab eller Rehederi, for hvilket han optræder, og meddele Politimesteren et Exemplar af dets Statuter eller offentlig udfærdigede Program.

§ 5.

Forinden Tilladelsen meddeles, maa Vedkommende have stillet Sikkerhed efter Politimesterens nærmere Bestemmelse for mindst 6,000 Kroner og indtil 20,000 Kroner, enten ved antagelig Selvfylldnerkaution eller ved at deponere Værdipapirer. Ved Beløbets Ansættelse bør særligt Hensyn tages til, hvorvidt Forretningen omfatter Befordring længere end til Landingsstedet i den fremmede Verdensdel, og maa Beløbet i dette Tilfælde ikke sættes under 14,000 Kroner. Sikkerheden hæfter for alle Forpligtelser, som Agenten i sit Forhold til Udvandrerne eller ved Overtrædelse af nærværende Lovs Forrifter paadrager sig, og kan i intet Tilfælde fordres tilbageleveret førend 1 Aar, efter at Agenten har ophørt at beskæftige sig med Forretningen.

Politimesteren har, hver Gang han meddeler saadan Tilladelse, at gjøre Indberetning herom og om den stillede Sikkerheds Beskaffenhed og Størrelse til Landskøbingen, for hvem alle Spørgsmaal, der vedrøre Meddelelsen af den ommeldte Tilladelse, kunne indbringes til Afgjørelse.

Den stillede Sikkerhed kan til enhver Tid saavel af Landskøbingen som af Politimesteren kræves forhøjet til det højeste af de ovennævnte Beløb.

§ 6.

Agter Agenten at drive Forretninger udenfor det Sted, hvor han er bosat, bliver Underretning derom at meddele den Politimester, af hvem Tilladelsen er udfærdiget, hvorhos Tilladelsen bliver at forevise Politimesteren paa de Steder, hvor den agtes benyttet.

Fuldmagt for nogen Anden til at handle paa Agentens Vegne maa udstedes skriftlig og, efter at være forsynet med Paategning af den Politimester, af hvem Agentens Tilladelse er udfærdiget, forevises Politimesteren paa ethvert Sted, hvor Fuldmagten skal benyttes.

Nr. 3. Lov af 14de Januar om Tilsyn med Udvandrerens Befordring.

Nr 3.

7. grein.

14.
jan.

Öll skip, að hinu konunglega pósthufuskipi einu undan teknu, er fluttir eru á útfarar frá höfnum á Íslandi til hafna í Norðurálfunni, skulu vera undirgefin umsjón lögreglustjórinnar, og má eigi taka útfara á skip, fyr en lögreglustjórinn á þeim stað, er skipið leggur út frá, hefir gefið skriflegt leyfi til þess.

Aður en leyfi þetta verður veitt, skal lögreglustjóri ganga úr skugga um, að skipið sje hentugt til þess augnamiðs, sem til er ætlað, sumpart með því að láta menn, sem vit hafa á undir sinni tilsögn halda skoðunargjörð, sumpart með því að rannsaka skoðunarskýrteini þau, sem gefin eru út á þeim stað. Þar sem skipið á heima, en skýrteini þessi gilda þó eigi lengur en eitt ár frá því, að þau eru gefin út.

Í leyfinu skal nákvæmar tiltekið, hvað marga útfara megi taka á skipið, og má setja þar þær nákvæmari reglur, sem nauðsyn þykir á að segja fyrir um að því leyti, er snertir tilhlýðilega meðferð á útförunum.

Útflutningastjóri sá, er í hlut á, tekur þátt í ábyrgðinni á því, að enginn útfari, sem hann hefir tekið að sjer að flytja, verði látinn ganga á nokkurt skip, sem ákvörðun sú, sem hjer er sett, á við, fyr en leyfi það, sem með þarf handa skipinu, er útvegað.

8. grein.

Aður en útflutningaskip leggur af stað frá Íslandi, skulu bæði skipverjar og farþegar rannsakaðir af lækni, er lögreglustjórinn fær til þess; skal hann ganga úr skugga um, að hvorugir sje veikir af neinni næmri sótt, er valda má faraldri, og enginn af farþegunum svo sjúkur eður heilsutæpur, að álita megi, að hann sje ekki ferða fær. Útflutningastjóri skal ábyrgjast, að allir menn á skipinu gefi sig fram til lækni-rannsóknar

9. grein.

Fyrir tilsjón með útflutningum skal lögreglustjóri og lækni greiðast 20 kr. hvorum, fyrir hvert útflutninga-skip, er þeir skoða, en þurfi þeir að verja lengri tíma en einum degi til þessa, þá skulu þeim þar að auki greiðast 6 kr. um hvern dag. Hin sömu daglaun bera skoðunarmönnum þeim, er lögreglustjóri kveður til að gjöra skoðunina með sjer, og skal útflutningastjóri greiða kostnað þann allan, er af skoðunargjörðinni leiðir, og fá í hendur hlutaðeigandi lögreglustjóra.

10. grein.

Rúm það, er hverjum farþega á útflutningaskipi er ætlað, má eigi minna vera, en 12 □ fet, ef það er á efri miðpiljum, eður í lypting á efstu piljum, og eigi minna en 30 □ fet, sje það á neðri miðpiljum, (Banjerdæk). Skal þetta rúm autt af öllu öðru en rekkjum farþega, fötum þeirra og öðru, er þeir nauðsynlega þurfa að hafa við hönd á ferðinni. Sjerstök svefnherbergi skulu höfð fyrir ógiptar konur, og önnur fyrir ókvænta menn, og skal það ekki haft saman. Sje skipið fermt kaupvöru jafnframt og það flytur fólk, skal að minnsta kosti vera 6 feta bil frá yfirborði farmsins til yfirþilja farþegarúmsins.

11. grein.

Rúm það, er farþegum er áskilið í næstu grein hjer á undan, skal vera svo, að það veiti farþega nóg lopt og birtu, svo og noga hlífð fyrir vætu og kulda. Ekki má skip, er fólk flytur, taka til flutnings jafnframt neina þá vöru, er illur þefur er af, eður hættu getur valdið fyrir heilsu farþega, heldur ekki púður nje eldspítur þær, er af brennisteini eru gjörvar, nema hið minnsta, sem þörf er á fyrir sjálfa skipverja.

Nr. 3. Lög 14. jan. um tilsjón með flutningum á þeim mönnum, sem flytja sig úr landi í aðrar heimsálfur.

§ 7.

Enhvert Skib — det kongelige Postdampskib alene undtaget — hvormed Udvandrere beføres fra Island til europæiske Havne, skal være Politiets Kontrol undergivet, og maa Udvandrere ikke tages ombord i samme, forinden skriftlig Tilladelse dertil er meddelt af Politimesteren paa Afgangsstedet.

Forinden saadan Tilladelse meddeles, skal Politimesteren dels ved Synsforretning, der under hans Ledelse afholdes af sagkyndige Mænd, dels ved Prøvelse af de paa Skibets Hjemsted udstedte Synsbeviser (der dog ikke have Gyldighed længere end et Aar efter deres Udstedelse) forvisse sig om, at Skibet er tjenligt til det tilsigtede Niemed.

Tilladelsen skal nærmere fastsætte det Antal Udvandrere, som Skibet maa modtage, og kan fastsætte de nærmere Regler, som det med Hensyn til Udvandrerne forsvarlige Behandling anses fornødent at foreskrive.

Vedkommende Udvandringsagent er medansvarlig for, at ingen Udvandrer, hvis Befordring han har paataget sig, indstibes i noget Skib, der falder ind under nærværende Bestemmelser, forinden den fornødne Tilladelse for Skibet er erhvervet.

§ 8.

Forinden et Udvandrerkskib affeiler fra Island, bør saavel Skibets Besætning som Passagererne synes af en dertil af Politiet antagen Læge, der har at forvisse sig om, at de ikke lide af nogen smitsom Sygdom, der kan antage epidemisk Karakter, samt at ingen af de Sidstnævnte er saa syg eller svag, at han maa antages ikke at ville kunne udholde Rejsen. Udvandringsagenten er ansvarlig for, at alle til Skibet hørende fremstilles til Lægesyn.

§ 9.

For Tilsyn med Udvandringer tilkommer Politimesteren og Lægen hver især 20 Kr. for hvert af dem synet Udvandrerkskib, men hvis de behøve at anvende længere Tid end een Dag hertil, erholde de endvidere 6 Kr. for hver Dag. De samme Diæter tilkomme de af Politimesteren til i Forening med ham at foretage Synsforretningen tiltagne Mænd, og har Udvandringsagenten at betale alle ved Synsforretningen foranledigede Omkostninger, der erlægges til vedkommende Politimester.

§ 10.

Det for hver Passager bestemte Gladerum i et Udvandrerkskib maa ikke være mindre end 12 Kvadratkod paa øverste Mellemdæk eller i Ruf paa Dækket, og paa det underste Mellemdæk (Banjerdæk) ikke mindre end 30 Kvadratkod. Den Passagererne tilkommende Plads bør være fri og ubesat, undtagen for saa vidt som den optages af deres Senge, Gangflæder og andre for deres Bekvemmelighed paa Rejsen fornødne Sager. For ugifte Fruentimmer bør der være indrettet særskilte Sovelokaler, og ligeledes for ugifte Mandspersoner, og maa disse Sovelokaler ikke støde op til hverandre. Et Fartøiet, samtidig med at det beforder Passagerer, lastet med Varer, bør Afstanden mellem Lastens øverste Flade og Passagerummets Dækk være mindst sex Kod.

§ 11.

Den Plads, som ifølge næst foregaaende Paragraf er bestemt for Passagererne, bør være saaledes indrettet, at den yder dem tilstrækkelig Luft og Lys samt fornøden Beskyttelse mod Sugtighed og Kulde. Et Fartøi, som beforder Passagerer, maa ikke samtidig som Last medtage ildelugtende eller for Passagerernes Sundhed skadelige Varer, ei heller Krudt eller Svovlsulfur i større Mængde end Skibets Behov udkræver.

Nr. 3. Lov af 14de Januar om Tilsyn med Udvandrerne Befordring.

Nr. 3.
14.
jan.

12. grein.

Ekki skal á útfara skipum búa til rekkjupall fyrir fleiri en 3 fullorðna menn til að sofa eður hvílast í. Rekkja handa hverjum fullorðnum manni skal eigi minni vera að innanrúmi en 5,75 fets á lengd og 1,5 fets á breidd. Eigi skal hafa rekkju palla hvern nær öðrum, en svo, að í millum hverrar raðar sje tveggja feta breitt gangrúm. Ekki skal hafa fleiri en tvo rekkjupalla hvorn yfir öðrum, og skal tveggja feta bil vera frá botni þins neðra rekkjupalls upp að botni hins efra, og sömuleiðis frá botni hans upp undir þiljur tvö fet. Ætla skal ¹/₈ af öllum rekkjum farþega fyrir sjúka menn, og skal bilið milli botnanna í þeim vera þrjú fet, og eins frá botni hinnar efri rekkjunnar upp undir þiljur; upp að botni þeirrar rekkjunnar, sem neðar er, skal vera 4 þumlunga bíl frá þiljum. Það segir sig sjálft, að jafnmörg þurfa rekkjustæði og fullorðnir menn eru með skipinu. Rjett er að telja hvern þann fullorðinn, sem er 14 ára og þaðan af eldri, tvö börn frá 1—14 ára jöfn einum fullorðnum. Börn yngri en ársögmul teljast ekki.

Almennar ákvarðanir.

13. grein.

Utflutningastjóri skal gjöra skriflegan samning við sjerhvern útfara. Skal í samningi þessum skýrt frá því, frá hverjum stað og til hvers staðar útfarinn skuli fluttur, og svo frá kaupí því, sem greitt er eða greiða skal fyrir flutninginn; en auk þessa skal samningurinn hafa inni að halda nákvæma og ítarlega skýrslu:

- 1) um tölu þeirra manna, sem fluttir skulu samkvæmt samningi þessum, fullt nafn þeirra, aldur, heimili þeirra hingað til, svo og stjett þeirra;
- 2) um leiðina, fargögn, og nær útfarinn eigi að leggja af stað á leið til þeirrar hafnar, þaðan sem ferðin hefst til annarar heimsálfu, um hvort hann verði fluttur ofan skips eða undir þiljum, og um það, hvernig sjeð verði um, að útfaranum verði komið fyrir og um viðurværi hans á sjálfri ferðinni, á þeim stöðum, er koma skal við á á leiðinni, og þeim stað, er leggja skal út frá;
- 3) um skipsútgjörðarmenn þá eða fjelag það, sem tekur að sjer flutninginn frá Norður-álfunni, og að svo miklu leyti, sem unnt er, um nafn á skipi því, sem skal haft til flutningsins, en að minnsta kosti hvort það sje seglskip eða gufuskip, hvar í skipinu útfaranum skuli komið fyrir, og um hvenær leggja eigi af stað frá Norðurálfunni;
- 4) um það hvort sá, sem tekur að sjer flutninginn, einnig takist á hendur að veita útfaranum fæði á leiðinni, og ef svo er, að hve miklu leyti; skal ávallt áskilið, að fæðið sje látið til tilbúið;
- 5) um það hvort greiða skuli sjerstaka borgun fyrir flutning á munum útfarans bæði til þess staðar, er leggja skal út frá, og þaðan til hinnar heimsálfunnar, og
- 6) um það hvernig sjeð sje um flutning útfarans lengra áleiðis, ef til þess skyldi koma. að skipinu hlekkist á og komist ekki alla leiðina.

Verði útfari fluttur beina leið frá Íslandi til Englands, til þess hann verði fluttur þaðan lengra áleiðis, og verði eigi landsettur í þeirri höfn á Englandi, er hann að síðustu skal fara frá, skal í samningnum gjört þeim, sem flytur útfarann, að skyldu, að flytja hann lengra áleiðis til þeirrar hafnar, þar sem hann á að ganga á skip, áður en dægur sje liðið frá því að tollrannsókn á útfaranum er lokið á þeim stað, þar sem hann var settur á land, eða að minnsta kosti með hinni fyrstu venjulegu járnbrautarferð, sem fellur til þaðan eptir að tollrannsóknin er á enda.

Nr. 3. Lög 14. jan. um tilsjón með flutningum á þeim mönnum, sem flytja sig úr landi í aðrar heimsálfur.

Intet Koierum maa indrettes for et større Antal voksne Personer end tre. Koien skal holde mindst $5\frac{3}{4}$ Fod i Længde og $1\frac{1}{2}$ Fod i Brede for hver voksen Person, Alt efter indvendigt Maal. Koierne maa ikke stilles nærmere hinanden, end at der mellem hver Række bliver en to Fod bred Gang. Mere end to Koier maa ikke anbringes over hinanden og bør Afstanden mellem den nederste og den øverste Køies Bund og mellem denne sidstnævnte og den overliggende Dæksflade være 2 Fod. En ottende Del af Koiernes samlede Antal bør være indrettet til Sygekøier, og Afstanden mellem den nederste og øverste Køies Bund, og mellem denne sidstnævnte og den overliggende Dæksflade bør være 3 Fod; den nederste Køies Bund maa være hævet 4 Tommer over Dækket. Det er derhos en Selvfølge, at Koiepladsernes Antal mindst maa være lige med Antallet af de voksne Personer, som Skibet medfører. Ved voksen Person forstaaes Enhver, der er 14 Aar gammel eller ældre. To Børn i Alderen mellem 1 og 14 Aar regnes lige med en Voksen, og Børn under eet Aar medregnes ikke.

Almindelige Bestemmelser.

§ 13.

Med enhver Udvandrer skal der af Agenten oprettes skriftlig Kontrakt. Kontrakten skal foruden Dplysning om Stedet, hvorfra, og Stedet, hvortil Udvandrerens skal befordres, og det Bederlag, der er erlagt eller skal erlægges for Befordringen, indeholde nøiagtig og i det Enkelte gaaende Dplysning:

- 1) om Antallet af de Personer, som efter denne Kontrakt skulle befordres, deres fulde Navn, Alder, hidtilværende Opholdssted og Livsstilling;
- 2) om Reisen, Transportmidlerne og Afgangstiderne for Udvandrerens Befordring til den Havn, hvorfra Reisen til fremmed Verdensdel skal finde Sted, om paa Dæk eller under Dæk, og om den Maade, hvorpaa der skal sørges for Udvandrerens Ophold og Underhold paa selve Reisen, Mellemstationerne og Afgangstedet;
- 3) om det Rhederi eller Selskab, som paatager sig Oversførelsen fra Europa, og, saavidt muligt, Navnet paa det Skib, hvorpaa den skal ske, men i alt Fald Dplysning om, hvorvidt det er Seils- eller Dampfskib, om den Del af Skibet, hvor Udvandrerens skal anbringes, samt om Afgangstiden fra Europa;
- 4) om, og i bekræftende Fald i hvilket Omfang den, der paatager sig Befordringen, tillige paatager sig paa Reisen at levere Udvandrerens Kosten, der i saa Fald altid skal betinges leveret i tilberedt Stand;
- 5) om hvorvidt der for Befordring af Udvandrerens Effekter saavel til Afgangstedet som derfra til den fremmede Verdensdel skal erlægges særskilt Betaling; samt
- 6) om hvorledes Udvandrerens Viderebefordring, i Tilfælde af at vedkommende Skib ved Ulykkestilfælde hindres i at udføre Reisen, er sikret.

Befordres Udvandrerens fra Island direkte til Storbritanien for derfra at befordres videre, og Landsætningen i Storbritanien ikke sker i samme Havn, hvorfra den endelige Indskibning skal finde Sted, skal Kontrakten indeholde Forpligtelse for den, der befordrer Udvandrerens, til inden 12 Timer, efterat Udvandrerens Toldundersøgelse paa Landsætningsstedet er sluttet, eller i al Fald med det første sædvanlige Jernbanetog, som afgaar derfra efter Toldundersøgelsens Slutning, at befordre Udvandrerens videre til Indskibningshavnen.

Nr. 3.
14.
jan.

Sje svo ákveðið í samningnum, að útfarar skuli vinna af sjer flutningskaup það, sem samið er um, allt eða nokkru leyti, þegar þeir eru komnir í aðra heimsálfu, er samningurinn ógildur, og sjerhver samningur, sem gjörður er um þetta, við útfarann á annan hátt, skal eigi vera skuldbindandi fyrir hann, og bakar útflutningastjóranum hina mestu sekt, sem til tekin er í 15. grein.

Erindsrekinn skal fá hlutaðeiganda lögreglustjóra í hendur samninginn, sem skal vera ritaður á Íslenzku og útlagður á Ensku, ásamt með endurriti af honum. Eptir að lögreglustjórinn er genginn úr skugga um, að samningurinn fullnægi þeim ákvörðunum, sem þessi grein hefir inni að halda, sendir hann útfaranum frumritið, eptir að hann hefir ritað á það vottorð sitt.

Ákvörðunum í þessari grein má breyta, og setja ítarlegri reglur um innihald samninga þeirra, sem gjörðir eru milli útfara og erindsreka, með konunglegri tilskipun.

14. grein.

Hafi útfari nokkra kærú að fram bera yfir því, að samningurinn hafi verið rofinn, skal það tafarlaust tilkynnt hinum næsta danska verzlunarfulltrúa erlendis. Verði eigi sætzt á málið fyrir milligöngu verzlunarfulltrúans, skal hann eptir að hafa leitað nákvæmra upplýsinga, senda skýrslu um það, og skal landshöfðinginn á Íslandi þar eptir gjöra út um málið, þannig að útflutningastjóri er bundinn við þann úrskurð innan takmarka veðs þess, sem sett er, og svo framarlega sem ákveðið er í úrskurðinum, að erindsrekinn skuli greiða skaðabætur, sjer landshöfðingi um, að þær einnig verði goldnar af veðinu, að svo miklu, sem það hrökkur til.

15. grein.

Mál, sem rísa af því, að brotið er gegn lögum þessum, skal fara með sem opinber lögreglumál, og ef harðari hegning eigi liggur við samkvæmt almennum lögum, varðar það 20—2000 kr. sektum, þó má hækka hegninguna fyrir afbrot gegn 1. grein þannig, að beitt verði einföldu fangelsi í 2 mánuði eða öðru fangelsi, í samsvarendi tíma. Sektirnar renna í landssjóð.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 14. dag janúarm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Bestemmelse om, at den betingede Fragt i det Hele eller for en Del skal aftjenes Nr. 3.
ved Arbejde efter Ankomsten til den fremmede Verdensdel, gjør Kontrakten ugyldig, og enhver 14de
paa anden Maade med Udvandrerer derom indgaaet Overenskomst er ikke forbindende for
denne og paadrager Agenten den høieste i § 15 fastsatte Bøde. 14de
Jannuar.

Kontrakten, som skal være affattet i det islandske Sprog og forsynet med engelsk
Oversættelse, skal, tilligemed en Gjenpart, af Agenten afleveres til vedkommende Politimester.
Efter at have forviiset sig om, at Kontrakten fyldestgjør de i denne Paragraf indeholdte Be-
stemmelser, tilstiller Politimesteren Udvandrerer Originalen, forsynet med sin Paategning.

Bestemmelserne i denne Paragraf kunne forandres, og yderligere Regler om Ind-
holdet af de mellem Udvandrerer og Agenten afsluttede Kontrakter fastsættes ved kongelig
Anordning.

§ 14.

Har nogen Udvandrer Klage at fremføre over Misligholdelse af Kontrakten, bør Saa-
dant uopholdelig anmeldes for den nærmeste danske Konsul i Udlandet. For saa vidt Sagen
ikke ved Konsulens Mægling i Mindelighed forliges, har denne, efter at have indhentet nøi-
agtige Oplysninger, at afgive Indberetning, hvorefter Sagen afgjøres af Landshøvdingen over
Island med bindende Virkning for Agenten inden Grændserne af den stillede Sikkerhed, af
hvilken ogsaa, saafremt Afgjørelsen gaar ud paa, at Erstatning skal svares af Agenten, Lands-
høvdingen foranstalter denne dækket, saa vidt Sikkerheden tilstrækker.

§ 15.

Overtredelse af de i denne Lov indeholdte Forskrifter behandles som offentlige
Politifjender og straffes, for saa vidt ikke den almindelige Lovgivning medfører højere Straf,
med Bøder fra 20 til 2,000 Kr., dog at Straffen for Overtredelse af § 1 kan stige til
simpelt Fængsel i 2 Maanedre eller andet Fængsel i tilsvarende Tid. Bøderne tilfalde
Landskassen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 14de Jannuar 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 4.
10.
febr.

Auglýsing

um

breyting á ákvörðunum þeim, sem auglýsing 26. septbr. 1872 hefir inni að halda um burðareyri undir sendingar milli hins danska og íslenzka postumdæmis.

I stað póstgjalda þeirra, sem fyrir er mælt um í auglýsingu 26. septbr. 1872, 6. – 10. gr. og 12. gr., skal frá 1. ágúst 1876 borga undir sendingar milli hins danska og íslenzka postumdæmis burðareyri þann, sem hjer er sagt:

1. Under venjuleg brjef (auglýsing 26. septbr. 1872, 6. gr.), þegar höfð eru frímerki:

ef brjefin vega allt að 3 kvintum	16 aura,
— — yfir 3 kv. allt að 25 kv. ...	30 — ,
— — — 25 — — 50 — ...	50 — ,

Sjeu eigi höfð frímerki, verður burðareyrir tvöfaldur við það, sem hjer er ákveðið.

2. Undir prentað mál í krossbandi eða einbrugðnu bandi, sýnishorn af varningi eða fyrirmynd við fatasnið (auglýsing 1872, 7. gr.), ef frímerki eru við höfð, 16 aura fyrir hverja sendingu, er vegur allt að 25 kv., og 25 aura, ef hún vegur meira, allt að 50 kv.
3. Auk venjulegs burðareyris greiðast ennfremur 16 aurar fyrirfram fyrir að takast á hendur ábyrgð sendinga þeirra, sem getið er í 1. og 2.
4. Undir peningabrjef (auglýsing 1872, 9. gr.), skal burðareyrir goldinn eptir vikt, eins og ákveðið er að framan í 1., og að auki 25 aurar í ábyrgðargjald fyrir hverjar 200 kr. eða minni upphæð þeirra peninga, er til eru greindir utaná brjefinu.
5. Burðareyrir fyrir böggla (auglýsing 1872, 10. gr.) skal vera: aðalburðareyrir 25 aurar undir hvern böggul og í viðbót 10 aurar fyrir hvert pund, sem böggullinn vegur.

Undir böggla, sem senda á lengra áleiðis með póstum á Íslandi, eða koma lengra að með þeim, skal gjalda að auki 30 aura fyrir hvert pund. Partur úr pundi telst sem heilt pund. Ef verð er tilgreint, skal ennfremur greiða í ábyrgðargjald 25 aura fyrir hverjar 200 kr. eða minni upphæð af verði því, sem tilgreint er.

Nr. 4. Augl. 10. febr. um breyting á augl. 26. septbr. 1872.

28. dag febrúarm. 1876.

Bekjendtgjørelse

Nr. 4.
10de
Febr.

om

Forandring i de i Bekjendtgjørelse af 26de September 1872 indeholdte Bestemmelser om Porto for Forsendelser imellem det danske og islandske Postomraade.

Fra 1ste August 1876 fastsættes, i Stedet for de i Bekjendtgjørelse af 26de September 1872 §§ 6—10 og 12 foreffrevne Portotaxter, Porto for Forsendelser imellem det danske og islandske Postomraade, som følger:

1. Porto for almindelige Breve (Bekjendtgjørelse af 26de Septbr. 1872 § 6), som forud ere frigjorte,
naar de veie indtil 3 Kvint 16 Dre
— — over 3 indtil 25 Kvint 30 —
— — — 25 — 50 — 50 —
Ere Brevene ikke forud frigjorte, betales det Dobbelte af de her fastsatte Satser.
2. Porto for trykte Sager under Kors- eller Enfeltbaand, Vareprover eller Mønstre (Bekj. af 1872 § 7), naar de ere forud frigjorte, for hver Forsendelse af en Bægt af indtil 25 Kvint 16 Dre og af en Bægt derover indtil 50 Kvint 25 Dre.
3. For Anbefaling af de under Nr. 1 og 2 omtalte Forsendelser forudbetales foruden den almindelige Porto endvidere 16 Dre for hver Forsendelse.
4. Porto for Pengebreve (Bekj. af 1872 § 9) skal udgjøre en Porto efter Bægten som ovenfor under Nr. 1 fastsat og desuden en Assurancepræmie af 25 Dre for hver 200 Kr. eller derunder af den paa Brevet angivne Værdi.
5. Porto for Paffer (Bekj. af 1872 § 10) skal udgjøre en Grundporto af 25 Dre for hver Paffe med Tillæg af 10 Dre for hvert Pund af Paffens Bægt.
For Paffer bestemte til Videreforsendelse med Posten paa Island eller komne videre fra med samme tillægges 30 Dre pr. Pund. Brøfdele af et Pund regnes for et helt Pund. For angiven Værdi betales endvidere en Assurancepræmie af 25 Dre for hver 200 Kr. eller derunder af den angivne Værdi.

Nr. 4. Bekj. af 10de Februar om Forandring i de i Bekj. af 26. Septbr. 1872 indeholdte Bestemmelser.

- Nr. 4. 6. Burðareyrir undir peninga, sem sendir eru með póstávisun, skal vera 20 aurar
10. fyrir hverjar 30 kr. eða minni upplæð, samt eigi meir en 80 aurar.
febr.

Að öðru leyti skal það haldast, sem ákveðið er í auglýsingu 26. septbr. 1872.

Þetta skal hjermeð kunngjört til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í innanrikisstjórninni og stjórnarráðinu fyrir Ísland, 10. dag febrúarm. 1876.

E. Skeel.

Nellemann.

F. Vestergaard,
asst.

Nr. 5.
11.
febr.

L ö g

um

stofnun læknaskóla í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Í Reykjavík skal stofnaður læknaskóli, og skal forstöðumaður hans jafnframt vera landlæknir.

Nr. 5. Lög 11. febr. um stofnun læknaskóla í Reykjavík.

6. Portoen for Penge, som udberles ved Postanvisning, skal udgjøre 20 Dre for hver **Nr. 4.**
30 Kr. eller derunder, dog ikke over 80 Dre. **10de**
Febr.

Derfor har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i Bekjendtgørelse af 26de
Septbr. 1872.

Hvilket herved bekjendtgøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Indenrigsministeriet og Ministeriet for Island, den 10de Februar 1876.

E. Skeel.

Nellemann.

Arlaud.

L o v

om

Drettelsen af en Lægestole i Reykjavik.

Nr. 5.
11te
Febr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Reykjavik oprettes en Lægestole, hvis Forstander tillige er Landsfysikus.

Nr. 5. Lov af 11te Febr. om Drettelsen af en Lægestole i Reykjavik.

Nr. 5.
11.
febr.

2. grein.

Forstöðumaðurinn skal sem forstöðumaður og jafnframt landlæknir hafa 4800 kr. í laun á ári hverju.

3. grein.

Skipaður skal og einn fastur kennari og hefir hann 1800 kr. að launum.

4. grein.

Auk þess skal hjerðslæknirinn í Reykjavík skyldur að gegna læknakennslu í einni eða fleirum vísindagreinum, og skal hann fyrir þenna starfa hafa 800 kr. í árlega þóknun.

5. grein.

Ráðgjafinn fyrir Ísland semur reglugjörð fyrir skólann.

6. grein.

Það er skilyrði fyrir því, að þeir, sem útskrifast úr þessum skóla, geti orðið hjerðslæknar, að þeir hafi hinn ákveðna tíma gengið á fæðingarstofnunina í Kaupmannahöfn, og að minnsta kosti eitt missiri á spítalana þar.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. dag febrúarm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

§ 2.

Forstanderen for Lægeffolen tillægges i hans dobbelte Egenkab af Forstander og
Landsfysikus en aarlig Løn af 4800 Kr.

Nr. 5.
11te
Febr.

§ 3.

Bed Skolen ansættes en fast Lærer med en aarlig Løn af 1800 Kr.

§ 4.

Det paahviler derhos Distriktslægen i Reykjavik at meddele Undervisning i Læge-
skolen i et eller flere Lærefag, for hvilket Hverv han erholder et aarligt Honorar af 800 Kr.

§ 5.

Ministeren for Island affatter et Reglement for Skolen.

§ 6.

De fra den nævnte Skole dimitterede Kandidaters Afgang til at opnaa Ansættelse
som Distriktslæger er betinget af, at de have gennemgaaet et klinisk Kursus ved den konge-
lige Fødselsstiftelse i Kjøbenhavn og i det mindste i et halvt Aar have frekventeret Hospi-
talerne sammesteds.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te Februar 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 6.
11.
febr.

L ö g

um

stofnun barnaskóla á Ísafirði.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski.
Lænborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Á Ísafirði skal stofna skóla, sem öll börn þau, sem þar eiga heima, geti notið þeirrar kennslu í, er þykir nauðsynleg fyrir menntaða menn yfir höfuð.

Svo má og fyrir hæfilega borgun taka í þenna skóla önnur börn, þegar því verður við komið án þess hin missi í. Kostnaðinn til skóla þessa skal greiða úr bæjarsjóði, að svo miklu leyti sem kennslukaup barnanna og aðrar tekjur skólans ekki hrökkva til.

2. grein.

Landshöfðingjanum yfir Íslandi skal falið á hendur með ráði biskupsins, amtmannsins í vesturamtinu og bæjarstjórnarinnar á Ísafirði, að skipa fyrir um fyrirkomulag skóla þessa og skyldur bæjarmanna við hann.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. dag febrúarm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

L o v

Nr. 6.
11te
Febr.

om

Oprettelsen af en Børneskole i Ssaffjorð.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Ssaffjorð oprettes en Skole, hvor alle der hjemmehørende Børn kunne nyde den Undervisning, som for oplyste Borgere i Almindelighed anses fornøden, og hvori tillige andre Børn kunne optages mod passende Betaling, naar det kan ske uden Afbræk for hine første. De til Skolen medgaaende Udgifter blive, for saa vidt Skolepengene og Skolens øvrige Indtægter ei maatte være tilstrækkelige, at afholde af Kjøbstadens Kasse.

§ 2.

Det overlades til Landshøvdingen, efter at have indhentet Erklæring fra Biskoppen, Amtmanden over Bestamtet samt Kommunalbestyrelsen i Ssaffjorð, at ordne fornævnte Skoles Indretning saa vel som de Indvaanerne med Hensyn til samme paahvilende Forpligtelser.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te Februar 1876.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 7.
11.
febr.

L ö g

um

að leggja skatt á útmældar lóðir á Ísafirði.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Af öllum útmældum lóðum, tilheyrandi Ísafjarðar kaupstað, skal greiða 1—2 aura af hverjum sex ferhyrnings-álnum auk gjalds þess, sem ræðir um í reglugjörð 26. janúar 1866, 19. gr.

2. grein.

Bæjarstjórnin skal í hvert sinni, er hún gjörir áætlun um tekjur og útgjöld bæjarins fyrir næsta fardaga-ár á eptir, tiltaka, eptir að hafa fengið þarum álit skóla nefndarinnar, upphæð gjalds þessa fyrir hvert komandi ár.

3. grein.

Gjald þetta, sem rennur í bæjarsjóð Ísafjarðar-kaupstaðar, á að koma upp í þann hluta af útgjöldum bæjarins, sem verja á til barnaskólans. Og skal að öðru leyti, að því er innheimtingu þess og annað þar að lútandi snertir, fara eptir ákvörðunum þeim, sem gilda um bæjargjöldin yfirhöfuð, samkvæmt reglugjörð 26. janúar 1866.

4. grein.

Lög þessi öðlast lagagildi 1. dag ágústm. 1876.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 11. dag febrúarm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

L o v

om

 Nr. 7.
11te
Febr.

Indførelsen af en Afgift af udviste Grundstykker i Sjafford.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Af alle Sjafford Kjøbstad tilhørende udviste Grundstykker udredes 1—2 Dre for hver sex Kvadratalen foruden den i Anordning af 26de Januar 1866 § 19 omhandlede Afgift.

§ 2.

Overgang Kommunalbestyrelsen affatter Overslag over Kjøbstadens Indtægter og Udgifter for det paafølgende Fardagsaar, har den, efter at have indhentet Skolekommissionens Betænkning, at fastsætte fornævnte Afgifts Størrelse for det kommende Aar.

§ 3.

Beløbet af denne Afgift, der tilfalder Sjafford Kjøbstads Kasse, skal komme til Afdrag i den Del af Kjøbstadens Udgifter, som bør anvendes til Børneskolen. Tøvrigt bliver med Hensyn til Afgiftens Opkrævning og andet dertil hørende at forholde efter de om Kommunalbidragene i Almindelighed ifølge Anordning af 26de Januar 1866 gjældende Forskrifter.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste August 1876.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te Februar 1876.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 8.
11.
febr.

Tilskipun

um

að ákvarðanir þær um stundarsakir, sem almenn hegningarlög handa Íslandi, 25. júní 1869, 307. gr., hafa inni að halda, skuli falla úr gildi að því leyti, er snertir vesturumdæmið og norður og austurumdæmið á Íslandi.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að búið er að koma upp fangelsum þeim, sem ákveðin eru í tilskipun um byggingu hegningarhúss og fangelsa á Íslandi, m. fl., 4. marz 1871, fyrir vesturumdæmið og norður- og austurumdæmið á Íslandi, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið, samkvæmt almennum hegningarlögum handa Íslandi, 25. júní 1869, 307. gr.:

Frá 1. degi ágúst. þ. á. skal beita þeim ákvörðunum í hegningarlögum handa Íslandi 25. júní 1869, sem ákveða fangelsishegningar (einfalt fangelsi, fangelsi við venjulegt fangaviðurværi og fangelsi við vatn og brauð), og sömuleiðis þeim ákvörðunum, sem 31. grein í sömu lögum, 2. og 3. kafla, hefir inni að halda um afplánun sekta, að því, er snertir allar þinghár í vesturumdæminu og norður- og austurumdæminu á Íslandi, og skal hegningin í þessum tilfellum úttekin í fangelsum þeim, sem búið er að byggja í tjeðum umdæmum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. dag febrúarm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Anordning

Nr. 8.
11te
Febr.

om

Ophævelse af de midlertidige Bestemmelser i Almindelig Straffelov for
Island af 25de Juni 1869 § 307, for Islands Bestamts samt Nord-
og Østamts Bedkommende.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Efterat de i Forordning om Opførelsen af en Strafanstalt samt af
Fængsler i Island m. v. af 4de Marts 1871 for Islands Bestamt og Nord- og Østamt
forestrevne Fængsler ere tilveiebragte, hyde og befale Vi, i Genhold til Almindelig Straffelov
for Island af 25de Juni 1869 § 307, som følger:

Fra 1ste August d. A. at regne ville de Bestemmelser i Straffelov for Island af
25de Juni 1869, der fastsætte Fængselsstraffe (simpelt Fængsel, Fængsel paa sædvanlig Fangekost og
Fængsel paa Vand og Brød), saa og Bestemmelserne i samme Lovs § 31, 2det og 3die Stykke,
om Afsoningen af Bøder være at bringe til Anvendelse for samtlige Jurisdiktioners Bed-
kommende i Islands Bestamt samt Nord- og Østamt, og bliver Straffen i disse Tilfælde at
udstaa i de i bemeldte Amter opførte Fængsler.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te Februar 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 9.
11.
febr.

L ö g

um

að afnema alþingistollinn.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Läenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Alþingistollurinn skal af numinn sem sjertakt gjald til landssjóðs.

2. grein.

Frá sama tíma er opið brjef frá 18. júlí 1848 úr lögum numið.

3. grein.

Allan kostnað við alþingi skal eptirleiðis greiða úr landssjóði.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. dag febrúarm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

L o vNr. 9.
11te
Febr.

om

Ophævelse af Althingskatten.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Althingskatten ophæves som en særlig Afgift til Landskassen.

§ 2.

Fra samme Tid træder Plakat af 18de Juli 1848 ud af Kraft.

§ 3.

Samtlige med Althingets Holdelse forbundne Bekostninger afholdes af Landskassen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te Februar 1876.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 10.
11.
febr.

L ö g

um

breyting á tilskipun um gjald á brennivíni og öðrum áfengnm drykkjum
26. dag febrúarmán. 1872.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Lænborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Hjer eptir skal greiða aðflutningsgjald af allskonar öli, sem til Íslands er flutt,
5 aura fyrir hvern pott.

Af brennivíni eða vínanda skal greiða af hverjum potti:

með 8^o styrkleika eða minna 20 aura,

yfir 8^o og allt að 12^o styrkleika 30 —

yfir 12^o styrkleika 40 —

Af rauðavíni og messuvíni skal greiða 15 aura af hverjum potti í hverju fláti
sem það er flutt.

Af öllum öðrum vínföngum skal greiða 30 aura af hverjum potti, ef þau eru
flutt í flátum stærri en svo, að rúmi tvær merkur; en sjeu þau flutt í minni flátum, skal
greiða sama gjald af hverjum þremur pelum, sem af pottinum í stærri flátum.

Gjald þetta rennur í landssjóð.

2. grein.

A tollskrár þeim og vöruskrá, sem skip eiga að hafa með sjer, samkvæmt
lögum 15. dag áprílmán. 1854, sbr. við tilskipun 26. dag febrúarmán. 1872, 2. gr, skal
ávallt tilgreint, hversu styrkt brennivínið eða vínandinn sje, og sje það eigi tiltekið, skal
tollgreiðandi borga hæsta gjald, nema því að eins, að hann á sinn kostnað láti rannsaka
það, er til Íslands kemur, og fái vottorð hlutaðeigandi lögreglustjóra um styrkleik
brennivínsins.

3. grein.

Verði sú raun á, þegar vínföng eru flutt til Íslands, að nokkuð af þeim hafi á
leiðinni skemzt, lekið niður, eða með einhverju móti farið forgörðum, skal ekkert gjald

Nr. 10. Lög 11. febr. um breyting á tilsk. 26. febr. 1873 um brennivínsgjald.

Lov

Nr. 10.
11te
Februar.

om

Forandring i Forordning af 26de Februar 1872 om Afgift af Brændevin og andre spirituøse Drikkevarer.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Af alt Slags *Al*, som indføres til *Island*, erlægges herefter en Indførselsafgift af
5 Dre for hver *Pot*.

Af Brændevin og Spiritus erlægges for hver *Pot*:

med 8° Styrke og derunder	20 Dre
over 8° indtil 12° Styrke	30 —
over 12° Styrke	40 —

Af Rødvin og Kirkevin erlægges 15 Dre for hver *Pot* uden Hensyn til Størrelsen
af de Beholdere, hvori de indføres.

Af alle andre spirituøse Drikkevarer erlægges 30 Dre for hver *Pot*, for saa vidt de
indføres i Beholdere, der rumme mere end een *Pot*, og 30 Dre for hver 3 *Pægle*, for saa
vidt de indføres i mindre Beholdere.

Denne Afgift tilflyder Landskassen.

§ 2.

Paa de Toldsedler og Varefortegnelser, som Stibe efter Lov af 15de April 1854,
jfr. Forordningen af 26de Februar 1872 § 2, skulle være forsynede med, bør Styrken af
Brændevinen eller Spiritusen altid være anført; i modsat Fald erlægges den højeste Toldsat,
med mindre Vedkommende paa egen Bæftning lader det til *Island* Indførte undersøge og
fremlægge Politimesterens Attest om Brændevinens Styrke.

§ 3.

Naar det maatte vise sig, at noget af de spirituøse Drikke, som agtes indførte til
Island, paa Veien er ødelagt eller lækket ud eller paa anden Maade gaaet tabt, udredes
ingen Afgift af det saaledes Spildte, saafremt Gieren eller hans Besuldmægtigede med Politi-

Nr. 10. Lov af 11te Febr. om Forandr. i Fdg. af 12te Febr. 1872 om Brændevinsafgift.

Nr. 10. greiða af því, sem farizt hefir, ef eigandi eða umboðsmaður hans sannar með vottorði
11. febr. lögreglustjóra, að tollskráin eða vöruskráin telji meira, en í land er flutt.

4. grein.

Hjer með er úr lögum numin 1. gr. tilskipunar handa Íslandi um gjald á brenni-
víni og öðrum áfengum drykkjum, dagsett 26. febrúarmán. 1872.

5. grein.

Lög þessi öðlast gildi undir eins og þau eru löglega birt.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. dag febrúarm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 11.
11.
febr.

L ö g

um

aðflutningsgjald á tóbaki.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Af hverju pundi tóbaks hvort heldur reyktóbaki, munntóbaki (rullu) eða nef-
tóbaki (rjóli) skulu goldnir 10 aurar.

2. grein.

Af hverjum 100 vindlum skulu goldnir 25 aurar.

Nr. 11. Lög 11. febr. um aðflutningsgjald á tóbaki.

mesterens Attest beviser, at der paa Toldsedlen eller Varefortegnelsen er opført mere end der Nr. 10.
udløses. 11te
Febr.

§ 4.

Herved ophæves § 1 i Forordning for Island om Afgift af Brændevin og andre spirituose Drikkevarer af 26de Februar 1872.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft, saa snart den er lovlig bekendtgjort.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te Februar 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

L o v

om

Indførselsafgift af Tobak.

Nr. 11.
11.
Febr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althiinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Af al Tobak, hvad enten det er Røgtobak, Skraatobak eller Snustobak, erlægges 10 Dre pr. Pund.

§ 2.

Af Cigarer erlægges 25 Dre for hundrede Cigarer.

Nr. 11. Lov af 11te Febr. om Indførselsafgift af Tobak.

Nr. 11.

11.
febr.

3. grein.

Á vöruskrám skal til greint, hverskonar og hve mikið tóbak sje flutt með hverju skipi, og skal þess utan hver sá, sem frá útlöndum fær tóbak til flutt, skyldur til upp á æru og samvizku að segja til, hvort og hve mikið af tóbaki eður vindlum hann með hverri ferð frá útlöndum hefir meðtekið, og skal hann jafnframt greiða innflutnings gjaldið. Gjaldið rennur í landssjóð. Gjaldheimtumenn fá 2 af hundraði í innheimtulaun.

4. grein.

Verði nokkur uppvís að því, að hafa leynt sannleikanum í þessu efni, skal hann sæta sektum frá 200 til 2000 króna.

5. grein.

Þeim, sem fyrstur með sannindum uppljóstrar broti gegn þessum lögum, skal greitt allt að helmingi af upphæð sektarinnar, verði hinn sakfelldi uppvís að brotinu. Hinn hluti sektarinnar renni í landssjóð.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. dag febrúarm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

Nellemann.

§ 3.

Barefortegnelserne bør indeholde Angivelse af, hvad Slags og hvor megen Tobak der indføres med hvert Skib, hvorhos Enhver, som faar Tobak tilført fra Udlandet, er pligtig til paa Tro og Love at opgive, hvorvidt og hvor megen Tobak eller Cigarer han med hver Velilighed fra Udlandet har modtaget, og samtidig at indbetale Indførselsafgiften, der tilfalder Landskassen. Af Afgiftens Beløb erholde vedkommende Oppebørselsbetjente 2 pCt.

Nr. 11.
11te
Febr.

§ 4.

Bliver Nogen overbevist om at have forfulgt Sandheden i den omhandlede Henseende, straffes han med Bøder fra 200 til 2000 Kr.

§ 5.

Indtil Halvdelen af Bødens Beløb udbetales til den, som først sandfærdig angiver en Overtrædelse af nærværende Lov, saafremt den Skyldige overbevises; Resten tilfalder Landskassen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te Februar 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

Nr. 12.
16.
febr.

Auglýsing,

sem hefir inni

að halda nákvæmari ákvarðanir viðvíkjandi því, hvernig framfylgja skuli lögum um aðflutningsgjald á tóbaki, 11. febr. 1876.

Samkvæmt því valdi, sem stjórnarráðinu er til þess veitt með allrahestum úrskurði 11. þ. m., skulu hjermeð settar eptirfylgjandi nákvæmari ákvarðanir viðvíkjandi því, hvernig framfylgja skuli lögum frá sama degi um aðflutningsgjald á tóbaki.

1. Lögreglustjóri skal heimta saman gjald það, sem ákveðið er í tjeðum lögum 1. og 2. gr.

Þegar reikna skal út gjaldið, skal til þess hafa bæði vöruskrá þá eða tollskrá, sem skip það, er tóbakið er flutt með, á að hafa meðferðis samkvæmt lögum 15. apríl 1854, 8. gr., og svo vottorð það uppá æru og samvizku, sem hver sá, er flytur inn tóbak frá útlöndum, er skyldur að gefa samkvæmt lögum 11. þ. m. 3. gr. um það, hvers konar vörur hann hafi fengið aðfluttar og hvað mikið. Skal sá, sem í hlut á, senda lögreglustjóra vottorð þetta jafnskjótt og hann hefir tekið við vörunum. Lögreglustjóri hefir þar að auki heimild til, hvenær sem vera skal að heimta af verzlunarmönnum þeim, sem eru búsettir í umdæmi hans, og öðrum, sem ætla má að fái aðflutt tóbak frá útlöndum, skýrslu um, hvort þeir hafi fengið tóbak aðflutt. og ef svo er, hvað mikið og hvers konar.

2. Lögreglustjórar skulu hafa nákvæmt eptirlit með því, hvort flutt sje inn meira tóbak, en tilgreint er á tollskránni eða vöruskránni, og skulu þeir sjer í lagi, þegar tjeð skjöl segja ógreinilega til um vörur þær, sem hjer ræðir um, eða þegar ástæða er til að efast um, að rjett sje frá skýrt, rannsaka málið eins og með þarf.

3. Dómsfélarnir ákveða sektir þær, sem fyrir er mælt um í 4. gr. laganna, og sömu-leiðis, hversu mikið af sektunum, skuli falla til sögumannsins; skal greiða hlutaðeiganda lögreglustjóra sektirnar, og skal hann gjöra reikning bæði fyrir þeim og tollgjöldum þeim, sem fyrir er mælt um í 1. og 2. gr. laganna, samkvæmt reglum þeim, sem ákveðnar eru í umburðarhjefi dómsmálastjórnarinnar 13. apríl 1872 um reikningsskil fyrir fje því, sem heimt er saman samkvæmt tilskipun um gjald á brennivíni og öðrum áfengum drykkjum, 12. febr. 1872 (sbr. lög um breyting á tilskipun þessari, 11. þ. m.).

Þetta skal hjermeð kunngjört til leiðbeiningar og eptirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráðinu fyrir Ísland, 16. dag febrúarm. 1876.

Nellemann.

F. Vestergaard.
asst.

Bekjendtgjørelse,

indeholdende

Nr. 12.
16de
Febr.

nærmere Bestemmelser angaaende Udførselen af Lov om Indførselsafgift af Tobak af 11te Februar 1876.

I Henhold til den Ministeriet ved allerhøieste Resolution af 11te d. M. dertil givne Bemyndigelse fastsættes herved følgende nærmere Bestemmelser angaaende Udførselen af Lov af samme Datum om Indførselsafgift af Tobak:

1. Den i nysnævnte Lovs §§ 1 og 2 foreskrevne Afgift opkræves af Politimesteren. Som Grundlag for Afgiftens Beregning benyttes dels den Varefortegnelse eller Toldseddel, hvormed det Stik, i hvilket Tobaken indføres, ifølge Lov af 15de April 1854 § 8 skal være forsynet, dels den Forsikring paa Tro og Love, som Enhver, der indfører Tobak fra Udlandet, ifølge Loven af 11te d. M. § 3 er pligtig at afgive angaaende de til ham indførte Varers Art og Størrelse. Denne Forsikring har Vedkommende at tilstille Politimesteren strax efter Modtagelsen af de paagjældende Varer. Politimesteren er derhos berettiget til til enhver Tid at affordre de i hans Distrikt boende Handlende og Andre, som kunne formodes at faa Tobak tilført fra Udlandet, en Erklæring om, hvorvidt og i bekræftende Fald hvormegen og hvilken Slags Tobak de maatte have faaet tilført.

2. Politimestrene skulle have nøie Tilsyn med, om der indføres mere Tobak end der er anført paa Toldsedlen eller Varefortegnelsen, og have de navnlig, naar de nævnte Dokumenter ere utydelige med Hensyn til Angivelsen af de omspurgte Varer, eller der er Anledning til at betvivle Angivelsens Rigtighed, at anstille de i saa Henseende fornødne Undersøgelser.

3. De i Lovens § 4 ommeldte Bøder — der ifjendes af Domstolene, som ligeledes have at bestemme Angiverens Andel af Bøden — indbetales til vedkommende Politimester, der vil have at aflægge Regnskab for dem saavel som for de ved Lovens §§ 1 og 2 fastsatte Toldafgifter i Overensstemmelse med de Regler, som i Justitsministeriets Cirkulære af 13de April 1872 ere foreskrevne med Hensyn til Afleggelsen af Regnskabet for de ifølge Forordning om Afgift af Brændevin og andre spirituose Drikkevarer af 26de Februar 1872 (jfr. Lov om Forandring i bemeldte Forordning af 11te d. M.) oppebaarne Beløb.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Sagttagelse for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 16de Februar 1876.

Nellemann.

F. Vestergaard.
Asg.

Nr. 13.
17.
marz.

Tilskipun,

er

ákveður, að hinir fyrri silfurpeningar, sem enn eru í gildi, verði eigi hafðir sem gjaldgengir peningar frá 1. október 1876.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Með því fjárhagsráðgjafi Vor þegnlega hefir borið upp fyrir Oss, að búið sje að slá svo mikið af smápeningum samkvæmt peningalögunum 23. maí 1873, að tiltækilegt sje, að kalla inn hina fyrri silfurpeninga, sem enn eru í gildi, bjóðum Vjer og skipum fyrir samkvæmt 22. gr. í tjeðum peningalögum.

Frá 1. október 1876, að þeim degi með töldum, skulu spesíumyntir þær, sem getið er í tilsk. 31. júlí 1818, 6. gr., $\frac{2}{3}$, $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{3}$ úr spesíu — að undan tekinni hinni schleswig-holsteinsku spesíumynt, sem kölluð er inn með lögum 21. desbr. 1874 — eigi framar vera gjaldgengar, hvorki í gjöldum til ríkissjóðsins nje manna á milli; hið sama er einnig um allar spesíur, spesíudali, ríkisbánskadali, tveggjaríkisdala-peninga, ríkisdali og hálfa ríkisdali, sem slegnir eru samkvæmt seinni auglýsingum.

Á Íslandi og Færeyjum skulu samt peningar þessir vera gjaldgengir þangað til 6 mánuðir eru liðnir fra þeim degi, að tilskipun þessi þar er birt almenningi á venjulegan hátt.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 17. dag marzm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Estrup.

Anordning,

hvorefter

den endnu gjældende ældre Sølvmonnt fra 1ste Oktober 1876 ophører
at være lovligt Betalingsmiddel.

Nr. 13.
17de
Marts.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Da Vor Finansminister allerunderdanigst har foredraget for Os, at Udmøntningen af Skillemønt efter Møntloven af 23de Mai 1873 er saa vidt fremskreden, at det er tilraadeligt at indkalde den endnu gjældende ældre Sølvmonnt, byde og befale Vi herved i Henhold til samme Møntlovs § 22:

Fra og med den 1ste Oktober 1876 ophøre de i Forordningen af 31te Juli 1818 § 6 nævnte Species, $\frac{2}{3}$, $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{3}$ Species — herfra dog undtaget den ved Lov af 21de December 1874 indkaldte schleswig-holsteinske Speciesmonnt — samt alle i Henhold til senere Bekjendtgjørelser udprægede Species, Speciesdalere, Rigsbankdalere, Dobbelttrigdalere, Rigsdalere og Halve-Rigsdalere at være lovligt Betalingsmiddel saavel til Statskassen som mellem Mand og Mand.

Paa Island og Færøerne skulle dog disse Monter vedblive at være lovligt Betalingsmiddel indtil 6 Maaneders Dagen efter at denne Anordning der er bleven bragt til almindelig Kundskab paa sædvanlig Maade.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 17de Marts 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Estrup.

Nr. 14.
7. apríl.

L ö g

um

• þingsköp handa alþingi Íslendinga.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lögþessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. Prófun kjörbrjefa, eiður, forsetar, varaforsetar, skrifarar, kosning
þjóðkjörinna alþingismanna í efri þingdeildina, setning þingdeildanna.

1. grein.

I hvert sinn er alþingi kemur saman eptir nýjar kosningar, skal elzti þingmaðurinn stjórna umræðum þingsins, þangað til forseti hins sameinaða alþingis er kosinn. Til þess að prófa kjörbrjefin ganga þingmenn eptir hlutkesti í 3 deildir, sem, að svo miklu leyti sem unnt er, sjeu jafnstórar. Fyrsta deildin fær annari deildinni, önnur deild þriðju deild, og þriðja deild fyrstu deild kjörbrjef þeirra þingmanna, sem eru í hverri þeirra um sig. Sjá hver deild rannsakar kjörbrjef þau, sem hún þannig hefir tekið við, gjörir uppástungur sínar til þingsins um kosningar þær, sem kjörbrjefin hljóða um, og kys framsögumann. Uppástungurnar má bera upp án nokkurs fyrirvara og munnlega; þingið getur með atkvæðagreiðslu um þær gjört ályktun um kosningarnar á sama fundi, og uppástungurnar eru bornar app. Ályktun um gildi eða ógildi kosningar skal gjörð með því að greiða atkvæði með og ámóti því, að hún sje viðurkennd sem gild. (29. gr. stjórnarskrárinnar).

2. grein.

Eptir að hinir nýju þingmenn þarnaest hafa unnið eið að stjórnarskránni (30 gr. stjórnarskrárinnar), skal kjósa forseta og undir stjórn hans varaforseta og 2 skrifara fyrir hið sameinaða alþingi. Kosninginn gildir fyrir allan þingtímann það ár.

Til þess að verða kosinn forseti útheimtist meir en helmingur atkvæða; verði þessum atkvæðafjölda eigi náð við fyrstu atkvæðagreiðslu, skal kosið á ný óbundnum kosningum. Verði þá heldur eigi náð þeim atkvæðafjölda, sem með þarf, skal að eins kjósa um þá tvo þingmenn, sem flest höfðu atkvæði við aðra kosningu; hafi fleiri hlotið jafnmörg atkvæði við þá kosningu, skal hlutkesti ráða, um hverja tvo skuli kjósa. Fáí þeir báðir við hina bundnu kosningu jafnmörg atkvæði, skal hlutkesti sömuleiðis ráða, hvor þeirra eigi að vera forseti. Eptir sömu reglu skal farið þegar kjósa á varaforseta, en er skrifararnir verða kosnir, skal atkvæðafjöldi ráða.

Nr. 14. Lög 7. apríl um þingsköp handa alþingi.

Lov

om

Nr. 14.
7de
April.

Forretningsorden for det islandske Althing.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark, de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre bitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

- I. Valgbrevets Prøvelse, Ed, Formænd, Viceformænd, Sekretærer, Valg af folketaarne Althingsmænd til øverste Afdeling, Afdelingernes Konstituering.

§ 1.

Hver Gang Althinget sammentræder efter nye Valg, leder Aldersformanden Thingets Forhandlinger, indtil Formanden for det forenede Althing er valgt. Til Foretagelse af Valgbrevets Prøvelse deles Thingets Medlemmer ved Lodtrækning i 3, saavidt muligt, lige store Afdelinger. 1ste Afdeling afgiver sine Medlemmers Valgbreve til 2den Afdeling, 2den til 3die og 3die til 1ste. Hver Afdeling undersøger de saaledes modtagne Valgbreve, vedtager sine Indstillinger til Thinget angaaende de Valg, for hvilke de ere udstedte, og udnævner en Ordfører. Indstillingerne kunne fremsættes uden foregaaende Frist og mundtlig; Thinget kan ved Afstemning over dem tage Beslutning om Valgene i samme Møde, hvori Indstillingerne fremsættes. Beslutning om et Valgs Gyldighed eller Ugyldighed tages ved Afstemning for og imod Anerkjendelsen af dets Gyldighed (Forfatningslovens § 29).

§ 2.

Efterat de nyvalgte Medlemmer dernæst have aflagt Ed paa Forfatningsloven (Forfatningslovens § 30), foretages Valg af en Formand og under dennes Ledelse Valg af en Næstformand og 2 Sekretærer for det forenede Thing. Valget gjælder for Thingets hele Samling i det paagældende Aar.

Til Valg af Formand udtrædes over Halvdelen af Stemmerne; opnaaes dette ikke ved første Afstemning, foretages et nyt frit Valg. Vindes ei heller da den forlangte Stemme flerhed, indskrænkes Stemmegivningen til de to Medlemmer, der havde de fleste Stemmer ved andet Valg; have flere lige mange Stemmer ved dette, betegner Lodtrækning de to Medlemmer, til hvilke Stemmegivningen skal indskrænkes. Erholde disse ved det bundne Valg lige mange Stemmer, afgjør ligeledes Lodtrækning selve Formandsvalget. Efter samme Forfærdelse forholdes ved Valget af Næstformand, hvorimod Sekretærerne vælges ved simpel Stemme flerhed.

Nr. 14. Lov af 7. April om Forretningsorden for Althinget.

Nr. 14.

7.
apríl.

3. grein.

Síðan skal kjósa óbundnum kosningum hina 6 þjóðkjörnu alþingismenn, sem eiga að hafa sæti í efri deild þingsins (16 gr. stjórnarskrárinnar). Allir alþingismennirnir taka þátt í þeirri kosningu. Þeir eru rjett kjörnir í efri deild þingsins, sem flest fá atkvæði. Hafi tveir eður fleiri jafnmörg atkvæði, skal hlutkesti ráða. Sömuleiðis skal kjósa nefnd til þess að prófa þau kjörbrjef, sem fyrst koma fram eptir að hinni almennu prófun er lokið (1. gr.), og svo til þess að rannsaka kosningar, sem þingið hefir frestað að viðurkenna gildar, eða kærur, sem snerta kosningar, sem þegar eru teknar gildar. Í nefnd þessari sitja 5 menn, 3 kjörnir af hinu sameinaða alþingi eptir þeim reglum, sem gilda um nefndar-kosningar, og forsetar beggja deildanna. Láti nefndin uppi skriflega uppástungu, eða leggi hún til, að kosningin verði álitin ógild, skulu uppástungur nefndar þessarar ræddar eptir reglunum fyrir 2. umræðu lagafrumvarpa (smbr. 13. gr.); en að öðrum kosti gildir hið sama og ákveðið er í 1. gr. um uppástungur deildanna.

4. grein.

Þar á eptir eru settar hinar tvær deildir þingsins. Í hvorri deildinni fyrir sig gegnst elzti þingmaðurinn fyrir kosningu forseta deildarinnar, sem síðan skal sjá um kosningu varaforseta og 2 skrifara.

Við kosningar þessar skal fylgja þeim reglum, sem settar eru í 2. gr. um hinar samsvarandi kosningar í hinu sameinaða alþingi, og gilda þær sömuleiðis fyrir allan þingtímann í það skipti.

5. grein.

Forseti stjórnar umræðunum í hvorri deild, og sjer um, að allt fari fram í góðri reglu. Hann tekur við öllum skýrslum til deildarinnar, og annast um afgreiðslu þeirra mála, er frá deildinni eiga að fara. Vilji hann taka nokkurn frekari þátt í umræðunum, en fylgir af stöðu hans sem forseta, verður hann á meðan að vikja úr forseta-sæti fyrir varaforsetanum. Forsetinn tekur eigi þátt í neinni atkvæðagreiðslu.

Forsetar beggja deildanna standa í sameiningu fyrir reikningum alþingis, en samt getur forseti þeirrar deildarinnar, sem í hlut á, ávísað því fje, sem þingmönnum ber í daglaun og ferðakostnað. Þeir ráða menn, sem þörf er á, til þing-starfa, og ákveða laun þeirra. Sömuleiðis standa þeir í sameiningu fyrir útgáfu alþingistíðindanna, ráða útsölu-mann þeirra og annast um tilsjónina með skjalasafni alþingis, bókasafni þess og geymslu á alþingistíðindunum.

Að endingu hafa báðir deildar-forsetar milli þinga vald til fyrir hönd deildanna, að gjöra þær ráðstafanir, sem með þarf, viðvíkjandi hinni innri skipun deildarinnar.

6. grein.

Í forföllum forseta gengur varaforseti í öllu tilliti í hans stað.

7. grein.

Skrifararnir halda undir tilsjón forsetans stutta bók, þar sem ritað er efni umræðanna, og úrslit þeirra; hún skal lesin upp við byrjun næsta fundar á eptir, og skulu síðan forsetinn og annar skrifarinn rita nöfn sín undir í hana. Ennfremur telja þeir saman Nr. 14. Lög 7. apríl um þingsköp handa alþingi.

§ 3.

Nr. 14.
7de
April.

Derefter foretages et frit Valg af de 6 folkekaarne Althingsmænd, som skulle tage Sæde i Thingets øverste Afdeling (Forfatningslovens § 16). I Valget deltage samtlige Althingsmænd. De, som erholde de fleste Stemmer, ere gyldig valgte Medlemmer af den øverste Afdeling. Have to eller flere lige mange Stemmer, afgjør Lodtrækning Valget. Ligeledes nedsættes et Udvalg til Prøvelse af Valgbreve, som først komme tilstede efter den almindelige Prøvelse (§ 1), saavel som til Undersøgelse af Valg, hvis Godkjendelse Thinget har udsat, eller af Klagepunkter, der vedrøre allerede godkjendte Valg. Dette Udvalg bestaar af 5 Medlemmer, nemlig 3 valgte af det forenede Althing efter de for Nedsættelsen af Udvalg gjældende Regler og de tvende Afdelingers Formænd. Indstillingerne fra dette Udvalg undergives, for saa vidt Udvalget gjør skriftlig Indstilling eller indstiller Valget til Forkastelse, en Behandling efter Reglerne for Lovforslags 2den Behandling (jfr. § 13); i modsat Fald gjælder det Samme, som i § 1 er foreskrevet om Afdelingernes Indstillinger.

§ 4.

Thingets tvende Afdelinger konstituere sig derefter. I hver af Afdelingerne leder Alversformanden Valget af Afdelingens Formand, hvornæst denne leder Valget af Næstformand og 2 Sekretærer.

Bed disse Valg følges de i § 2 med Hensyn til de tilsvarende Valg for det forenede Althing givne Regler, og de gjælde ligeledes for hele den paagjældende Samling.

§ 5.

Formanden leder Forhandlingerne i den vedkommende Afdeling og sørger for, at god Orden vedligeholdes. Han modtager alle Meddelelser til Afdelingen og forestaar dennes Udfærdigelse. Vil han tage videre Del i Forhandlingerne end den, der hører til Formandens Virksomhed som saadan, maa han imidlertid overlade Forsædet til Næstformanden. Formanden deltager ikke i nogen Afstemning.

Begge Afdelingers Formænd i Forening forestaa Althingets Regnskabsvæsen, dog at Medlemmernes Bederlag og Reiseomkostninger kunne anvises af vedkommende Afdelings Formand. De antage det til Forretningernes Besørgelse fornødne Personale og bestemme dets Lønningssvilkaar. Ligeledes lede de i Forening Udgivelsen af Althingstidenden, antage Forhandler af denne og sørge for Tilsynet med Althingets Arkiv, Bogsamling og Beholdning af Althingstidenden.

Endelig ere begge Afdelings-Formænd i Mellemtidene mellem Thingets Sessjoner bemyndigede til paa Afdelingernes Begne at træffe de fornødne Foranstaltninger vedkommende Afdelingens indre Orden.

§ 6.

I Formandens Forsald træder Næstformanden i alle Henseender i hans Sted.

§ 7.

Sekretærene føre under Formandens Tilsyn en kortsattat Protokol, hvori Forhandlingernes Gjenstand og Udfald optages; den oplæses ved Begyndelsen af det følgende Møde og underskrives derefter af Formanden og en af Sekretærerne. De samle fremdeles Stemmerne

Nr. 14. Lov af 7. April om Forretningsorden for Althinget.

Nr. 14. atkvæði við atkvæðagreiðslurnar, eptir að þeir sjálfir fyrst hafa greitt atkvæði sín. Sömu-
 7.
 apríl. leiðis sjá þeir undir tilsjón forsetans um skrásetning ályktana deildarinnar, og ritar for-
 setinn og annar skrifarinn nöfn sín undir þær. Störfum skal skipt milli þeirra eptir
 samkomulagi við forsetann.

8. grein.

Reglurnar að framan (5.—7. gr.) gilda einnig um forsetann, varaforsetann og skrifarana í hinu sameinaða alþingi, þegar deildirnar ganga saman í eina málstofu annaðhvort samkvæmt 16. og 28. gr. stjórnarskrárinnar, eða til þess að prófa kjörbrjef, smbr. 3. gr. að framan.

II. Nefndir.

9. grein.

Hvor þingdeildin fyrir sig getur sett bæði stöðugar nefndir, sem málum af ein- hverri tiltekinni tegund skal vísað til, og nefndir í einstökum málum, sem þó einnig seinna má vísa til nýjum málum, þegar efni þeirra stendur í sambandi við eða er skylt fyrra málinu. Nefndin getur sjálf bætt tveim þingmönnum við tölu nefndarmanna, ef deildin samþykkir það. Á hverju stigi, sem málið er til umræðu, má setja nefnd, eða vísa málinu til rannsóknar nefndar, sem þegar er sett. Verði þetta gjört þá er umræður þegar eru byrjaðar, skal síðan fresta þeim. Tala nefndarmanna skal ávallt standa á stöku.

10. grein.

Nefndin kys jafnskjótt og hún er komin saman forseta og skrifara, og á þeim tíma, er henni þykir það hentugt, framsögumann. Nefndin lætur uppi álit, sem skal prentað og útbýtt og má eigi ræða það í deildinni, fyr en að minnsta kosti einn dagur er liðinn frá því það var gjört.

III. Lagafrumvörp.

11. grein.

Lagafrumvörp skulu vera samin í lagaformi. Þau skulu, hvort heldur sem þau koma frá stjórninni eða frá þingmanni í deildinni eða frá hinni deildinni, lögð fyrir á fundi og vera prentuð og þeim útbýtt 1 degi fyr en þau verða tekin til fyrstu umræðu. Ekkert lagafrumvarp má samþykkja til fullnaðar, fyr en það hefir verið rætt þrisvar sinnum í hvorri þingdeildinni um sig, (27. gr. stjórnarskrárinnar).

12. grein.

Við fyrstu umræðu skal ræða frumvarpið í heild sinni. Eptir að búið er að ræða frumvarpið á þenna hátt, skal leita atkvæða um, hvort það skuli ganga til annarar umræðu.

Nr. 14. 7. apríl um þingsköp handa alþingi.

ved Afstemningerne efter først selv at have afgivet deres Stemme. Ligeledes besørge de Nr. 14.
 under Formandens Ledelse Udfærdigelsen af Afdelingens Beslutninger, hvilke underskrives af 7de
 Formanden og en af Sekretærene. Forretningerne fordeles mellem dem efter Aftale med April.
 Formanden.

§ 8.

De foranstaaende Regler (§§ 5—7) gjælde ogsaa med Hensyn til Formanden, Næstformanden og Sekretærene i det forenede Althing, naar dettes Afdelinger træde sammen enten i Henhold til Forfatningslovens §§ 16 og 28 eller for at prøve Valgbreve, jfr. ovenfor § 3.

II. Udvalg.

§ 9.

Hver af Thingets Afdelinger kan nedsætte saavel vedvarende Udvalg, til hvilke Sager af et vist Slags blive at henvises, som Udvalg for enkelte Sager, til hvilke dog ogsaa senere nye Sager kunne henvises, naar deres Gjensstand staar i Sammenhæng med eller er beslægtet med den tidligere Sag. Udvalget kan selv tilkalde 2 Medlemmer, naar Afdelingen dertil giver sit Samtykke. Paa ethvert Trin af en Sags Behandling kan et Udvalg nedsættes eller Sagen henvises til Prøvelse af et allerede nedsat Udvalg. Efter dette under en allerede begyndt Behandling, stilles dens Fortsættelse derefter i Bero. Antallet af et Udvalgs Medlemmer skal altid være ulige.

§ 10.

Udvalget udnævner umiddelbart efter sin Sammentræden en Formand og en Sekretær samt paa det Tidspunkt, som det finder hensigtsmæssigt, en Ordfører. Det afgiver en Betænkning, der trykkes og omdeles og først 1 Dag derefter maa foretages i Afdelingen.

III. Lovforslag.

§ 11.

Lovforslag skulle være affattede i Lovsform. De skulle, hvad enten de fremkomme fra Regjeringen eller fra nogle af Afdelingens Medlemmer eller fra den anden Afdeling, forelægges i et Møde og være trykte og omdele 1 Dag, før de foretages til første Behandling. Intet Lovforslag kan endelig vedtages, forinden det har været 3 Gange behandlet af hver af Althingets Afdelinger (Forfatningsloven § 27).

§ 12.

Ved den 1ste Behandling forhandles Forslaget i dets Almindelighed. Efterat Forslaget paa denne Maade er forhandlet, foretages Afstemning om, hvorvidt det skal overgaa til 2den Behandling.

Nr. 14. Lov af 7. April om Forretningsordenen for Althinget.

Nr. 14.

7.
apríl.

13. grein.

Við aðra umræðu, sem eigi má eiga sjer stað fyr en 2 dagar eru liðnir frá því að fyrstu umræðu var lokið, skal ræða hinár einstöku greinir lagafrumvarpsins með þartil heyrandi breytingaruppástungum í þeim köflum, sem forseta þykja við eiga. Jafn-skjótt og búið er að ræða hvern kafla, skal gengið til atkvæða um greinirnar í honum og þartil heyrandi breytingaruppástungur. Að endingu skal gjört út um það með atkvæðagreiðslu, hvort frumvarpið í því formi, sem það nú er í, skuli koma til þriðju umræðu.

14. grein.

Við þriðju umræðu, sem eigi má fram fara fyr en 2 dagar eru liðnir frá því að lokið er annari umræðu, og eigi gjöra við hana breytingaratkvæði af öðrum en nefndinni, meiri eða minni hluta í nefndinni, landshöfðingja eða að minnsta kosti 3 þingmönnum í efri deildinni og 6 í neðri deildinni, skal ræða breytingaratkvæðin, þær greinir, er breytingar atkvæðin eru gjörð við, og lagafrumvarpið sem heild í einu lagi eða í köflum eptir ákvörðun forseta, og greiða atkvæði um breytingaratkvæðin. Eptir að því næst annar skrifarinn með tilsjón forsetans hefir skrásett lagafrumvarpið samkvæmt öllum þeim atkvæðagreiðslum, sem fram hafa farið áður, skal lesa það upp, að svo miklu leyti sem forseta þykir þörf á, og að endingu setja það undir atkvæði í heild sinni.

Enginn má við neina umræðu taka til máls optar en tvisvar í sama máli, nema framsögumaður og landshöfðingi. Þó er ávallt heimilt að biðja sjer hljóðs um fyrirkomulag á atkvæðagreiðslu, um gæzlu þingskapa, og til að hreinsa sig undan áburði.

15. grein.

Þegar lagafrumvarp er samþykkt á þenna hátt í þeirri deild, þar sem það fyrst er borið upp, sendir deildarforsetinn það í því formi, er það er samþykkt í, forseta hinnar deildarinnar, og mælist til, að hann leggi það fyrir deildina (28. gr. stjórnarskrárinnar).

Við umræðurnar um frumvarpið í þessari deild skal fylgja hinum sömu reglum og settar eru að framan viðvíkjandi umræðunum um það í þeirri deild, þar sem það fyrst er borið upp.

16. grein.

Verði frumvarpið á þenna hátt óbreytt samþykkt í hinni þingdeildinni, sendir forseti deildarinnar það landshöfðingja.

17. grein.

Ef deildin aptur á móti gjörir breytingar á frumvarpi því, sem henni hefir verið sent, skal senda það aptur eins og því hefir verið breytt, til þeirrar deildar, þar sem það fyrst er borið upp (28. gr. stjórnarskrárinnar). Ef málið áður hefir verið rætt í nefnd, sendir forsetinn í þessari deild nefndinni þegar í stað frumvarp það, sem hann hefir tekið við. Eptir að frumvarpið í því formi, sem það hefir fengið í hinni deildinni og álit nefndarinnar um það er prentað og því hefir verið útbýtt 2 dögum áður, skal taka það til umræðu á þann hátt, sem fyrirskipaður er um 3. umræðu lagafrumvarps (14. gr.), en þó Nr. 14. Lög 7. apríl um þingskóp handa alþingi.

§ 13.

Nr. 14.

7de
April.

Bed 2den Behandling, der ikke maa finde Sted før 2 Dage efter den 1ste Behandlings Slutning, forhandles Lovforslagets enkelte Paragrafer med de dertil hørende Endringsforslag i saadanne Affnit, som Formanden maatte finde passende. Umiddelbart efter Forhandlingen af hvert Affnit strides til Afstemning over sammes Paragrafer og de dertil hørende Endringsforslag. Til Slutning afgjøres ved Afstemning, om Forslaget i den saaledes fremkomne Form skal komme til 3die Behandling.

§ 14.

Bed 3die Behandling, som ikke maa finde Sted før 2 Dage efter 2den Behandlings Slutning, og hvortil Endringsforslag kun kunne stilles af Udvalget, af et Flertal eller Mindretal i Udvalget, af Landskøbenhavn eller af mindst 3 Medlemmer i øverste Afdeling og 6 Medlemmer i nederste Afdeling, forhandles Endringsforslagene, de Paragrafer, hvortil de ere stilledes, og Lovforslaget som Helhed under Et eller i Affnit efter Formandens Bestemmelse, og Endringsforslagene bringes til Afstemning. Efterat derpaa en af Sekretærene under Formandens Ledelse har affattet Lovforslaget i Henhold til samtlige foregaaende Afstemninger, oplæses det, for saa vidt Formanden finder det fornødent, og sættes endelig til Afstemning i dets Helhed.

Ingen maa under nogen Behandling tale mere end 2 Gange i den samme Sag undtagen Ordføreren og Landskøbenhavn. Dog er det altid tilladt at forlange Ordet angaaende Foretagelse af en Afstemning, Sagtagelse af Forretningsordenen samt for at rense sig for en Beskyldning.

§ 15.

Naar et Forslag paa denne Maade er vedtaget i den Afdeling, hvor det først er indbragt, sender Formanden i denne Afdeling det i den Form, hvori det er vedtaget, til den anden Afdelings Formand med Anmodning om at forelægge det for samme (Forfatningslovens § 28).

Bed Forslagets Behandling i denne Afdeling følges de samme Regler, som ovenfor ere forefrevne for dets Behandling i den Afdeling, hvori det først er indbragt.

§ 16.

Vedtages Forslaget paa denne Maade uforandret i Thingets anden Afdeling, sender dennes Formand det til Landskøbenhavn.

§ 17.

Hvis derimod Afdelingen foretager Forandringer i det tilsendte Forslag, sendes det i den forandrede Form tilbage til den Afdeling, hvor det først er indbragt (Forfatningslovens § 28). Formanden i denne sender det modtagne Forslag, hvis et Udvalg tidligere har behandlet Sagen, strax til dette. Efterat Forslaget i den Form, det har faaet i den anden Afdeling, samt Udvalgets Erklæring over samme har været trykt omdelt i 2 Dage, foretages det til Forhandling paa den for Lovforslags 3die Behandling forefrevne Maade (§ 14), dog at ethvert Medlem har Ret til at stille Endringsforslag. Hvis Forslaget i den i Thingets

Nr. 14. er hverjum þingmanni heimilt að gjöra breytingaruppástungur. Ef deildin fellst á frumvarpið í því formi, sem samþykkt er í hinni deildinni, sendir forseti deildarinnar landshöfðingja það. En gjöri deildin breytingar á því, sendir forsetinn það í hinu nýja formi þess hinni deildinni (28. gr. stjórnarskrárinnar).

18. grein.

Fallist þessi deild eptir umræðu, samkvæmt þeim reglum, sem settar eru í 17. gr., á frumvarpið í því formi, sem það nú hefir, skal forsetinn senda landshöfðingja það. En verði því breytt, sendir forseti deildarinnar forseta hins sameinaða alþingis frumvarpið og mælist til, að hann leggi það fyrir hið sameinaða alþingi (28. gr. stjórnarskrárinnar).

19. grein.

Forseti hins sameinaða alþingis kallar síðan saman báðar deildir þingsins og leggur frumvarpið fyrir til einnar umræðu í hinu sameinaða þingi í því formi, sem það hefir fengið við síðustu atkvæðagreiðslu, eptir að búið er prenta það og því hefir verið útbýtt 2 dögum áður. Við þessa umræðu er hverjum þingmanni heimilt, að gjöra breytingaratkvæði, og skal með tilliti til þeirra fylgja þeim reglum, sem settar eru í 23. gr. Eptir að búið er að ræða þau og frumvarpið sjálft í heild sinni, lætur forseti ganga til atkvæða. Þegar alþingi þannig myndar eina málstofu, þarf til þess að gjörð verði fullnaðar ályktun á máli, að tveir þriðjungar þingmanna úr hvorri deildinni um sig sjeu á fundi og eigi þátt í atkvæðagreiðslunni; ræður þá atkvæðafjöldi úrslitum um hin einstöku máls-atriði, en til þess að lagafrumvarp verði samþykkt í heild sinni, þarf aptur á móti að minnsta kosti að tveir þriðjungar atkvæða þeirra, sem greidd eru, sjeu með frumvarpinu. Til þess að frumvörp til fjárlaga og fjáráukalaga verði samþykkt, útheimtist samt að eins atkvæðafjöldi (28. gr. stjórnarskrárinnar).

Verði frumvarpið samþykkt, skal forseti hins sameinaða alþingis senda landshöfðingja það; að öðrum kosti fellur það niður.

IV. Frumvarp til stjórnarskipunarlaganna.

20. grein.

Lagafrumvörp, sem hafa inni að halda breytingar á stjórnarskránni eða viðbót við hana, skulu í fyrirsögninni vera nefnd sem frumvörp til stjórnarskipunarlaganna; sjeu þau eigi nefnd svo, vísar forseti þeim frá. Breytingaratkvæði, sem hafa inni að halda breytingar á stjórnarskránni eða viðbót við hana, verða að eins gjörð við frumvörp til stjórnarskipunarlaganna; verði þau gjörð við önnur frumvörp, vísar forseti þeim frá.

V. Alit yfirskoðunarmanna.

21. grein.

Til þess að ræða álit yfirskoðunarmanna (26. gr. stjórnarskrárinnar), sem skal lagt fyrir neðri deildina fyrst, skal í deildinni setja þriggja manna nefnd.

Nr. 14. Lög 7. apríl um þingsköp handa alþingi.

anden Afdeling vedtagne Form billiges af Afdelingen, sender dennes Formand det til Lands-^{Nr. 14.}høvdingen. Forandres det derimod af Afdelingen, sender Formanden det i dets nye Form til ^{7de}April. den anden Afdeling (Forfatningslovens § 28).

§ 18.

Billiger denne Afdeling efter en Behandling, ved hvilken de i § 17 foreskrevne Regler følges, Forslaget i dets nuværende Form, sendes det af Formanden til Landshøvdingen. Hvis det derimod forandres, sender Afdelingens Formand det til Formanden for det forenede Althing med Anmodning om at forelægge det for samme (Forfatningslovens § 28).

§ 19.

Formanden for det forenede Althing sammenkalder derefter begge Thingets Afdelinger og forelægger Forslaget i den Form, som det ved den sidste Afstemning har erholdt, efterat det har været trykt ombet i 2 Dage, til 1 Behandling i det samlede Thing. Ved denne Behandling har ethvert af Thingets Medlemmer Ret til at stille Ændringsforslag, med Hensyn til hvilke de i § 23 foreskrevne Regler ville være at iagttage. Efterat disse og Forslaget selv i dets Helhed ere forhandlede, lader Formanden foretage Afstemning over samme. Til en gyldig Afgjørelse af det saaledes forenede Althing udfordres, at to Trediedele af hver Afdelings Medlemmer ere tilstede og deltage i Afstemningen; de enkelte Punkter afgjøres ved simpel Stemmemehrhed, hvorimod der til Vedtagelsen af et Lovforslag i dets Helhed udfordres mindst to Trediedele af de afgivne Stemmer. Til Vedtagelse af Finans- og Tillægsbevillings-Lovforslag udfordres dog kun simpel Stemmemehrhed (Forfatningslovens § 28).

Vedtages Forslaget, sendes det af det forenede Althings Formand til Landshøvdingen; i modsat Fald bortfalder det.

IV. Forfatningslovforslag.

§ 20.

Lovforslag, der indeholde Forandring i eller Tillæg til Forfatningsloven, skulle i deres Titel være betegnede som Forfatningslovforslag; ere de ikke betegnede saaledes, afvises de af Formanden. Ændringsforslag, der indeholde Forandring i eller Tillæg til Forfatningsloven, kunne kun stilles til Forfatningslovforslag; stilles de til andre Forslag, afvises de af Formanden.

V. Revisorernes Betænkning.

§ 21.

Til Behandling af Revisorernes Betænkning (Forfatningslovens § 26), der vil være at forelægge nederste Afdeling først, nedsættes i samme et Udvalg, bestaaende af 3 Medlemmer.

Nr. 14. Lov af 14de April om Forretningsorden for Althinget.

- Nr. 14. Uppástungur frá þessari nefnd skulu koma tvisvar sinnum til umræðu eftir regl-
 7. unum um aðra og þriðju umræðu. Hið sama gildir, ef efri deildin setur nefnd í málinu
 apríl. um álit yfirskoðunarmannanna; að öðrum kosti skal deildin útkljá málið í einni umræðu.

VI. Aðrar sjerstakar uppástungur.

22. grein.

Aðrar sjerstakar uppástungur en lagafrumvörp skulu vera samdar í ályktunarformi og skal sagt til þeirra á fundi. Þingdeildin ályktar þá á öðrum fundi eftir uppástungu forsetans, hvernig ræða skuli uppástunguna. Samt má eigi útkljá neina uppástungu á sama fundi, og gjörð er ályktun um, hvernig skuli ræða hana.

VII. Breytingaratkvæði og breytingar við þau.

23. grein.

Breytingaratkvæði við þau lagafrumvörp og þær uppástungur, sem eru til umræðu, skulu vera prentuð og þeim útbýtt daginn áður en þau eru rædd á fundi. Ef stungið er uppá að skipta atkvæðagreiðslunni um lagagrein, er það skoðað sem breytingaratkvæði (smbr. 36. gr.). Breytingar við breytingaratkvæði má hver bera upp við þyrjun þess fundar, þá er þau skulu tekin til umræðu; þó skulu þær þá vera prentaðar og þeim þegar útbýtt. Nefndin getur einnig borið upp breytingaratkvæði með jafnstuttum fresti, en aðrir einungis þegar þingdeildin samþykkir það. Til þess að bera upp breytingar við breytingaratkvæði þarf aldrei fleiri en einn þingmann (smbr. 14. gr.).

VIII. Fyrirspurnir.

24. grein.

Æski einhver alþingismaður að bera upp í annari hvorri þingdeildinni opinbert málefni, og beiðast þar um skýrslu landshöfðingja (37. gr. stjórnarskrárinnar), skal þetta gjört með fyrirspurn, sem fengin sje forseta, og skal hún vera skrifleg og greinilega samin. Skýrir forseti síðan frá fyrirspurninni á fundi, og sker deildin umræðulaust á öðrum fundi úr, hvort gjöra megi fyrirspurnina. Verði það samþykkt, sendir forseti landshöfðingjanum fyrirspurnina og verður hún svo borin upp og rædd á fundi þar á eftir. Við þessa umræðu má eigi gjöra neina ályktun.

IX. Apturköllun, frávísun, um að taka fyrir næsta málið á dagskránni.

25. grein.

Bæði stjórnarfrumvörp og frumvörp frá þingmönnum deildarinnar má kalla aptur
 Nr. 14. Lög 7. apríl um þingsköp handa alþingi.

Endstillinger fra dette Udvalg undergives 2 Behandlinger efter Reglerne for Lov Nr. 14. forslags 2den og 3die Behandling. Samme Regel gjælder, saafremt øverste Afdeling ned-^{7de} sætter Udvalg for Revisorernes Betænkning; ellers afgjør Afdelingen Sagen ved 1 Be-^{April.} handling.

VI. Andre selvstændige Forslag.

§ 22.

Andre selvstændige Forslag end Lovforslag skulde være affattede i Beslutningsform og anmeldes i et Møde. Afdelingen beslutter da i et følgende Møde efter Forslag af Formanden, paa hvilken Maade Forslaget skal behandles. Dog maa intet Forslag vedtages i samme Møde, i hvilket Bestemmelsen er tagen om, hvorledes det skal behandles.

VII. Ændringsforslag, Underændringsforslag.

§ 23.

Ændringsforslag til de Lovforslag og andre Forslag, som ere under Behandling, maa være trykt omdelte Dagen førend de foretages. Forslag om Deling af Afstemningen over en Paragraf betragtes som et Ændringsforslag (jfr. § 36). Underændringsforslag (Forslag til Forandring i Ændringsforslag) kunne fremkomme ved Begyndelsen af det Møde, hvori de sættes under Forhandling; dog maa de da være trykt omdelte. Af Udvalget kunne ogsaa Ændringsforslag stilles med samme korte Frist, men af Andre kun, naar Afdelingen dertil giver sit Samtykke. Til Fremsættelse af Underændringsforslag kræves i intet Tilfælde mere end 1 Forslagsstiller (jfr. § 14).

VIII. Forespørgsler.

§ 24.

Ønsker en Althingsmand i en af Thingets Afdelinger at bringe et offentligt Anliggende paa Bane og derom æffe Landshøvdingens Forklaring (Forfatningslovens § 37), sker det ved en Forespørgsel, som skriftlig og bestemt affattet indgives til Formanden. Denne anmelder derefter Forespørgslen i et Møde, hvornæst Afdelingen i et andet Møde afgjør uden Forhandling, hvorvidt Forespørgslen maa stilles. Hvis Samtykke hertil gives, meddeles Forespørgslen af Formanden til Landshøvdingen og fremsættes og forhandles i et derpaa følgende Møde. Ved denne Forhandling maa ingen Beslutning tages.

IX. Tilbagetagelse, Afvisning, Overgang til næste Sag paa Dagsordenen.

§ 25.

Saaavel Regjeringsforslag som Lovforslag indbragte af Afdelingens Medlemmer kunne Nr. 14. Lov af 7de April om Forretningsorden for Althinget.

Nr. 14. á hverju stígi sem umræðurnar eru, en hver annar þingmaður, sem vill, getur þá jafnskjótt tekið þau upp aptur. Hið sama gildir og um uppástungur og breytingaratkvæði.

26. grein.

Þegar fyrirspurn, uppástunga eða breytingaratkvæði eru borin upp og útlistuð, er sjerhverjum þingmanni heimilt að krefjast þess, að þeim sje vísað frá. Kröfuna skal koma fram með, áður en nokkur annar en sá, sem gjörir uppástunguna eða ber upp fyrirspurnina, hefir talað. Þingdeildin sker þá umræðulaust úr því, hvort henni skuli vísað frá. Meðan á umræðunum stendur má einnig gjöra uppástungu, sem byggð sje á ástæðum, um, að taka skuli fyrir hið næsta mál á dagskránni, en samt skal þessi uppástunga vera skriflega tilkynnt forsetanum fyrirfram.

X. Utanþings málefni.

27. grein.

Hvorug þingdeildin má taka við neinu málefni, nema einhver þingdeildarmanna taki það að sjer til flutnings (38. gr. stjórnarskrárinnar).

Hjer með skulu taldar bænarskrár, ávörp, kærur og þess konar málaleitanir frá utanþingsmönnum. Sje þess konar málefni stílað til þingsins í heild þess, skal það afhent þeirri deildinni, er sá þingmaður á sæti í, sem hefir tekið það að sjer til flutnings. Sjerhvert málefni skal eptir að forseti hefir á fundi skýrt frá því, afhent nefnd þeirri, sem sá, er tekið hefir málefnið að sjer til flutnings, heimtar að það sje fengið, svo framarlega sem slík nefnd er sett. Um sjerhvert málefni, sem vísað er til nefndar, skal út af fyrir sig eða í sambandi við önnur málefni, sem vísað er til hlutaðeigandi nefndar, látið uppi álit og skýrt frá, hvort nefndin finni ástæðu til að gjöra uppástungu um það til þingdeildarinnar eður ekki. Uppástungurnar verða ræddar í eitt skipti eptir þeim reglum, sem gilda um aðra umræðu lagafrumvarps. Um þau málefni, sem nefndin eigi finnur ástæðu til að gjöra uppástungu um, svo og um málefni, sem eigi er vísað til neinnar nefndar, má bera upp uppástungur í þingdeildinni, og verða þær ræddar á sama hátt og nefndar-uppástungur um málefni. Frá ávörpum eða þess konar málaleitunum skal sagt á fundi í þingdeildinni, og annast síðan forseti um, að þær verði lagðar fram á lestrarsalinn undir tilsjón skrifaranna. Ef forsetinn eða sá, sem tekið hefir þær að sjer til flutnings, æskir, að þær verði lesnar upp, skal umræðulaust leita atkvæða um það á öðrum fundi seinna, en samt má að eins leyfa að lesa þær upp, ef $\frac{3}{4}$ hlutar af þeim þingmönnum, sem eru við, samþykkja það.

Þyki þingdeildinni ekki ástæða til, að gjöra ályktun um eitthvert málefni, getur hún vísað því til landshöfðingjans eða ráðgjafans, (39. gr. stjórnarskrárinnar).

XI. Umræðurnar, dagskráin.

28. grein.

Sjerhver þingmaður, sem hefir óskað að taka til máls, og fengið leyfi til þess, skal standa upp frá sæti sínu og mæla þaðan, og skal hann ávallt víkja ræðu sinni til forsetans. Enginn má ávarpa annan þingmann eða nefna hann nafni.

Nr. 14. Lög 7. apríl um þingsköp handa alþingi.

paa ethvert Trin af Behandlingen tages tilbage, men da ogsaa umiddelbart optages af en Nr. 14. Anden. Det samme gjaelder om andre Forslag samt om Endringsforslag.

7de
April.

§ 26.

Naar en Forespørgsel, et Forslag eller Endringsforslag er fremsat og udviklet, er ethvert Medlem berettiget til at forlange dets Afvisning. Begjæringen skal fremsættes, inden nogen Anden end Forslagsstilleren eller Forespørgeren har havt Ordet. Afdelingen bestemmer da uden Forhandling, om det skal afvises. Der kan ogsaa under Forhandlingen fremsættes et med Grunde understøttet Forslag om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen, hvilket Forslag dog forud skriftlig maa være meddelt Formanden.

X. Andragender udenfra.

§ 27.

Intet Andragende maa overgives nogen af Thingets Afdelinger uden igjennem et af vedkommende Afdelings Medlemmer (Forfatningslovens § 38).

Under Andragender indbefattes saavel Ansøgninger som Adresse, Klager og lignende Henvendelser fra Personer, som ikke ere Medlemmer af Thinget. Er et saadant Andragende stilet til Thinget i dets Helhed, overgives det til den Afdeling, hvoraf Indbringeren er Medlem. Ethvert Andragende bliver, efter af Formanden at være anmeldt i et Møde, at tilstille det Udvalg, hvortil Indbringeren begjærer det overgivet, for saa vidt et saadant Udvalg er nedsat. Over hvert til et Udvalg henvist Andragende, særskilt eller i Forbindelse med andre Andragender eller andre til vedkommende Udvalg henviste Sager, afgives Betænkning med Erklæring, om Udvalget finder Anledning til derom at gjøre Indstilling til Afdelingen eller ei. Indstillingerne undergives 1 Behandling efter Reglerne om Lovforslags 2den Behandling. Angaaende de Andragender, om hvilke Udvalget ikke finder Anledning til at gjøre Indstilling, saavel som over Andragender, der ikke ere henviste til noget Udvalg, kan der i Afdelingen stilles Forslag, der behandles paa samme Maade, som Uvalgsindstillinger om Andragender. Adresse eller lignende Henvendelser anmeldes i et Møde i Afdelingen og foranstaltes derefter af Formanden fremlagte i Læsesalen under Sekretærenes Tilsyn. Skulde Formanden eller Indbringeren ønske samme oplæst, bliver Spørgsmaalet herom uden Forhandling at sætte under Afstemning i et sildigere Møde, dog at Oplæsningen kun tilstedes, hvis tre Fjerdedele af de tilstedeværende Medlemmer deri ere enige.

Finder Afdelingen ikke Anledning til om et Andragende at fatte Beslutning, kan den henvise det til Landshøvdingen eller Ministeren (Forfatningslovens § 39).

XI. Forhandlingen, Dagsordenen.

§ 28.

Ethvert Medlem, der har forlangt og erholdt Ordet, taler staaende fra sin Plads og henvender stedsse Talen til Formanden. Ingen maa enten tiltale eller ved Navn nævne et andet Medlem.

Nr. 14. Lov af 7de April om Forretningsorden for Althinget.

Nr. 14.

7.
apríl.

29. grein.

Enga ræðu má halda á þann hátt, að skrifað mál sje lesið upp. Þessi regla gildir samt eigi um forsetann nje fulltrúa stjórnarinnar.

30. grein.

Forseti gefur venjulega þingmönnum færi á að taka til máls í þeirri röð, er þeir beiðast þess; samt getur hann gjört undantekning frá þessu með tilliti til framsögumannsins, svo og, til þess að ræður með og ámóti þeirri uppástungu, sem verið er að ræða, skiptist á, eða til þess að láta þingmann gjöra stutta leiðrjettingu eða athugasemd, sem snertir sjálfan hann.

Landshöfðinginn eða aðstoðarmaður hans eiga rjett á að biðja sjer hljóðs eins opt og þeir vilja, en gæta verða þeir þingskapa (34. gr. stjórnarskrárinnar).

31. grein.

Sjerhver þingmaður er skyldur til að gefa sig undir úrskurð forsetans að því leyti, er snertir viðhald á góðri reglu. Ef þingmaður tvisvar á sama fundi hefir verið áminntur, getur forseti stungið upp á því við þingið, að honum sje alveg synjað þess, að taka til máls á þeim fundi. Skyldi almennari óregla koma upp, er það skylda forsetans að gjöra hlje á fundarhaldinu um stund, eða, ef nauðsyn er til, slíta fundinum alveg.

32. grein.

Það þykir koma í bága við góða reglu, að þingmenn gjöri góðan eða illan róm að einhverju.

33. grein.

Þyki forseta, að umræðurnar dragist úr hófi fram, getur hann stungið upp á, að þeim verði lokið, og gjörir þingið út um það umræðulaust. Sömuleiðis geta 4 þingmenn í efri deildinni og 8 í neðri deildinni krafzt þess, að greidd sjeu atkvæði um það, hvort umræðum skuli lokið. Nöfn þessara þingmanna skulu rituð í gjörða-bókina og lesin upp.

34. grein.

Forsetinn ákveður við lok hvers fundar dagskrá fyrir næsta fund deildarinnar. Þó má ákveða hana eptir ályktun deildarinnar, þegar 4 í efri og 8 í neðri deildinni krefjast þess skriflega, og gjöra uppástungu um tiltekna dagskrá. Slíka kröfu og uppástungu skal, ef farið er fram á að tiltekið mál sje látið ganga út af dagskránni, afhenda forsetanum sama dag, og dagskráin er sett; að svo miklu leyti, sem farið er fram á, að tiltekið mál skuli tekið á dagskrána, skal það tilkynnt þinginu við lok þess fundar, innan hvers eða á hverjum uppástungan er afhent. Um uppástunguna skal án þess að umræður fari fram greiða atkvæði við byrjun næsta fundar. Sje hún felld, er þar með samþykkt dagskrá sú, sem forsetinn hefir sett. Þegar dagskrá eigi er sett með ályktun þingsins, getur forseti breytt röðinni á þeim málum, sem eru á dagskránni, og látið mál, sem er á dagskránni, ganga úr, ef hann skýrir þinginu frá þeim ástæðum, sem hann hefir til þess; en hann getur að eins látið taka fyrir mál, sem eigi er sett á dagskrána, þegar það er samþykkt samkvæmt 43. gr.

Nr. 14. Lög 7. apríl um þingsköp handa alþingi.

Intet Foredrag maa ske ved Dplæsning af skrevne Udarbejdelser. Denne Regel gjælder dog ikke med Hensyn til Formanden eller Regjeringens Repræsentant.

§ 30.

Formanden giver i Reglen Medlemmerne Ordet i den Orden, hvori de forlange det; dog kan han herfra gjøre Undtagelse med Hensyn til Ordføreren, saa og for at lade Foredragene for og imod det Forslag, som forhandles, afveksle med hverandre, eller for at lade et Medlem fremsætte en kort Berigtigelse eller gjøre en personlig Bemærkning.

Landskhørdingen eller hans Tilforordnede ere berettigede til under Forhandlingerne at forlange Ordet saa ofte de vilde, under Sagttagelse af Forretningsordenens Bestemmelser (Forfatningslovens § 34).

§ 31.

Enhvert Medlem er pligtigt at underkaste sig Formandens Kjendelse angaaende Overholdelsen af den fornødne Orden. Naar et Medlem i samme Møde er kaldet 2 Gange til Orden, kan Formanden foreslaa Thinget aldeles at nægte ham Ordet i dette Møde. Skulde almindeligere Uorden opstaa, paaligger det Formanden midlertidig at afbryde Mødet eller, om nødvendiggjøres, aldeles at hæve det.

§ 32.

Bifalds- og Mishagsskytringer af Thingets Medlemmer anses som stridende mod god Orden.

§ 33.

Finder Formanden, at Forhandlingerne drages utilbørlig i Langdrag, kan han foreslaa deres Afslutning, som afgjøres af Thinget uden Forhandling. Ligeledes kunne 4 Medlemmer i øverste Afdeling og 8 Medlemmer i nederste Afdeling forlange det sat under Afstemning, om Afslutning skal finde Sted. Disse Medlemmers Navne optegnes i Protokollen og oplæses.

§ 34.

Formanden bestemmer ved Slutningen af hvert Møde Dagsordenen for Afdelingens næste Møde. Dog kan den fastsættes ved Afdelingens Beslutning, naar 4 Medlemmer i den øverste Afdeling og 8 i den nederste skriftlig forlange det og gjøre Forslag om en bestemt Dagsorden. Saadant Forlangende og Forslag skal, for saa vidt det gaar ud paa, at en bestemt Sag skal udgaa af Dagsordenen, indgives til Formanden samme Dag, som Dagsordenen er opgivet; for saa vidt det gaar ud paa, at en bestemt Sag skal opføres paa Dagsordenen, anmeldes det til Thinget ved Slutningen af det Møde, forinden eller under hvilket det er indgivet; Forslaget afstemmes uden Forhandling ved Begyndelsen af det følgende Møde. Forfastes det, er den af Formanden opgivne Dagsorden dermed vedtagen. — Formanden kan, naar Dagsordenen ikke er fastsat ved Thingets Beslutning, forandre Rækkefølgen af de derpaa opførte Sager og lade en paa Dagsordenen opført Sag udgaa, naar han meddeler Thinget sine Grunde derfor; men han kan kun, naar dertil gives Samtykke efter § 43, lade en Sag foretage, som ikke er opført paa Dagsordenen.

Nr. 14.
7.
apríl.

XII. Atkvæðagreiðsla.

35. grein.

Hvorug þingdeildin má gjöra ályktun um neitt mál, nema að minnsta kosti 2 þriðjungar þingmanna sje á fundi og greiði atkvæði. Skyldur er hver þingmaður að vera við staddur þegar atkvæði eru greidd, nema hann hafi lögmæt forföll, eða fararleyfi (42. gr.). Nú greiðir þingmaður ekki atkvæði, að viðhöfðu nafnakalli, og er hann þá skyldur að leiða rök að því, hvers vegna hann ekki greiðir atkvæði. Ber forseti þá undir þing eða þingdeild, hvort ástæður þingmannsins skuli gildar taka. Ef þing eða þingdeild ógildir ástæður þessar, skal svo álíta, sem þingmaðurinn hafi greitt atkvæði með meiri hlutanum. Sama á sjer stað, ef hann skorast undan að gjöra grein fyrir aðferð sinni. Þó er honum heimilt að láta bóka málavöxtu. Af ræður við atkvæðagreiðslur, nema þar um öðruvísi sje ákveðið í stjórnskránni og þingsköpunum.

36. grein.

Það er á valdi forseta, hvernig hann, skiptir atkvæðagreiðslunni og í hverri röð og innbyrðis sambandi hún fer fram; þó getur þingdeildin, ef 4 í efri og 8 í neðri deildinni krefjast þess, breytt ákvörðun forseta, eptir að einn af uppástungumönnum og forseti hvor um sig hafa tekið einusinni til máls. Þó má þingmaður heimta, að atkvæðagreiðslunni um breytingaratkvæði sje skipt. Tilmæli um það skulu vera komin fram, áður en umræðurnar byrja (smbr. 23. gr.).

37. grein.

Forseti hefir í öllum tilfellum, er hann hefir ástæðu til að halda, að allir sjeu á einu máli, vald til að lýsa því yfir, að gjört sje út um eitthvert atriði, sem kemur undir atkvæði, án atkvæðagreiðslu, ef enginn krefst þess, að hún fari fram, — þó skal undantekið, er lagafrumvarp eða önnur sjerstök uppástunga verður samþykkt til fullnaðar. Að öðru leyti fer atkvæðagreiðsla jafnaðarlega fram á þann hátt, að þeir þingmenn, sem sitja í sætum þeim, sem ákveðin eru handa þingmönnum, standi upp; á þenna hátt skal atkvæði greiða bæði með og ámoti; skrifararnir telja atkvæðin. Forseta er samt heimilt að láta atkvæðagreiðslu fara fram með nafnakalli, annað hvort þegar í stað eða eptir að atkvæðagreiðsla hefir fram farið á venjulegan hátt, ef honum virðist efasamt, samkvæmt skýrslum skrifaranna, hvernig hún hafi fallið. Sömuleiðis geta 3 þingmenn í efri deildinni og 6 í neðri deildinni krafizt þess áður en atkvæðagreiðsla byrjar, að greidd sjeu atkvæði um eitt eða fleiri atriði með nafnakalli. Nöfn þeirra þingmanna, sem heimta nafnakall, skulu lesin upp.

XIII. Kosningar.

38. grein.

Kosningar fara fram eptir atkvæðafjölda á þann hátt, sem ákveðið er í 2 gr.; þó nægir einn þriðjungur þeirra atkvæða, sem greidd eru, til þess að verða kosinn í nefndir þær, sem deildirnar setja. Sjerhver kjörmiði, sem fleiri eða færri nöfn standa á, en greiða skal atkvæði um, eða sem hefir inni að halda nafn, sem eigi er nógu greinilega tiltekið eða ekki á við, er ógildur.

Nr. 14. Lög 7. apríl um þingsköp handa alþingi.

XII. Afstemningen.

Nr. 14.

7de

April.

§ 35.

Ingen af Thingets Afdelinger kan tage nogen Beslutning, naar ikke i det Mindste to Trediedele af dens Medlemmer ere tilstede og deltage i Afstemningen. Ethvert Medlem er pligtigt til at være tilstede ved Afstemningen, medmindre han har lovligt Forfald eller Orlov (§ 42). Hvis et Medlem under Afstemning ved Navneopraab ikke stemmer, er han pligtigt til at anføre de Grunde, der have bestemt ham til ikke at afgive sin Stemme, hvorefter Formanden henstiller til Thingets eller Afdelingens Afgjørelse, om Medlemmets Grunde bør anses fyldestgørende. Hvis Thinget eller Afdelingen forkaster de anførte Grunde, bør Medlemmet anses som havende stemt med Flertallet. Det Samme gjælder, hvis han undslaar sig for at anføre Grundene for sin Fremgangsmaade, dog at han har Ret til at forlange Sagens Omstændigheder tilførte Protokollen. Ved Afstemningen gjør Stemmeflerhed Udslaget, medmindre anderledes er bestemt i Forfatningsloven eller Forretningsordenen.

§ 36.

Afstemningernes Omfang, Orden og indbyrdes Forhold bestemmes af Formanden eller, saafremt 4 Medlemmer i øverste Afdeling og 8 i den nederste forlange det, af Afdelingen, efterat en af Forslagsstillerne og Formanden hver have 1 Gang udtalt sig. Dog kan et Medlem begjære Afstemningen over et Vindringsforslag delt. Begjæringen herom skal være fremsat, inden Behandlingen begynder (jfr. § 23).

§ 37.

Formanden er bemyndiget til i alle Tilfælde, hvor han har Grund til at antage, at der er Enstemmighed, at erklære et Afstemningspunkt — dog med Undtagelse af den endelige Vedtagelse af et Lovforslag eller et andet selvstændigt Forslag — for afgjort uden Afstemning, naar Ingen begjærer en saadan foretagen. Iøvrigt sker Afstemningen i Reglen ved at de Medlemmer, der befinde sig paa de for Thingets Medlemmer bestemte Pladser, reise sig; den bestaar af Prove og Modprove. Stemmerne tælles af Sekretærene. Dog er Formanden berettiget til at lade foretage Afstemning ved Navneopraab enten strax eller efter en Afstemning paa almindelig Maade, naar dennes Udfald efter Sekretærenes Beretning forekommer ham tvivlsom. Ligeledes kunne i øverste Afdeling 3 Medlemmer og i nederste Afdeling 6 Medlemmer inden Afstemningens Begyndelse forlange et eller flere Punkter afstemt ved Navneopraab. Navnene paa de Medlemmer, der forlange Navneopraab, oplæses.

XIII. Valg.

§ 38.

Valg sker efter Flertals Valgmaade paa den i § 2 foreskrevne Maade, dog er en Trediedel af de afgivne Stemmer tilstrækkelig for at kunne vælges til Medlem af de Udvalg, der nedsættes af Afdelingerne. Enhver Valgseddel, der indeholder et større eller mindre Antal Navne, end der skal stemmes paa, eller noget ikke tilstrækkelig betegnende eller uvedkommende Navn, er ugyldig.

Nr. 14. Lov af 7de April om Forretningsorden for Althinget.

Nr. 14.
7.
apríl.

XIV. Um það, hvort fundir skuli framfara í heyranda hljóði, prentun umræðanna.

39. grein.

Fundir beggja þingdeildanna og hins sameinaða alþingis skulu haldnir í heyranda hljóði. Þó getur hlutaðeigandi forseti eða 4 þingmenn í efri deildinni og 8 í neðri deildinni krafist, að öllum utanþingsmönnum sje vísað burt, og skal þá þing það, er hlut á að máli, skera úr, hvort ræða skuli málefnið í heyranda hljóði eða á heimulegum fundi. (40. gr. stjórnarskrárinnar).

40. grein.

Hlutaðeigandi forseti skipar fyrir um það, hvernig mönnum verði gefinn kostur á að koma á fundi þá, sem haldnir eru í heyranda hljóði. Áheyrendurnir eru skyldir að vera kyrrir og hljóðir. Brjoti nokkur ámóti þessu, getur forseti látið vísa þeim burtu, og, ef þörf er á, öllum áheyrendum.

41. grein.

Bæði umræður þingdeildanna og hins sameinaða alþingis verða prentaðar í tíðindum, sem til þess eru ætluð.

XV. Burtfararleyfi.

42. grein.

Sje þingmaður forfallaður að koma annaðhvort á fundi hins sameinaða alþingis eða þingdeildanna, er hann skyldur til at skýra hlutaðeiganda forseta frá forföllum sínum í tækan tíma. Burtfararleyfi af þingi getur hlutaðeigandi forseti veitt um 2 daga, ef nauðsyn krefur; fyrir lengri tíma þarf til þess samþykki hlutaðeigandi þingdeildar.

XVI. Afbrigði frá þingsköpunum.

43. grein.

Eftir uppástungu forsetans eða skriflegri uppástungu frá 4 þingmönnum í efri deild og 8 í neðri deild má, svo framarlega sem landshöfðingi aðhyllist uppástunguna, bregða út af þingsköpum þessum, nema því að eins að það sje komið undir ákvörðunum í stjórnarskránni, ef $\frac{3}{4}$ hlutar af þeim, sem greiða atkvæði, eru ásáttir um það.

XIV. Modernes Offentlighed. Forhandlingernes Trykning.

§ 39.

Begge Afdelingers og det forenede Althings Møder ere offentlige. Dog kan vedkommende Formand eller 4 Medlemmer i den øverste Afdeling og 8 Medlemmer i den nederste Afdeling forlange, at alle Uvedkommende fjernes, hvorpaa den paagjældende Forsamling afgjør, om Sagen skal forhandles i offentligt eller hemmeligt Møde (Forsatningslovens § 40).

§ 40.

Afgangen til de offentlige Møder ordnes af vedkommende Formand. Tilhørerne ere pligtige at holde sig aldeles rolige og tavse. Hvis dette ei overholdes, kan Formanden lade dem, der forstyrre Roligheden, og i fornødent Fald samtlige Tilhørere fjerne.

§ 41.

Afdelingernes saavel som det forenede Things Forhandlinger trykkes i en dertil bestemt Tidende.

XV. Orlov.

§ 42.

Er en Thingmand forhindret fra at møde enten i det forenede Althing eller i Afdelingernes Møder, er han pligtig i rette Tid at tilmelde vedkommende Formand sit Forsald. Orlov fra Thinget kan vedkommende Formand meddele paa 2 Dage; for længere Tid udfordres dertil vedkommende Afdelings Samtykke.

XVI. Afvigelser fra Forretningsordenen.

§ 43.

Paa Forslag af Formanden eller efter et skriftlig indgivet Forslag af 4 Medlemmer i øverste Afdeling og 8 Medlemmer i nederste Afdeling kan der, saafremt Forslaget tiltrædes af Landshøvdingen, afvises fra foranstaaende For skrifter, for saa vidt de ikke bero paa Bestemmelser i Forsatningsloven, naar tre Tjerdedele af de Stemvende derom ere enige.

Nr. 14.
7.
apríl.

44. grein.

Það, sem fyrir er mælt í 26., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 36., 37., 38., 39., 40., 42 og 43. gr. að framan um þingdeildirnar, gildir einnig um hið sameinaða alþingi, þegar það gengur í eina málstofu í þeim tilfellum, sem getið er í 8. gr. að framan, að svo miklu leyti, sem það getur átt við um umræður þess. Þar sem í tjeðum greinum er miðað við ákveðna tölu þingdeildarmanna skal í hinu sameinaða alþingi koma 12 í staðinn fyrir 8 í neðri og 4 í efri deildinni, og 9 í staðinn fyrir 6 og 3.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 7. dag aprilm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

De i ovenstaaende §§ 26, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 36, 37, 38, 39, 40, 42 og 43 for Thingets Afdelinger forefrevne Regler gjælde ogsaa for det forenede Althing, naar dette træder sammen i de ovenfor i § 8 nævnte Tilfælde, for saa vidt de kunne komme til Anvendelse paa dettes Forhandlinger. Hvor i de nævnte Paragrafer en bestemt Brokdel af Afdelingens Medlemsantal udfordres, bliver denne for det forenede Althing at beregne saaledes, at 12 komme i Stedet for 8 i den nederste og 4 i den øverste Afdeling, og 9 i Stedet for 6 og 3.

7de
April.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 7de April 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 15.
25.
apríl.

Auglýsing,

um

það, að allir seðlar, sem útgefnir eru af þjóðbankanum og ganga manna á milli, og sem miðaðir eru við 100 ríkisbákkadali, 100 ríkisdali, 50 ríkisbákkadali, 50 ríkisdali, 20 ríkisbákkadali, 10 ríkisdali og 5 ríkisdali, skuli innkallaðir,

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að með því allir af þjóðbankanum í aðsetursstað Vorum Kaupmanna-
höfn útgefnir seðlar, sem ganga manna á milli, og miðaðir eru við ríkismynt, samkvæmt
peningalögunum 23. maí 1873, 21. gr. og Vorri konunglegu tilskipun, 17. f. m. eigi skulu
vera gjaldgengir frá 1. oktr. þ. á., að þeim degi með töldum, hvorki í gjöldum til ríkis-
sjóðsins nje manna á milli, er það hjer með Vor allrahæsti vilji, að þeir, sem í höndum
hafa seðla, sem gefnir eru út af þjóðbankanum, og sem miðaðir eru við 100 ríkisbákkadali,
100 ríkisdali, 50 ríkisbákkadali, 50 ríkisdali, 20 ríkisbákkadali, 10 ríkisdali og
5 ríkisdali, skuli gefa sig fram við þjóðbákkann í Kaupmannahöfn eða undirdeildir hans
innan árs loka 1876, til þess að fá þar skipti á fyrnefndum ríkisbákkaseðlum og ríkis-
dalaseðlum, en þeir seðlar af nefndum tegundum, er þeir, sem í höndum hafa, eigi koma
fram með innan þess tíma, sem sagt er fyrir um, skulu án frekari innköllunar vera
ógildir og til einkis nýtir, svo að eingin krafa verði upp frá því á þeim byggð. Að öðru
leyti skal þessi konunglega auglýsing Vor prentuð þrisvar sinnum samfleytt í frjetta- og
auglýsinga blaði Berlinga, og til frekari leiðbeiningar öllum hlutaðeigendum, sem til sveita
búa, birt á kirkjufundum á þann hátt, sem sagt er fyrir um í tilsk. 8. oktr. 1824, 1. gr.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið í Vorum konunglega aðsetursstað Kaupmannahöfn, 25. dag ápríl. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Bekjendtgjørelse

angaaende

Indkaldelse af samtlige i Omløb-værende af Nationalbanken udstedte Sedler paa 100 Rigsbankdaler, 100 Rigsdaler, 50 Rigsbankdaler, 50 Rigsdaler, 20 Rigsbankdaler, 10 Rigsdaler og 5 Rigsdaler.

Nr. 15.

25.

April.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: At da i Genhold til Møntloven af 23de Mai 1873 § 21 og Vor allerhøieste Anordning af 17de f. M. fra og med den 1ste Oktober d. A. samtlige i Omløb værende af Nationalbanken i Vor Residentsstad Kjøbenhavn udstedte paa Rigsmønt lydende Sedler ophøre at være lovligt Betalingsmiddel saavel til Statskassen som mellem Mand og Mand, saa er det hermed Vor allerhøieste Villie, at Ihændeherne af de i Nationalbanken udstedte Sedler paa 100 Rigsbankdaler, 100 Rigsdaler, 50 Rigsbankdaler, 50 Rigsdaler, 20 Rigsbankdaler, 10 Rigsdaler og 5 Rigsdaler inden Udgangen af Aaret 1876 skulle melde sig hos Nationalbanken i Kjøbenhavn eller dens Filialer for der at erholde fornævnte Rigsbanksedler og Rigsdalersedler ombytte, da de Sedler af berørte Slags, hvormed Ihændeherne ikke melde sig inden den foreskrevne Tid, uden videre Indkaldelse skulle være døde og magtesløse og uden Kraft og Gyldighed til derefter at kunne gjøre nogen Fordring. Særligt bliver denne Vor allerhøieste Bekjendtgjørelse at indføre trede Gange efter hinanden i den Berlingske politiske og Avertissementstidende og til yderligere Efterretning for alle Bedkommende paa Landet at læse til Kirkestævne paa den i Forordning af 8de Oktober 1824 § 1 foreskrevne Maade.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Givet i Vor Kongelige Residentsstad Kjøbenhavn, den 25de April 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 16.
11.
maí.

Viðaukalög

við Jónsbókar landsleigubálks 56. kapitula, um friðun á laxi.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. grein.

Lax skal friðhelgur hvervetna fyrir alls konar veiðibrellum og veiðivjelum frá 1. degi septemberm. til 20. dags maímánaðar ár hvert.

2. grein.

Enginn skal leggja net eða garða eða aðrar fastar veiðivjelar lengra en út í miðja á, þá vatn er minnst; enda sje eigi vatn dýpst, þar sem net, garður eða veiðivjel liggur.

Nú rennur á í fleiri kvíslum, og má enginn þvergirða eina þeirra, nema meiri sje fiskiför í annari, enda eigi engir aðrir veiði í kvísl þeirri, sem þvergirt er.

3. grein.

Eigi má leggja net eða veiðivjel úti fyrir ósamynnum í stöðuvötn, eða sjó, þar sem lax gengur, svo för hans sje hindruð að miklu.

4. grein.

Enginn má á nokkurn hátt fæla lax frá að ganga í vötn eða ár, eða upp að þeim, og spilla með því veiði; enda skal hverjum manni heimilt, að skjóta seli og styggja í veiðiám og ósum, þar sem lax gengur, ef eigi eru þar friðlýst selalátur eða æðarfugla eggver.

5. grein.

Engar veiðivjelar, net eða veiðibrellur má við hafa, er taki smálax, og skulu því veiðiáhöld vera svo gjörð, að smálax gangi í gegnum þau. Skulu möskvar í öllum riðnum veiðarfærum eigi vera minni, þá votir eru, en 9 þumlungar ummáls, og milli rima í grindum, sem í veiðivjelum eru hafðar, skal vera svo mikið bil, að lax, sem er 9 þumlunga gildur, geti smogið þær.

6. grein.

Þegar svo hagar til á einhverjum stað, að brýn nauðsyn sje til þess, að breyta í
Nr. 16. Viðaukalög, 11. maí, við Jónsbókar landsleigubálks 56. kap. um friðun á laxi.

L o v,

Nr. 16.
11te
Mai.

indeholdende et Tillæg til Jonsbogens Landsleieballt Kapitel 56, om
Fredning af Lax.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Fra 1ste September til 20de Mai hvert Aar maa ingen Lax fanges ved nogen som helst Fiskeredstaber eller Indretninger eller paa anden Maade.

§ 2.

Ingen maa udlægge Garn eller anbringe Dæmninger eller andre faste Fiskeindretninger i en Aa længere ud end til Midtstrømslinien, naar Vandstanden er lavest, hvorhos Garnene, Dæmningerne eller Fiskeindretningerne ikke maa anbringes der, hvor Aaen er dybest.

Flyder en Aa i flere Arme, maa ingen Tværgjærder anbringes i en af disse, medmindre Laxen søger i større Mængde op ad en af de andre Arme, og ingen Anden har Ret til Fiskefangst i den tværgjærdede Arm af Aaen.

§ 3.

Ingen maa udlægge Garn eller nogen Fiskeindretning i Indsøer eller Havet ved Flodmundinger, hvor der findes Lax, saaledes at dens Gang hindres i en betydelig Grad.

§ 4.

Ingen maa paa nogen Maade skræmme Laxen fra at gaa op i Indsøer og Elve eller op ad disse, saaledes at Fiskefangsten spildes. Derimod har Enhver Ret til at skyde og skræmme Sælhundene i Elve og Flodmundinger, hvor der gaar Lax, medmindre der findes fredlyst Garnsætning for Sælhundene eller Uderfuglevarp.

§ 5.

Ingen Fiskeindretninger, Garn eller Fiskemaade, hvorved smaa Lax fanges, maa anvendes, hvorfor alle Fiskeindretninger bør være saaledes indrettede, at smaa Lax kunne komme igjennem dem. Masterne i al Slags Garn maa ikke i vaad Tilstand være mindre i Omkreds end 9 Tommer, og Mellemrummene mellem Tremmerne i de Gitre, som anbringes i Fiskeindretninger, bør være saa store, at en Lax af 9 Tommers Dykkelse kan smutte igjennem.

§ 6.

Naar de lokale Forhold gjøre Saadant nødvendigt, kan vedkommende Amtsraad efter Nr. 16. Lov af 11te Mai, indeh. et Tillæg til Jonsbogens Landsleieballts 56. Kap., om Fredning af Lax.

Nr. 16. einhverju því, sem fyrir er mælt í undanfarandi greinum laga þessara, eða ákveða þurfi
 11. máf. nákvæmar um veiðar, en gjört er í þeim, skal amtsráðið eptir tillögum hreppsnefnda og
 sýslunefnda gjöra það, en þó svo, að grundvallarreglum þeim, sem settar eru um friðun
 laxins og frjálsa göngu, sje í engu haggð.

7. grein.

Brjóti nokkur lög þessi, skal hann sæta sektum frá 10 krónum til 50 króna og
 að auki 2 króna sekt fyrir hvern þann lax, er hann veiðir ólöglega. Öll ólögsmæt veiðiá-
 höld skulu upptæk, og ólöglegir veiðigarðar óhelgir. Þá skal og sá, sem ranglega veiðir,
 bæta þeim, sem hann hefir spillt veiði fyrir, skaða allan eptir mati 5 óvilhallra dómkvaddra
 manna.

8. grein.

Uppljóstarmaður á þriðjung sekta og andvirðis ólöglegra veiðineta og veiðivjela,
 en tvo hluti á sveitasjóður, þar sem brotið er framið.

9. grein.

Mál um brot gegn lögum þessum eru opinber lögreglumál. Þó má sá, sem fyrir
 sökum er hafður, sleppa hjá málssókn, ef hann játar þegar brot sitt og greiðir sektir og
 skaðabætur allar að fullu eptir því, sem lögreglustjóri ákveður. Rjett er og, að sá, sem
 fyrir skaða hefir orðið af ólöglegri veiði annara, reki málið sem einka-lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 11. dag maím. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Indstilling fra Repsforstanderskaberne og Sysselforstanderskaberne tillade Afvigelser fra de i Nr. 16. foregaaende Paragrafer fastsatte Regler eller vedtage nærmere Bestemmelser om Larefangsten, dog at de om Larens Fredning og fri Gang fastsatte Grundprinciper i ingen Henseende røffes.

11te
Mai.

§ 7.

Overtredelser af nærværende Lov straffes med Bøder fra 10 til 50 Kroner, hvorhos der for hver ulovlig fanget Lare erlægges en Bøde af 2 Kroner. Alle lovstridige Fiskeredskaber bør konfiskeres, og alle lovstridige Fiskegjærder kunne nedbrydes. Endvidere bør Gjerningsmanden til den, hvis Fiskefangst han har spildt, udrede fuld Skadeserstatning efter 5 uvil- lige af Retten udnævnte Mænds Skjøn.

§ 8.

En Trediedel af Bødens Beløb og de lovstridige Fiskegarns og Fiskeindretningers Provenu tilfalder Angiveren, Resten den Kommunes Kasse, hvor Overtredelsen har fundet Sted.

§ 9.

Sager i Anledning af Overtredelse af nærværende Lov anlægges som offentlige Politisager. Dog kan den Sigtede undgaa Sags Anlæg, saafremt han strax tilstaar sin Brøde og udreder hele Bøden og Skadeserstatningen fuldt ud efter Politimesterens Bestemmelse. Der- hos kan den ved Andres ulovlige Fiskeri Skadelidte forfølge Sagen som privat Politisag.

Hvorrefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te Mai 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 17.
24.
maí.

Tilskipun

um

að ákvarðanir þær um stundarsakir, sem almenn hegningarlög handa Íslandi, 25. júní 1869, 307. gr., hafa inni að halda, skuli falla úr gildi að því leyti, er snertir Vestmannaeyjar í suðurumdæminu á Íslandi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að búið er að koma upp fangelsi á Vestmannaeyjum í suður-umdæminu á Íslandi, samkvæmt tilskipun um byggingu hegningarhúss og fangelsa á Íslandi, m. fl., 4. marz 1871, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið, samkvæmt almennum hegningarlögum handa Íslandi, 25. júní 1869, 307. gr.:

Frá 1. degi ágústm. þ. á. skal beita þeim ákvörðunum í hegningarlögum handa Íslandi 25. júní 1869, sem ákveða fangelsishegningar (einfalt fangelsi, fangelsi við venjulegt fangaviðurværi og fangelsi við vatn og brauð), og sömuleiðis þeim ákvörðunum, sem 31. grein í sömu lögum, 2. og 3. kafli, hefir inni að halda um afplánun sekta, að því, er snertir Vestmannaeyjar, og skal hegningin í þessum tilfellum úttekin í fangelsi því, sem þar er búið að byggja.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 24. dag maím. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Anordning

om

Nr. 17.

24de

Mai.

Ophævelse af de midlertidige Bestemmelser i Almindelig Straffelov for Island af 25de Juni 1869 § 307, for saa vidt angaar Bestmannøerne inden Islands Sønderamt.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Efterat der i Overensstemmelse med Forordning om Opførelsen af en Strafanstalt samt af Fængsler i Island m. v. af 4de Marts 1871 er tilveiebragt et Fængsel paa Bestmannøerne inden Islands Sønderamt, hyde og befale Vi, i Henhold til Almindelig Straffelov for Island af 25de Juni 1869 § 307, som følger:

Fra 1ste August d. A. at regne ville de Bestemmelser i Straffelov for Island af 25de Juni 1869, der fastsætte Fængselsstraffe (simpelt Fængsel, Fængsel paa sædvanlig Fangekost og Fængsel paa Vand og Brød), saa og Bestemmelserne i samme Lovs § 31, 2det og 3die Stykke, om Afsoningen af Bøder være at bringe til Anvendelse for Bestmannøernes Bedkommende, og bliver Straffen i disse Tilfælde at udstaa i det dersteds opførte Fængsel.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 24de Mai 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 18.
9.
júní.

Auglysing,

um
bann gegn því að flytja hunda frá Danmörk til Íslands.

Sökum þess að hundaæði hefir gjört vart við sig á ýmsum stöðum í Danmörk hefir stjórnarráðið fyrir Ísland fundið ástæðu til, að banna fyrst um sinn, að fluttir sjeu hundar frá Danmörk til Íslands. Hundar, sem þrátt fyrir bann þetta, verða fluttir í land á Íslandi, skulu drepnir þegar í stað.

Þetta skal hjærmed kunnngjört til leiðbeiningar og eptirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Stjórnarráðið fyrir Ísland, 9. dag júním. 1876.

J. Nellesmann.

F. Vestergaard.
asst.

Bekjendtgjørelse

Nr. 18.
9de
Juni.

angaaende

Forbud mod Indførsel til Island af Hunde fra Danmark.

Paa Grund af den paa flere Steder i Danmark udbrudte Hundegalskab har Ministeriet for Island fundet sig foranlediget til indtil videre at forbyde Indførsel til Island af Hunde fra Danmark. Hunde, som trods dette Forbud bringes i Land paa Island, vil strax være at dræbe.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Sagttagelse for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 9de Juni 1876.

J. Nellemann.

F. Vestergaard,
Afsk.

Nr. 18. Befj. af 9de Juni ang. Forbud mod Indførsel til Island af Hunde fra Danmark.

Nr. 19.
26.
júlí.

Konungleg Auglýsing

um

það, að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: þarð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer samkvæmt 1. grein í lögum, 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkurl eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni, fra 26. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefð á höll Vorri Bernstorff, 26. dag júlím. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøieste Kundgjørelse

angaaende

Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse
til Thronfølgeren.

Nr. 19.
26de
Juli.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Reise til Udlandet, ville Vi, i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regjeringens Førelse under Vor Fraværelse overdraget til Thronfølgeren.

Thi kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Underfaatter, at Vor høitelskede Søn, Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl fra den 26de denne Maaned indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Vort Slot Bernstorff, den 26de Juli 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 20.
7.
ágúst.

Auglýsing

viðvíkjandi

Því, um hve langan tíma hinir eldri silfurpeningar, sem fyrir er mælt um í tilskipun 17. marz 1876 og sem enn eru í gildi, verði innleystir við ríkissjóðinn að því leyti, er Ísland snertir.

Eptir að svo er ákveðið með tilskipun 17. marz. þ. á. samkvæmt 22. gr. í peningalögunum 23. maí 1873, að spesiúmyntir þær, sem getið er í tilsk. 31. júlí 1818, 6. gr., $\frac{2}{3}$, $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{3}$ úr spesiú — að undan tekinni hinni schleswig-holsteinsku spesiúmynt, sem kölluð er inn með lögum 21. desbr. 1874 —, og sömuleiðis allar spesiur, spesiúdalir, ríkisbánsdalir, tveggjaríkisdala-peningar, ríkisdalir og hálfir ríkisdalir, sem slegnir eru samkvæmt seinni auglýsingum, skuli eigi vera gjaldgengir peningar á Íslandi, hvorki í gjöldum til ríkissjóðsins nje manna ámilli, frá þeim degi að 6 mánuðir eru liðnir frá því, að tilskipun 17. marz þ. á. þar er birt almenningi á venjulegan hátt, að þeim degi með töldum, hefir hans hátign konunginum samkvæmt þegnlegum tillögum fjárhagsstjórnarinnar með allrahæstum úrskurði 7. ágúst þ. á. þóknazt allramildilegast að fallast á:

að ríkissjóðurinn skuli samkvæmt 23. gr. peningalaganna að því leyti, er Ísland snertir, til 28. febrúar 1877 taka við hinum eldri silfurpeningum, sem enn eru gjaldgengir, en eptir tilskipun 17. marz 1876 eiga að ganga úr gildi, og innleysa þá fyrir krónumynt eptir hlutfalli því, sem ákveðið er í 20. gr. peningalaganna.

Þetta skal hjermeð gefið almenningi til vitundar.

Í fjárhagsstjórninni, 7. dag ágústm. 1876.

Estrup.

C. Hansen.

Bekjendtgjørelse

angaaende

Nr. 20.
7de
August.

Tidsfristen for Islands Bedkommende for Indfrielse ved Statskassen af den i Anordning af 17de Marts 1876 omhandlede endnu gjældende ældre Solvmønt.

Efter at det ved Anordning af 17de Marts d. A. er i Henhold til § 22 i Møntloven af 23de Mai 1873 fastsat, at de i Forordningen af 31te Juli 1818 § 6 nævnte Species, $\frac{2}{3}$, $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{3}$ Species — herfra dog undtaget den ved Lov af 21de December 1874 indkaldte schleswig-holsteinske Speciesmønt — samt alle i Henhold til senere Bekjendtgjørelser udprægede Species, Speciesdalere, Rigsbankdalere, Dobbeltrigsdalere, Rigsdalere og Halve-Rigsdalere paa Island skulle ophøre at være lovligt Betalingsmiddel saavel til Statskassen som mellem Mand og Mand fra og med 6 Maaneders Dagen, efter at Anordningen af 17de Marts d. A. der er bleven bragt til almindelig Kundskab paa sædvanlig Maade, har det paa Finansministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Førestilling behaget Hans Majestæt Kongen ved Allerhøieste Resolution af 7de August d. A. allernaadigst at bifalde.

at i Henhold til Møntlovens § 23 den ved Anordning af 17de Marts 1876 til Inddragning bestemte endnu gjældende ældre Solvmønt vil være at modtage ved Statskassen til Indfrielse og Ombytning mod Kronemønt i Øverensstemmelse med det i Møntlovens § 20 fastsatte Forhold for Islands Bedkommende indtil den 28de Februar 1877.

Skillet herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Bedkommende.

Finansministeriet, den 7de August 1876.

Estrup.

C. Hansen.

Nr. 21.
9.
ágúst.

Reglugjörð

fyrir

læknaskólann í Reykjavík.

1. grein.

Það er tilgangur læknaskólans í Reykjavík, að fræða svo þá, sem á hann ganga, í vísindalegum og verklegum efnum, að þeir geti orðið nýtsamir læknar.

2. grein.

Lestrar-áætlun skólans er miðuð við 4 ár, en samt verður síðasta árinu að mestu leyti varið til þess að rifja upp aptur það, sem kennt hefir verið á hinum 3 undangangandi árum, og til verklegra æfinga. Kennslugreinirnar eru:

Líkskurðarfræði (anatomia), líffærafræði (fysiologia), efnafræði, grasafræði, lyfjafræði, almenn veikindafræði (pathologia) og lækningafræði (therapia), sjerstakleg kírurgísk veikindafræði og lækningafræði, sjerstakleg medicínsk veikindafræði og lækningafræði, lagaleg læknisfræði (medicina forensis), heilbrigðisfræði og yfirsetufræði.

Við kennsluna skal sjer í lagi leiða athygli að þeim atvikum, sem einkennileg eru fyrir Ísland.

Þangað til sjúkrahúsið í Reykjavík er komið í það horf, að þar koma fyrir svo margskonar sjúkdómar, að það þykir nægja til kennslunar, er það skylda allra kennaranna að gefa þeim, sem á skólann ganga, að svo miklu leyti, sem unnt er, kost á að æfa sig eins og með þarf í að þekkja og lækna sjúkdóma, með því að sýna þeim þau tilfelli, sem koma fyrir við læknaðörf þeirra utanspítala, ef engin sjerstöð vandkvæði eru því til fyrirstöðu.

Við hinar verklegu æfingar í líkskurði má hafa skrokka af dýrum, ef manna-lík eigi fást til þess.

3. grein.

Þeir, sem vilja komast á læknaskólann, verða að hafa tekið burtfararpróf við hinn lærða skóla í Reykjavík.

4. grein.

Aður en lærisveinum verður leyft að ganga undir burtfararpróf við læknaskólann, verða þeir að hafa lokið af prófi því í sálarfræði og hugsunarfræði við prestaskólann, sem fyrirskipað er með allrahæstum úrskurði 30. júní 1871.

5. grein.

Bæði forstöðumaður læknaskólans og hinir kennararnir skulu hafa nákvæmt eptirlit með síðferði lærisveina. Gjörri lærisveinar sig seka í ofnautn áfengra drykkja eða annari óreglu, skal forstöðumaður áminna þá alvarlega, og ef slík áminning hefir verið ítrekuð þrisvar sinnum, en orðið árangurslaus, skal þeim, sem í hlut á, vísað burt úr skólanum.

Reglement

for

Lægestolen i Reykjavik.

§ 1.

Lægestolen i Reykjavik har til Formaal at bibringe sine Elever en saadan videnskabelig og praktisk Uddannelse, at de kunne blive duedige Læger.

§ 2.

Skolens Læseplan beregnes paa 4 Aar, af hvilke dog det sidste for største Delen bliver at anvende til Repetition af det i de 3 foregaaende Aar Meddelte og til praktiske Øvelser. De Fag, i hvilke der meddeles Undervisning, ere:

Anatomi, Fysiologi, Kemi, Botanik, Farmakologi, almindelig Pathologi og Therapi, speciel kirurgisk Pathologi og Therapi, speciel medicinsk Pathologi og Therapi, Retsslægevidenskab, Hygieine og theoretisk Fødselsvidenskab.

Med Undervisningen henledes særlig Opmærksomheden paa de Forhold, der ere eendommelige for Island.

Indtil Sygehuset i Reykjavik har modtaget en saadan Udvikling, at det maa anses tilstrækkeligt til den kliniske Undervisnings Behov, skal det være samtlige Læreres Pligt, saa vidt muligt, at forskaffe de Studerende fornøden Øvelse i at kjende og behandle Sygdomme ved at tilkalde dem til de i deres private Praxis forekommende Tilfælde, hvor dette uden særegen Ulempe kan lade sig gjøre.

Med de praktiske Øvelser i anatomisk Dissektion skulle Dyrelig kunne anvendes, dersom Liv af Mennesker ikke staa til Raadighed.

§ 3.

Afgang til Lægestolen staaar aaben for dem, der have underkastet sig Afgangsexamen ved den lærde Skole i Reykjavik.

§ 4.

Forinden Eleverne kunne stedes til Afgangsexamen ved Lægestolen, maa de have underkastet sig den i allerhøieste Resolution af 30te Juni 1871 anordnede Prøve i Psykologi og Logik ved Pastoralseminariet.

§ 5.

Saa vel Forstanderen for Lægestolen som de andre Lærere skulle holde strengt Die med Elevernes Sædelighed. Gjøre Eleverne sig skyldige i Driftældighed eller anden Uorden, bør de alvorlig advares af Forstanderen, og hvis en saadan Advarsel, efter 3 Gange at være gjentaget, ikke frugter, bør den Paagældende bortvises af Skolen.

Nr. 21.

9.
ágúst.

6. grein.

Skólaárið byrjar 1. dag októberm. og endar 30. dag júním; er þá sumarleyfi um 3 mánuði, júlí, ágúst og september. Ári þessu skal skipta í 2 hluti, og nær hinn fyrri fram í miðjan febrúarm., en hinn síðari til júním. loka. Í byrjun hvers skólamiðsris semur forstöðumaður lestrartöflur, sem tilsjónarmenn skólans samþykkja; lestrartöflur þessar skulu sýna, hvernig kennslunni miðar áfram, bæði yfirhöfuð og í hverri einstakri vísindagrein.

7. grein.

Þegar sjerstaklega er ástatt, til dæmis þegar almenn landfarsótt gengur og opt kemur fyrir, að lík verða krufin eða fást til skurðar sökum þess að fleiri deyja en venjulega, skal forstöðumanni heimilt að gjöra þær breytingar á lestrartöflunni, sem kringumstæðurnar útheimta, til þess lærisveinar geti haft sem mest gagn af þeirri reynslu, sem þeim býðst daglega.

8. grein.

Til þess að hafa vakandi auga með iðni og framförum lærisveina, skulu kennararnir halda próf að minnsta kosti tvisvar sinnum á skólamiðsri; ekki skulu samt gefnar einstakar einkunnir við próf þessi, en kennararnir skulu áminna þá, sem tómlátir eru.

9. grein.

Prófsgreinirnar við burtfararpróf eru:

a) skriflegar prófsgreinir.

1. Kírórgía.
2. Medicína.
3. Lagaleg læknisfræði.
- b) munnlegar prófsgreinir.
4. Líkskurðarfræði.
5. Líffærafræði.
6. Efnafræði.
7. Grasafræði og lyfjafræði.
8. Kírórgía.
9. Medicína.
10. Almenn veikindafræði.
11. Yfirsetufræði.
12. Heilbrigðisfræði.

c) verklegar prófsgreinir.

13. Líkskurður.
14. Kírórgískar óperatióinir.
15. } Klinik. 2 prófsgreinir.
16. }

Skriflegu og munnlegu prófin skulu tekin í júním.; hin verklegu prófin skal aptur á moti taka einhvern tíma á síðasta kennsluárinu, þegar þau tilföng eru fyrir hendi, sem á þarf að halda við prófið.

10. grein.

Við burtfararprófið skal gefa einstakar einkunnir fyrir hverja af hinum 16 prófsgreinum, sem nefndar voru að framan. Þessar einkunnir verða gefnar: afbragðsvel, jafnt 8 tröppum, dável, jafnt 7 tröppum, vel, jafnt 5 tröppum, sæmilega, jafnt 1 tröppu, laklega, jafnt ÷ 7 tröppum, illa, jafnt ÷ 23 tröppum. Aðaleinkunnin skal ákveðin eptir tölugildi

Nr. 21. Reglugjörð 9. ágúst, fyrir læknskólann í Reykjavík.

§ 6.

Studieaaret begynder den 1ste Oktober og slutes den 30te Juni, saaledes at der holdes Sommerferie i de 3 Maanedes Juli, August og September. Aaret deles i 2 Semestre, hvoraf det første gaar til Midten af Februar Maaned, det andet til Slutningen af Juni Maaned. I Begyndelsen af hvert Semester indsender Forstanderen til Forsetets Approbation Lektionstabeller, der vise, hvorledes Undervisningen i det Hele saa vel som i de enkelte Discipliner nyder Fremgang.

§ 7.

Under særegne Omstændigheder, saasom under en almindelig Dmangssyge, hvor en usædvanlig Dødelighed maatte give Anledning til hyppige Obduktioner og Dissektioner, skal det være Forstanderen tilladt at gjøre de Forandringer i Lektionstabellen, som Omstændighederne udkræve, for at Eleverne kunne have den størst mulige Gavn af de Erfaringer, der daglig tilbydes dem.

§ 8.

For nøiagtig at holde Die med Elevernes Flid og Fremskridt afholde Lærerne Examination i det Mindste 2 Gange i Semestret; dog gives der ingen Special-Karakterer ved slige Examinationer, hvorimod Lærerne skulle give de Forsømmelige en Paamindelse.

§ 9.

Til Afgangseramen har Kandidaten at aflægge følgende Prøver:

a) Skriftlige Prøver.

1. Kirurgi.
2. Medicin.
3. Retslægevidenskab.

b) Mundtlige Prøver.

4. Anatomi.
5. Fysiologi.
6. Kemi.
7. Botanik og Farmakologi.
8. Kirurgi.
9. Medicin.
10. Almindelig Pathologi.
11. Fødselsvidenskab.
12. Hygieine.

c) Praktiske Prøver.

13. Anatomisk Dissektion.
14. Kirurgiske Operationer.
15. } Klinisk. 2 Prøver.
16. }

De skriftlige og mundtlige Prøver aflægges i Juni Maaned; de praktiske Prøver blive derimod at aflægge i Løbet af det sidste Undervisningsaar, naar det for Prøven nødvendige Materiale kan komme tilstede.

§ 10.

Bed Afgangseramen gives der specielle Karakterer for hver af de ovenfor nævnte 16 Prøver. Følgende Karakterer gives: udmærket godt = 8 Points; meget godt = 7 Points; godt = 5 Points; temmelig godt = 4 Points; maadelig godt = 3 Points; slet = 2 Points. Hovedkarakteren bestemmes af Specialkarakterernes sammenlagte Talværdi, saaledes

Nr. 21. hinna einstöku einkunna samtals, þannig, að til fyrstu afbragðs einkunnar þurfi 120
 9. tröppur, til fyrstu einkunnar 96 tröppur, til annarar einkunnar 64 tröppur og til þriðju
 ágúst. einkunnar 32 tröppur. Sá, sem í tveimur kennslugreinum fær laklega, getur eigi náð
 fyrstu einkunn, þótt hann hafi tröppufjöldann til þess, og fái nokkur illa í einhverri kennslu-
 grein, getur hann alls eigi staðizt prófið.

11. grein.

Lyfsalinn í Reykjavík og kennarinn í náttúrusögu við lærða skólann skulu tilkvaddir
 sem prófdómendur í efnafræði, lyfjafræði og grasafræði; í öllum hinum öðrum prófsgreinum
 skal tilkvaddur einn af næstu hjeraðslæknum sem prófdómandi ásamt með einum
 kennara skólans.

Stjórnarráðið fyrir Ísland, 9. dag ágústm. 1876.

J. Nellesmann.

F. Vestergaard.
 asst.

at der til Første Karakter med Udmærkelse udkræves 120 Points, til Første Karakter 96 Points, Nr. 21. til Anden Karakter 64 Points og til Tredie Karakter 32 Points. Den, som i tvende Dag ^{9de} August. erholder mdlg., kan, uden Hensyn til Pointsantallet, ikke opnaa 1ste Karakter, og Karakteren Slet i noget Dag udelukker fra i det Hele at bestaa Examen.

§ 11.

Som Censorer i kemi, Farmakologi og Botanik tilkaldes Apothekeren i Reykjavik og Læreren i Naturhistorie ved den lærde Skole, og som Censor i samtlige øvrige Dag, i For- ening med en af Skolens Lærere, tilkaldes en af de nærmeste Distriktslæger.

Ministeriet for Island, den 9de August 1876.

J. Nellemann.

F. Vestergaard,
Asth.

Nr. 22.
23.
ágúst.

Konungleg Auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi. Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 26. f. m., samkvæmt 1. grein í lögum, 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið á herskipinu „Jylland“ við Rønne, 23. dag ágústm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøieste Kundgjørelse

angaaende

Kongens Hjemkomst.

Nr. 22.
23de
August.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gjøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet, kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vi idag Selv have overtaget Regjeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøieste Kundgjørelse af 26de f. M., i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871, under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor høitelskede Søn, Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet ombord i Fregatten „Iylland“ ved Rønne, den 23de August 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 23.
12.
sept.

Auglýsing

um

að bann það, sem með auglýsing 9. júní 1876 var lagt á að flytja hunda frá Danmörk til Íslands, sje af numið.

Bann það, sem með auglýsing 9. júní þ. á. var lagt á að flytja hunda frá Danmörk til Íslands, er hjer með numið úr gildi.

Þetta skal hjer með kunngjört til leiðbeiningar og eptirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Stjórnarráðið fyrir Ísland, 12. dag septemberm. 1876.

J. Nellemann.

F. Vestergaard.
asst.

Bekjendtgjørelse

Nr. 23.
12te
Septbr.

angaaende

Ophævelse af det i Bekjendtgjørelse af 9de Juni 1876 indeholdte
Forbud mod Indførsel til Island af Hunde fra Danmark.

Det i Bekjendtgjørelse af 9de Juni 1876 indeholdte Forbud mod Indførsel til
Island af Hunde fra Danmark ophæves herved.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Sagttagelse for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 12te September 1876.

J. Nellemann.

F. Vestergaard,
Ast.

Nr. 24.
16.
oktbr.

Tilskipun

um,

að tilskipun handa Íslandi, 25. júní 1869, um afplánun fjeseakta í öðrum málum en sakamálum skuli öðlast gildi.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt tilskipun handa Íslandi um afplánun fjeseakta í öðrum málum en sakamálum 25. júní 1869, 5. grein, bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

Tilskipun handa Íslandi, 25. júní 1869, um afplánun fjeseakta í öðrum málum en sakamálum skal öðlast gildi 1. dag ágústm. 1877.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Kristjánsborg, 16. dag oktbrm. 1876.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Anordning

Nr. 24.
16de
Oktbr.

angaaende

Ikrafttræden af Forordning for Island om Afsoningen af Bøder udenfor kriminelle Sager af 25de Juni 1869.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: I Henhold til Forordning for Island om Afsoningen af Bøder udenfor kriminelle Sager af 25de Juni 1869 § 5 byde og befale Vi som følger:

Forordning for Island om Afsoningen af Bøder udenfor kriminelle Sager af 25de Juni 1869 træder i Kraft den 1ste August 1877.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Givet paa Christiansborg, den 16de Oktober 1876.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

